

THƯ TỪ LAI VÃNG 1991

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP

LƯƠNG SĨ HẰNG

ỦI KIẾN

Edition 2022

Thiền sư Lương Sĩ Hằng

Vĩ Kiên

(1923-2009)

LỜI GIỚI THIỆU

Những trang giấy đã in thành văn tự thủ tử lai vãng xuất phát từ chơn tâm đáy lòng của mọi người, đã dẫn thân tại mặt đất này, sống trong sự kích động và phản động cùng chung đóng góp tử trước tới thanh, tử thanh tới trước để mọi người cơ cở hội tử cảm thức nguyên lý của tâm linh hướng về sự trao đổi của tâm thức diễn tả và xây dựng cho nhau tử giây phút khác.

Đọc để cảm thức và tử dẫn thân vào trong mọi hoàn cảnh tâm linh, để chọn lấy một con đường thức tâm, tự tu tự tiến và phá mê phá chấp.

Ngày 25 tháng 4 năm 1989

Lương Sĩ Hằng,

, 15 janv 91

Kính thưa Ông Tám,

Hôm nay con có vài hàng gửi thăm Ông Tám và kính chúc Ông Tám được luôn an mạnh.

Con vì đang học ở Sherbrooke, nên không có về Montréal thường, nhất trong mùa đông lạnh này. Lau quá con không có gặp được Ông Tám, có khi Ông về Montréal con chỉ qua thăm Ông rồi lại phải đi liền. Con có vài thất mắc, nhưng rất tiếc thì giờ không có. Cho nên hôm nay con xin Ông cho con được hỏi vài câu, mong Ông giúp con.

Thưa Ông Tám, từ khi con có duyên gặp được Ông Tám và Vô Vi, lúc đó con mới 12 tuổi, cho đến hôm nay con 23 tuổi, trong lúc khó khăn mà đời đưa đến, con đều nhớ đến lời dạy của Ông, và cố gắng tu tâm sửa tánh, cố gắng học như điên, thường yêu và hòa đồng với tất cả. Nhưng hôm nay con thấy mình đã làm mất đi một thời gian quý báu chẳng học được gì cả. Đáng lẽ con phải tiến triển nhiều lắm, nhưng ngược lại con cứ để cho đời đảo điên con lên, rồi con buồn và thấy mình vô cùng tủi thân. Có khi con tỉnh, có khi mê, có khi điên khùng. Rồi khi tỉnh lại thì tâm con vô cùng ăn năn, con nhớ đến Ông Tám, đến Trời Phật, nhớ đến người đời, muốn về lắm, nhưng không cách nào được, thì con lại khóc nhiều lắm. Con tu được hai ba ngày, thì hai ba ngày lại loạn lên.

Cũng như bay giờ, ở đại học, mỗi ngày con học trung với những người như tuổi con. Con tiếp xúc với họ với tâm hòa đồng và thường yêu. Nhưng con ngược lại không thích bàn luận nhiều về truyền đời, con hay rầy kẻ rầy và niềm phát đề từ trưa lấy bệnh điên của con. Con cũng không thích thức khuya, đi nhảy nhót, ăn nhậu nhả họ. Khi họ thấy vậy thì họ lại không thích con nữa và họ coi như con là con người thiếu xã giao và "trop sérieux" không biết ăn chơi. Có khi con cố gắng theo họ đi trời đất đó, nhưng khi lúc đó thay vì con vui vẻ, thì con thấy tâm mình bị như đè ép, buồn bã và tủi thân. Con không hiểu tại sao. Có phải con không biết thật sự hòa đồng và thường yêu là gì, cho nên con mới như vậy.

Con về việc học hành, vì con ngu xi dân dốt, học hành rất kém, may gặp được một ông sử phụ rông lông nhân con làm đề từ cho con có lời đề học lên cao. Con tận tâm hết lòng làm việc và học theo như ông thầy con chỉ bảo. Nhưng thấy mình quá ngu, không làm sao mới được trí óc, thì con lại buồn, mỗi ngày con phải cố gắng đấu với chính con để mới học được. Và như vậy con rất mệt mỏi, thần kinh suy nhược. Nhất là khi cơn chán nản lên thì con ~~lại~~ hơn nữa. Con có nguyện là nếu con có học được con sẽ hết lòng đem tài để giúp đỡ người đời cũng như con đã được người đời giúp con trong lúc mà con thấy mình không còn có lời nào nữa. Nhưng Ông Tằm ở làm sao con có thể thành công khi con đang nửa điên nửa tỉnh.

Con nghe băng của Ông giảng, con hiểu là cuộc đời này chỉ là tam bộ thời, xuống đây là đời học hỏi, phải gặp đồng thì mới biết và tìm được tình. Nhiều khi con chỉ ước được cuộc sống yên tĩnh như người nhà quê, sống qua ngày.

Những hoàn cảnh đưa đến và thúc đẩy con phải tiến lên, tiến lên cao hơn sự thông minh của con, có khi con sợ, không hiểu con có tiến đúng hay tiến vào con đường vật chất ăn thua của khoa học thời nay.

Lâu rồi con muốn hỏi Ông những điều thắc mắc này, nhưng mỗi khi muốn nói ra thì con lại dốt lè không sao nói được. Con không hiểu tại sao lúc này con hay khóc nhiều lắm, có khi đến 5 đêm liên tiếp khóc lóc, Con tìm cha Trời, tìm Phật, tìm bạn trong tâm, nhưng chỉ thấy có cô hồn và tử khuyên mình là tình cảnh cuộc sống đâu có gì mà dốt chokhóc lóc.

Con xin Ông tha thứ cho con đã làm phiền Ông trong lúc nghỉ ngơi, con biết việc làm của Ông rất là cực nhọc.

Nhưng trong cơn chán nản vì nhớ những lời khuyên của Ông qua băng cassette qua kính sách, mà con không nản chí và cố gắng cho đến ngày nay. Cố gắng giữ tròn hiếu đạo với cha mẹ, thường yêu cuộc sống này. Mong rằng kiếp này con sẽ có cơ hội giúp đời và tạ ơn Trời Phật đã ban phước cho con được có hội đời học hỏi.

Con xin cảm ơn Ông Tâm và kính xin chúc Ông Tâm và Bà Tâm qua xuân mới được dồi dào sức khỏe và Vạn sự bình an.

Kính Thờ
Cháu: T.

Ngày 30-1-1991

T con,

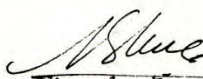
Ông Tam đã nhận được thư của con để ngày 15-1-1991, được biết con đang trên đường tiến hóa của đời lần đạo.

Con nên nhận định rõ rệt sự hiện diện của con trên mặt đất này, tức là ánh sáng. Thế xác của con đã và đang được cấu trúc bởi điện năng của vũ trụ. Con ăn cơm mà lớn, nhưng phần hồn đang làm chủ cơ năng này, cho nên con vừa thích tu, vừa thích phát triển về đời khoa học hiện đại. Khi con ý thức rõ rệt vị trí của chính con là ánh sáng, thì càng lúc ánh sáng tuồng đến Trời Phật thì ánh sáng càng ngày càng thanh nhẹ hơn. Chỉ có vui và chẳng có buồn. Hiện tại con đang học về ngành y học, thì con thấy rõ đầu óc của con tập trung sáng láng, thì mới hiểu được nguyên lý của mọi sự việc thì đời đạo lúc nào cũng vui cả. Con không nên bận rộn và cố chấp, không chịu hòa vui với mọi điện năng của chính con và của tất cả mọi người. Con nên chỉ biết vui để học, vui để tiến, vui để tận độ, thì con mới ý thức được sự học hỏi không ngừng nghỉ, xuất phát từ chân động của khối óc của con liên hệ với căn khôn vũ trụ đều là không ngừng nghỉ, chỉ có phát triển và không có thoái bộ. Gần đây ông Tam có giảng nhiều băng nói về ánh sáng, vậy con nên xin mẹ liên lạc bác Thuần lấy băng về nghe, thì tất cả những sự phiền muộn sai quấy của con sẽ được giải tỏa.

Chúc con vui khỏe.

Quý trưởng,

Lương Sĩ Hằng,

Kính "ÔNG THẦY"

Kính thưa "Ông thầy"; Thật là phước đức và may mắn được đọc cuốn "TÔI TÂM ĐẠO", do em^{vợ} của người bạn đến nhà chú Phê, và được biết vì lẽ ông anh vợ để cho đủ tay, chú (cậu ta) tên là Nam không thích chú Phê; trong lúc chơi, Nam không mòng ăn thua, mặc dù đã thua mấy chục, sau cậu anh rể phải cung cấp tiền để tiếp tục đánh... Nhưng Nam lúc nào cũng vui vẻ; luôn hòa, nhẹ nhàng luôn luôn mặt cậu ta rất dễ hòa đồng và sáng suốt như thiên... Không uống rượu và ăn chay... Thì ra Nam đang tu và thiền... Lúc đó làm tôi hồi tưởng tới buổi anh, từng tí lời với thanh và nhẹ nhàng của "Ông thầy"... Mà một thời gian chiến nào cũng ở 35 Phố Cổ chiều đẹp hơn nhà của Thái Tử, cũng ông hiền, ông chân, ông Nhân và Ông thầy, vui vẻ Một Phê.
Khi đọc đến đây chắc Ông thầy đã biết là ai viết thư này?

Đó là một mai bán của hãng ENGINCO, mà Ông thầy và Thái Tử thường đến, muốn giúp nên kêu đến nhà Thái Tử chơi để có dịp làm affaire... Đó là anh chàng lái, nói nói có vợ và 4 con... FATOUX, mà đã được nhiều lần "Ông thầy" khuyên dỗ... Nhưng lời khuyên ấy đã mấy chục năm rồi mà bây giờ tôi còn nhớ đến....

Bất chợt thấy hình và tiền sự, các Ông Tâm "Ông thầy" chú Ông thầy, là Thái Tử gọi... Khi được biết Ông Tâm cũng là Ông Thầy... làm cho tôi có một niềm tin và tự cho mình là có căn duyên... Vì trước khi được nhận quyển "TÔI TÂM ĐẠO" cậu NAM

chỗ sứ quyết định của tôi là muốn tu
Thiền thật sự ... Sau 2 tuần lễ NAM với
đứa cho mình về đọc ... và từ đó và
tháng 9-90. Tôi bắt đầu tập sỏi hôn và
chiền Mít ... Thi NAM tháng 10 đi về Viet-
nam ... Tôi có đứa con gái này do
người bạn xem, người bạn này đã tập thiền
từ 8 năm, nhưng lại không muốn kết
hôn ... Mà cho khi gặp gỡ được Mít-sư
nhân đây lúc đó mới kết hôn ... Mãi
đến đầu năm ta đi Mít ... Tên là Hồng ...
Hồng trả lại quyển sách và với cuốn này
hay viết đúng, nên tiếp tục theo ...
Theo Hồng không cần mất thì giờ cho 6,
tháng đi ly hôn với hôn và chiền Mít ... Có
thể làm tiếp Pháp luân thường chiền và Thiền
định ... Vì bạn tài này này có sẵn
nên đã tiếp tục đọc thuộc lòng:

NGUYÊN ... sỏi hôn ... Pháp luân ...
Thiền định ... xa thiền ... và tôi bắt đầu
đều đặn mỗi đêm 1 tiếng ở độ 10 ...
2 tuần đầu thì đầu chân và đầu lưng, có
giải nhưng không thì một kết quả, mà
chỉ một bạn già ...

Đời lúc khi sỏi hôn: Mãi dù phòng
đóng kín nhưng lúc có tiếng gió luôn qua
áo phướn phớt ... thường dần dần đi ...
... làm tôi hoảng sợ ... Cần NƠM thì
đi về thăm gia đình ở Việt Nam ... Dù vậy
tôi cũng đọc đi đọc lại cuốn sỏi và
lấy tâm tiếp tục công phu ... và hy vọng
sẽ được ông từ loạn ông TAM bảo trợ kể
gặp nửa quý?

Đặc biệt ngày 16/11/90. 2H thiền lại
lần thứ hai, vì đang thiền lần đầu, thấy
tức con coi video, định cúp nên làm ổn ...

Vì đồng nên tôi xa thiên, các cháu đi học
lúc đó 2# vì mai thi bây giờ năm 4
đặt tiếp tục thiên lại ... khi bắt đầu
thiên ... từ nhiên dần tôi nân lên,
nhưng mãi đi từ dưới bụng đưa lên dần
lần dần tăng tăng, nân rôm, dần dần như
bị nén ... thì rồi một vật sáng tròn đỏ
như hòn bi to chừa phỉe tia sáng đỏ ...
tôi tưởng là đèn sáng ... vì vừa cúp điện
tôi sợ này bắt đầu quỉn tét ... và thấy
tia sáng đỏ ... nên liền bịt mắt rồi, thì
thấy tối thui ... tôi sợ liền chĩa tay
ngay ... và tiếp tục thiên nhất niên
phút đó 2 phút sau lại thấy phỉe
sáng đỏ như lúc đầu ... lúc đó tôi
niềm phật ... và dần rần rần, tê tê
vừa niềm phật và như tôi ộp tằm
" ộp thây " tôi thâm ngay : xin ộp
tằm che tử nếu đó là thiên chấp
khan, số ma quỉ phá, uầy ... khi tôi
nguyên uầy đến ộp tằm ... xin che tử
thiên ... vì trong sách nói không nên cầu
xin số ai ... thì lúc đó
đầu tôi thấy uể, và như có cái gì
đâm và vào trong đầu tôi, dần dần
bớt uể tí tí, và rần rần, uầy đó
30 giây sau lại thấy uầy đi dần dần
và tôi tiếp tục Niềm Phật ... Từ từ
dần bớt dần dần uể tiểc ... đây là
hiện tượng lạ ... cảm thấy hoang mang ...
May là thi bây liền lạc được cần Nam, và
Nam cho hay là có thiên chấp tốt ... phải
ngồi lại sau khi từ Vietnam về cần Nam.
Lại ăn uầy tử-lai ... hiện đang uể
cần Nam giới thiên uể người khai cúng
thiên đi hao tử khi cần ... →

Nay biên thư này cần xin Ông Tâm
giúp, để tiếp tục tu luyện và sớm
được chầu lại chúng tôi lời mẹ
từ xưa đến giờ đã phải... hầu
đơn đường cho mai sau... chui cũng
chàng muốn bôn chen sự đời...
con cái đã lớn cũng bắt phần nào
giải này về vật chất, còn vô buồn
bàn thừa lỗ, bị thiên hạ lường gạt
nên đã bỏ nhà ra đi... và
đang làm giấy ly dị... đôi phải
làm theo ý này muốn như vậy.
... thời thì cũng đã tam đứ, cũng
chàng cần thiết gì, hòng ngày đi
lâu đi trả nợ hết cần nhà đã
mua từ 10 năm hay... sau
này thì còn cần nhà cho các con
biên đây thì cảm thấy trên ngoài...

Biên thư này đến "Ông thầy"
mong được hồi âm và được sự
giấy báo...
và khi nào Ông thầy qua Pháp
xin ghé qua nhà, nên không từ
vọng thì xin được bàn bạc đơn
tiếp Ông thầy... nhà tuy nhỏ
nhưng cũng có phòng đi đơn tiếp
Ông thầy... và mong sao có
tâm lòng mở rộng là đủ....

Xin tạm dừng bút, chờ sự hồi âm
của Ông thầy - và cần chui chúng tôi
chui lành... hẹn thư sau....

Oroville, ngày 12-12-1990

Anh G

Tôi nhận được thỏ anh, được biết anh có duyên với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Những điểm mà anh đã tả trong thơ thì rất đúng theo đường lối của Pháp Lý Vô Vi, tức là đi tới con đường điện quang thanh nhẹ, mở khối óc điện quang sáng tỏ. Vậy anh nên tiếp tục thực hành cho đúng và liên lạc với Alain Canitrot, hỏi xem ai phụ trách về băng cassette và video. Anh có thể xin những copy gần đây về phương pháp công phu do tôi thực hành. Cứ làm đúng như vậy, thì không bao lâu anh sẽ được cải tiến tâm linh tốt đẹp, chỉ tốn công chứ không có tốn tiền. Khi có dịp nào tới qua Pháp, thì Alain sẽ cho anh biết. Không nên nghe lời sự chỉ bảo nào, ngược lại với phương pháp mà tôi đã thực hành trong video. Xin sách Thủ Tủ Lai Vàng 1,2,3 đọc để anh hiểu điện năng của con người có thể làm được nhiều việc.

Tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp sẽ được hồi phục điện năng rõ rệt và không có mê tín dị đoan, đúng theo chiều hướng tiến hóa của vũ trụ.

Kính chúc anh cùng quý quyến vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

2

P

Th. 11. 1990

Thư gửi cha!

Con xin nhớ cha con tên là H, tên trên giấy tờ hiện tại của con là H H M. Cha đưa trẻ được cha nhìn nhận, trong một ngày con được má của anh Phillip là Bà Pâu dẫn con lại gặp ông Tam để tư vấn bị người ta dùng bùa ngải ám Thái. Và con đã gặp được cha thì được con dứt bùa và nhìn con là đứa con lạc loài của tiền kiếp trước.

Thưa cha con có gặp anh Phillip nói nên con muốn gặp cha thì con viết thư cho cha. Thưa cha giờ thì con đã bán xong tiệm mặt phố này rồi làm cha con nhẹ nhàn, con cảm thấy như con đã dứt được cái gì của trần thế này. Con đã tính toán sống cuse dài hạn bằng không muốn đưa đến như cuộc đời này nữa. Con đã đem hết số tiền còn lại, mua cái nhà để cho miễn, con lấy số tiền đó để trả tiền nhà Credit của cái nhà con sống tại Hồ Đỉnh ở con được thanh thản, không lo chạy tiền trả tiền nhà hàng tháng nữa. Đầu ngày này con không tiền trong người. Nay mà con thấy đầu óc con được thanh thản thì đi lo kiếm ăn ngày 2 bữa.

Thưa cha ngày cách đây 4 năm, cha có gửi thư cho con liên lạc với chi Hoa, để làm ăn buôn bán bên Thái, nhưng con chưa liên lạc với chi. Con xin ý kiến của cha ở biết giờ con còn có thể đi Thái Lan, hay không hay con về Việt Nam, xin cha cho con

② biết, giờ con phải làm gì để đứng theo số-mạng của con, kính-thừa cha, -nhưng -ngay -thẳng con bán xong tiệm con có về Việt Nam 30 14-năm xa cách VN, con thấy dân chúng khổ quá người nghèo, có tiền để mà chạy thụt thàng con thấy bất-nhân-lâm, con -muốn làm một-nghề gì để có thể giúp người nghèo khổ, lấy-tiền- người-giàu. Con vô tài vô học kiến-thức 0-ngho bầy người, nếu có thể được, con xin cha giúp giới thiệu cho con một người nào biết về thuốc bẻ vĩa một người về chăm cứu hay con nghĩ chỉ có nghề này nếu con có tiền giúp họ, con có thể chăm cứu hoặc hái lá cây trị bệnh cho họ, đồng họ con phần đông là bác sĩ người bác sĩ đầu tiên của nước VN, là ông cha của con, tức anh hươt của bà ngoại của con người ấy tên là Lê Quang Trình, ông có ngoại con là Lê Quang Hiến, làm đốc phủ sứ ở tỉnh Sa đéc, vì làm quan ở hiến lành giúp đỡ dân nghèo nên bị chèn người đồ-mạng ăn đãi đất đai tiền đút đẽ nhỏ ăn người. Con sau này y' như được, dầu con yếu đuối đau hoài, 0 học đẽ như ý muốn

đều, vì làm quan ăn ở hiền lành giúp đỡ dân nghèo
- nên khi chết người đời - may em đã đạt tiên đường
đó - như em người. Con sau này ý thức được,
dẫu con yếu đuối đau khổ, học được như ý muốn
nhưng con quyết không thế' như cái bất công
của xã hội đối với người nghèo khổ', xấp

③ cha giúp con, để con có thể giúp được người
- nào thay người này, Con xin ý kiến cha về con
phải làm gì. Con mong được thấy cha
chi' rõ. Con mong tin cha. Con biết
- mong em đến phi hồ cho cha được bình an
Tạm dừng tay người. Con kính chào cha

+

Đia chỉ của con

N

H

M

Oroville, ngày 12-12-1990

H M ,

Cha có nhận được thỏ con đề ngày 14-11-1990, được biết con đang lặn đạn, muốn tìm một lối thoát cho chính con.

Con đi! Con sanh hạ ở đời này, kỳ thật con không có đời, nhưng ngày hôm nay rặng bước vào cảnh giới đời động loạn, con này sanh ra ý muốn độ đời. Trước hết con phải tu. Muốn tu, con phải tìm đúng đường mà tiến hoá, vì con chưa hiểu con là ai? Cứ nhớ những chuyện ở thế gian, mà đành lãng quên sự vĩnh cửu của tâm linh. Vậy con nên liên lạc với hội ái hữu vô vi Pháp để xin những băng và sách về nghe và xem cho kỹ, rồi lúc ấy mới quyết định được con đứng đi của chính con. Còn con muốn buôn bán làm ăn mà tâm hồn bất ổn, chỉ biết họ khổ, nhưng không biết nguyên do của sự khổ, thì làm sao con giúp họ được.

Nếu con muốn buôn bán ở Thái Lan thì phải có vốn đầy đủ và uy tín thì mới liên lạc được với chị Hoa, tùy theo món hàng con muốn mua và bán. Nhưng có một điều quan trọng, buôn bán làm ăn, thuận thì nó cũng sanh ra tâm tham lam, nghịch thì nó cũng tạo ra sự buồn phiền trong nội tâm, nhưng ở đời này, tùy duyên mà học hỏi, tùy duyên mà hành. Còn con muốn chăm cứu thì phải bỏ mất rất nhiều thì giờ, nghiên cứu cho tường tận về cở thể học, nhiên hậu mới bước vào học luật sanh khắc của âm dương, và thực hành chăm cứu. Vạn sự khởi đầu nan, con phải tu trước hết, cho nó có lòng kiên nhẫn vị tha, thì lúc làm việc đụng chạm, nó có thể để tha thứ hơn, cho nên con cần phải nghe những băng giảng của Cha để hiểu rõ đức tính nhẫn nhục, tha thứ và từ bi yêu là của báu ở trong đời con. Con lấy đó làm phương châm tiến thân ở tương lai, về hôn cũng như về xác.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Ngày 16 tháng 11 năm 1990

~~Bác~~ Cám kính gửi cho Bác Cám!

Bác Cám đã viết thư cho anh Lai Ghi rồi. Nhưng mà anh Lai Ghi rồi đã đi chỗ đi đâu mất rồi.

Con nghe tên của Bác Cám từ lâu lắm rồi. Đại vì con có người cậu bà con bên má, tu theo hành pháp chính của Bác Cám dạy. Con bị bệnh thần kinh lâu năm rồi. Con cũng muốn gặp mặt Bác Cám lắm. Con thấy thư của Bác Cám ở trên đầu thùng thư, con muốn lấy, nhưng mà con không dám lấy. Hai ngày sau con đi dọn trên đầu thùng thư, không có bao thư đó nữa. Con với đi lục ở thùng rác rã, thì xem coi ở bao trong thùng rác, có bao thư của Bác Cám gửi, có ở trong đó không? thì thấy thư của Bác Cám ở bao trong thùng rác, thì con với lấy lên nhà, để mở ra mà xem.

Khi nào Bác Cám có nhận được thư này, thì hồi âm cho con

hay nhé! Bác ~~Bác~~ Bác hoặc khi nào
Bác Bác có xưởng Calgary này chơi nhớ gọi
nhà của con chơi nhé Bác Bác.

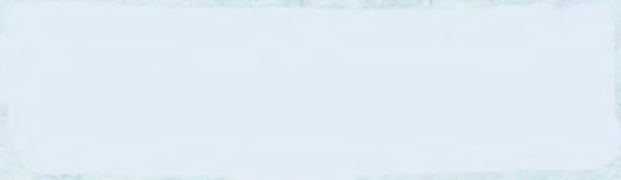
Chời đến đây con xin tạm dừng bút, cho
con chúc Bác Bác tiến nhiều trên con đường
đạo.

Ngay thư đến
cho Bác Bác

T

TÊN CON LÀ: T L T

Địa chỉ của con xin cho Ông Bác biết

Oroville, ngày 12-12-1990

L T

Bác Tám đã nhận được thư của con, được biết con mang bệnh thần kinh. Con nên liên lạc địa chỉ sau để lấy sách và băng cassette nghe trước. Nếu có dịp bác ghé đến, sẽ liên lạc với con sau.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

T L

*On ne croit jamais assez en soi ;
on ignore toujours la puissance des ressources de la vie.
La vie c'est toujours aller au-delà.*

Martin Gray

0 , ngày 29-11-1990

Thầy kính mến,

Con rất mừng khi nhận bức thư đầu tiên của Thầy con tưởng không thể có được vì Thầy bận quá, không ngờ Thầy không bỏ một ai đến với Thầy, con đội ơn Thầy.

Con sẽ hết sức cố gắng nghe theo lời Thầy dạy từng chấm phết cũng như ngày xưa con đã nghe theo Phúc Âm Đức Yêsu ngày nay con mới hiểu rằng có rất nhiều điều thiếu không nhắc đến như cái pháp làm sao làm chủ bản thể và phát ánh sáng như Đức Yêsu thường bảo TA LÀ ANH SÁNG con cứ tự hỏi trong lòng và vừa rồi con chợt hiểu là thời đó có nhiều đạo ở trong thành Jerusalem như đạo Do Thái, các bậc trưởng lão tu sĩ thời đó cũng cực đoan như các tôn giáo ngày nay nên làm sao Đức Yêsu phổ biến rộng rãi được đến ngay cả người chép Phúc Âm cũng không biết. Nay con gặp Thầy con thấy dấu lạ khác gì Đức Yêsu đâu. Thầy dạy có luật nhân gì quá này Đức Yêsu có dạy ai đóng dấu nào thì người ta đóng lại dấu này. Ngài còn dạy thêm đừng làm dịp cho anh em phạm tội xúi dẩy người ta sân si là mình cũng đồng tội chộc cho người này ghét người kia là tội do mình trước mà Thầy có noi chính ta sai chứ chẳng ai sai.

Tại sao con càng soi hèn con càng thấy rõ Đức Yêsu và thầy cũng có một giáo lý nhưng Thầy chỉ rõ hơn trong cái pháp này từ nay con rất yên tâm sống chết cũng theo cái pháp này thôi nếu con chết nguyện xin tu tiếp cho đến khi con gặp lại tri kỷ tâm giao Thầy và Đức Yêsu.

*Il faut vivre selon sa pensée, vivre selon l'esprit.
On ne peut longtemps sans dommage
vivre à contre-courant de sa pensée.*

Martin Gray

Khi con công phu thì con chưa thờ
lúc nửa đêm được vì hay ngủ quên
con giận mình con đi tâm lạy cho
tỉnh táo rồi cũng ngủ quên khi thờ
đến hơn 10 cái con thật ù lì, mà
không hiểu tại sao con được cái
đầu ề ề mắt rứt như có kiến bò
con không tin cứ rờ hoài trên đó
ngồi trên xe buýt con tập trung

niệm Phật thì gật gù mê đi đến
tinh con lại tức mình ham mê ngủ
chắc con còn đâm tạnh và tham mê nhiều.

Xin Thầy giúp con hiểu và công phu sao cho
tinh tấn hơn con cầu vài thắc mắc sau đây xin
Thầy giải dùm con:

THANH TINH là trạng thái làm sao?

Làm sao để đạt được thanh tịnh?

Thờ chiều mình năm và Pháp luân thường chuyển
khác nhau làm sao?

Tại sao năm thờ thôi mà có tạng thay đổi được?
vì năm còn hưởng thụ năm quên đi đêm tối đầu rồi
ngồi thờ phải tinh hơn là năm không?

con ngồi tịnh thalông tập trung lên đỉnh đầu vậy
mà thấy rứt hơn là soi hơn là tại sao?

Đây là tháng thứ ba con công phu Pháp này con đã
hiểu thế nào là ánh sáng, con thấy ánh sáng đẹp
hơn là ánh sáng ban ngày, ánh sáng không chói mắt
mà êm dịu lằng lằng thiên tinh chứ không bóng đèn
có một lần con thấy bật lên một hàng bóng đèn từ
trên mi tóc xuống trán con mừng vì biết rõ mình
hơn Thầy nói rất đúng con người là một tiêu thiên
địa tiêu vũ trụ, một linh căn xuống trần để tu tiến

Bây giờ là cái trán con ề ề, đỉnh đầu mắt rứt nhiều
lần trong ngày con sung sướng với cái niềm vui bị
mặt này, con dạy cho thằng bé con của con nó tu

La richesse d'une vie est faite d'enthousiasme et de joie.
Et ils ne viennent que du dépassement de soi.

Martin Gray

3

Con còn quên nói cho Thầy là con
khi con mang kiến mắt thì mắt kiến
con bị nhòa vì hơi nước phía trong,
nhiều lần ở trong nhà cũng vậy, con
mới hiểu là con thở hơi ra khắp cả
chân thân ra cả mắt ra cả lỗ chân
lông ra dinh dậu ra tiểu tiện và
đại tiện bấy khi không năm thơ
chiếu mình con cũng thơ như vậy luôn
rằng con cũng bị ế ế như trán và
dinh dậu tại sao vậy hay con còn bệnh
gì ?...

Tuyết đang rơi ngoài trời, con vẫn
luôn en contact với tình yêu thương
của căn khôn vũ trụ, tuyết đến với

tất cả mọi người ngay cả lúc người không nhớ đến
vì nhiệm trần nên con người phải vong ân bội n
nghĩa với thiên địa nhân căn khôn vũ trụ, con
thôn thúc bởi hồi tiếc nhớ và ăn năn liên li và
cảm tạ liên li vì Tình Thương cao cả Sai tử bị
nước mắt rung rung con nhìn vạn vật đang im lìm
trong sự ấp ủ của Cha Trời Mẹ Đất hồn tan hòa
trong tình con đê với vạn vật trong một đại gia đình.

Dâng lên Cha bài thơ hồi hận
Dâng lên NGAI khúc hát thương yêu
Dâng tất cả lúc quên ở nhiệm
Dâng hết lòng tiếng nước nỏ NAM MÔ....

Chúng ta tử hù không và trở về với hù không cho
nên có thú nào chấm dứt . Có lối nào cạn được?
Đức Yêsu cũng có nói ta là omega và alpha, theo
tiếng Do Thái là không có bắt đầu và kết thúc vì
hồn là bất tử vô tận vô cùng đúng y như Thầy nói.

Kính bài,
thâm thâm nhớ thương,

L F Y

Trước khi đi ngủ là hai mẹ con cùng soi hồn và thờ
nó lay 12 lần, thờ, cúng 12 lần sợ cho nhiều nó chán
bỏ còn nường từ bắt lensau này thấy nó công phu m
xấu hổ vì mình không bằng nó.

Khi nào Thầy đi đâu Thầy cho con xin biết địa chỉ
để liên lạc với Thầy con ở Ottawa có một mình lên
xuống Montreal khó khăn vì không có ai gửi gắm chu
bè của con bỏ nó ở nhà đi hoài tội nghiệp sợ nó bị
nạn .

Kính mong Thầy luôn khỏe mạnh để diu dắt chúng sanh
bỏ vô không biết lối về. Tình yêu nào cũng hi sinh
đau khổ đến thì mạng mình, chết cũng thường sống
cũng thường. chủ tu và chủ thường hình như là đồng
nghĩa phải không Thầy?

Con xin đánh lễ Thầy trọng tâm. Giáng Sinh mùa này
con cầu xin cho mọi người đạt mục tiêu để không phụ
lòng Thầy . xin cho người người biết khóc nhiều vì
tội lỗi mình và hối hận an nạn sám hối để rửa sạch
tâm ma, xin cho tình thương nó trong lòng thanh tịnh
để hàn gắn sự ngăn cách với THƯỜNG ĐẸ. Xin cho chiếc
cầu là Thầy vững chắc để chúng con nhớ Ngài mà bước
vào cung thanh hào quang. Thường thường thường thật
là thường cùng về với nhau trong hoan lạc an vui
phải không Thầy?

NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỜNG ĐẸ VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN
NAM MÔ TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC THẾ GIỚI QUẢN THẾ AM BỒ TÁT
NAM MÔ A DI ĐA PHẬT - NAM MÔ A DI ĐA PHẬT - NAM MÔ A
DI ĐA PHẬT VẠN VẬT THAI BÌNH.

Kính bái,
diệu diệu nhớ thường,

Con có gửi 1 cái thư nữa
bên T/V Hải Không số
không đến nên gửi thêm
cái này nữa - Mong Thầy
nhận được hết 2 cái -

L P Y

Oroville, ngày 12-12-1990

Y ,

Thầy vui nhận thờ con về ngày 29-11-1990, được biết con hồi tâm trên đường tù học rất nhiều.

Được biết Chúa là phước, mà trọn hiểu nguồn gốc của Chúa mới tiến, đó là chân lý bất di bất diệt. Muốn tìm hiểu rõ rệt hơn, thì phải tìm nguồn gốc sanh hạ của chính con, vốn không đối, cũng không đạo, chỉ tùy duyên thực hành trong chốn thú mã thôi, thì con sẽ thấy rõ đại tử bi là gì, tức là nhất trần bất nhiễm. Ở trong vùng bùn nhúng cũng tiến hóa thành hoa sen thơm tho và điều ngọt được. Đó là một triết lý có thật, nói nào cũng tìm thấy cả. Ngày hôm nay con đang tung phá bộ óc tiến về thực chất của ánh sáng tử bi, thì con sẽ được sống mãi trong tình yêu thương của Chúa. Xem lại tính đối đều là một giả ảo mà thôi, nhưng biết học thì mới gạt hái được sự quý báu của tâm linh, đứng mạnh thực hành tiến tới, và sẽ không ngừng nghỉ trong sự ổn định. Vui thay và lành thay, con vẫn được cơ hội truy tầm chân lý và tự phá mê phá chấp qua nguyên lý đang thực hành. Đối nay có gì quý hơn và có mấy ai đã lãnh hội? Con nên vui lên để sống nhịp nhàng trong điện năng kính mới mà tiến thân. Tu là cảm thức rõ rệt, thì ở một góc nào cũng có thể tu được, chứ không cần đối hỏi gần bạn đạo. Cần gần sự thanh tịnh của chính mình hơn. Lúc nào bỏ đầu của con hưởng thượng, hưởng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ, đó là con sẽ được gần người bạn thân yêu nhất của con.

Còn về việc đi làm, chung đung với nhân sanh cũng là một cơ hội cho con được đọc cuốn kinh sống động từ mỗi tánh tình khác nhau. Điện năng đi xuống hay là đi lên, căng ngay căng thấu đáo và rõ rệt hơn nữa. Khi bị thăm tra, xuống địa ngục, cũng gọi tên thật của cha mẹ đặt ra mà thôi. Vì sao? Vì tên ấy là sự âu yếm của cha mẹ kết thành, cho nên không bao giờ bị phai lạt được. Thấy sẽ đi ức châu và sẽ không đứt thì giờ liền lạc nữa.

Chúc con vui khỏe.

Quý' thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L. Si Hing' with a stylized flourish at the end.

Lưỡng Sĩ Hing,

B

1990

Kính thưa Đức thầy Tam !

Tuần tới đây Anh Ty² bạn đuo sẽ qua thăm Thầy ở Cali. Con có đôi lời kính hỏi đến thầy.

Kính thưa Thầy !

Con được may mắn gặp pháp môn Vô vi từ khi con còn nhỏ². Con đã qua Mỹ được 3 tháng, được gần gũi với Thầy và bạn đuo. Con thấy mình cũng phư có phần tiến bộ. Nhưng có 2 điểm con xin thầy chỉ dẫn cho con. Thứ nhất con sờ huyệt rất ít khi được lâu bởi hai tay con rất yếu. Mặc dầu con cũng cố gắng sờ huyệt lâu. Nhưng nó như rục rịch tay. Con điều quan trọng là con không thể từ được cho con sờ huyệt đầu đã có trong con từ lâu hai gân đầu hai bên bả vai của con nó nổi to lên và giật nhiều mỗi khi con sờ huyệt đầu. Và điều con lo ngại là hiện tại con đã sờ huyệt cho hết huyệt rồi. Nhưng con sờ bên tay trái của con nó còn đau và râm râm, giống như đâm giết, mỗi khi con sờ nhẹ dần. Kính xin thầy chỉ dẫn cho con.

Đệ tử kính thư

TB: Đệ tử tên: N + + M

Tuổi nhỏ.

Chauhan

+ M

Oroville, ngày 12-12-1990

T M ,

Thầy nhận được thư con được biết con đang thực hành pháp lý vợ Vi chỉ mới hai tháng, thì làm sao gặt hái được kết quả? Vậy con nên tiếp tục cố gắng làm thêm thì sự nhọc mỏi nó sẽ tiêu tan, là vì chúng ta thực hành đúng, thì mới có cơ hội thanh lọc nội tạng và cần phải uống nước nhiều thì mới thanh lọc được đường máu của thần kinh. Đường máu của con người gồm có 100 ngàn cây số bị ô nhiễm, cho nên thần kinh bất ổn, chỉ dùng nước ~~và trị tâm~~ thanh lọc thì may ra mới có cơ hội cứu rỗi được. Nhưng rồi đây, con sẽ có cơ duyên gặp Thầy sau đại hội vào khoảng tháng 9 hoặc tháng 10, con sẽ có cơ hội thanh lọc và tĩnh tâm, thì con sẽ được ổn định hơn. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

(1)

W , NOV 5 1990

Kính gửi Ông Tâm .

Con vừa nhận được thư của thầy và thầy nói con cố gắng tập Sài Gòn và chiều mình trong khoảng thời gian 6 tháng là con có thể viên được. Nhưng con đã tập hai tháng nay mà con chưa có phần tiến triển hay sự tiến triển mà con không biết, vì con tập phép chiều mình, con cố gắng tập trung ý chí của con ngay ~~chân~~ ~~mũi~~ trung tâm chân mũi mà cũng không được và hít, thở cũng không đều vì hơi thở con ngắn quá, vừa hít vô là bụng đã xẹp ra rồi và lại cứ hít khoảng 4 - 5 hơi là con phải nghỉ một một chút chút không thể hít liên tục, 12 giờ đến 1 khi thầy đã dạy trong sách, chắc có lẽ nghiệp thân của con quá nặng nề mà con đã tạo từ bốn chục năm qua nên bây giờ con phải trả vạy. Nói tóm lại là viên giờ tâm thân, con lúc nào cũng đông loạn 24/24 và nghĩ đến những tội lỗi của mình gây ra làm nghĩ nan việc này việc nọ không có giờ phút nào an tâm đến việc niệm lục tự đi đâu cũng không chú tâm đến giây phút, vì hiện giờ con là người

②

chỉ có thể các chớ phạm lữn và tâm
linh thì chẳng có, mỗi bước đờng như
nó cũng có thể làm con người con như
muôn ngà xuống vì lữn như con ~~con~~
không còn điểm lữn hoặc power mà từ
thời ^ở tâm bé.

Thầy thầy! Từ nhỏ đến lớn khi con
không biết, từ từ đi, đến việc ăn chay,
chứng chẳng. Nhưng chỉ, liệt hơn sau
con là phát Giáo Hoa Hoa và bây giờ
thì con mặc phải tâm linh nên con cố
gắng tâm chỉ học đạo, cũng may con có
người quen tặng con quyển sách và 20
cuốn băng để học hỏi và con đã nghe
thuyết pháp trong băng
mà sao nó đúng, vào trạng thái của ~~con~~
con đang mặc phải, nên con cố gắng từ
sớm và tập ăn chay 1 tuần 3 ngày và
sao đó có thể từ từ đi trường chay và
tâm linh cũng vậy, hầu thoát khỏi địa
ngục của trần gian đeo đẳng trong người
con từ ngày tháng này đến năm nọ, mà
con đang mặc phải.

Thầy kính mến! Con không biết tại
sao trong tâm tâm con người lúc nào
mình cũng bị lừa gạt về chớ đó, và
làm gì chớ không thể kháng cự lại. ~~lại~~

3

Nếu nữ thất can mắc phải phép thuật của giới đũa trên hay bản môn tử địa chi đó mà thấy đã nói trong sách

1. 2. 5. 6. 9.

Ấm tâm - thành quý âm hồn,
Thành ma quỷ phá, làm liền với đời.

Mã hiện giờ con muốn hướng trường tập theo pháp lý của thầy, nó có thể giải cho tâm linh con không hay gặp một vi miết, miết, từ nào chuyên về vô thuật, đưa phép giải cho con. Nhưng theo con thì con gọi "chi", từ con gọi hoặc như lòng phước của thầy "rêu" xuống cứu giúp con. Cho về phép thuật con không ~~trả~~ họ cứu miết mà cứu họ miết thì nhiều hơn.

Cách dạy 2 tháng con có người đàn bà có Thanh Hải là phát sống nên con đến tìm học đạo và đã truyền tâm ấn hầu chữa tâm bình con, nhưng có lẽ vì vô miết nên chẳng suy nghĩ tương, tin nghe nói gì tìm theo một cách mù quáng và hiện giờ thì con không có theo nữa, vì khi tập theo pháp lý của cô Thanh Hải con cảm thấy không linh nghiệm, hoặc con tập không lâu hay con không có cơ duyên cũng có Thanh Hải mà có cơ duyên với thầy, vậy xin thầy mách

④

bao cho con tương, vì con lại mang vô minh
che mờ tâm trí bởi nghiệp quả con tạo nên.
Từ lúc con tập theo phương pháp của
thầy thì liền giờ thỉnh thoảng định đầu
con như có sự chạm chít, đó cũng là một
chút vui vui, vì thầy giảng đó là điển
lễ và tốt nên con cũng mừng vì con đã
được thầy cho một ít ơn huệ sao ít tháng
tu tập. Nhưng trong đầu con thường bị
tê đờ năng trí nước vô cùng, từ lúc mang
tâm bệnh đến nay thành thói làm con
hoan nang như viên long bị cỏ âm ~~nhập~~
miền thể xác. Như vậy con cố gắng
tập con có thể đuổi được tâm ô trược
của con chăng. Thường thường con soi
hồn thì con cố gắng lắng trí bên phải nghe
mã linh như bên trái con cũng bị nghe
nơi hầu như hằng điển, toàn ở bên tai
mà con nghe là bên trái thì không tốt
như vậy con phải tập khoảng bao lâu thì
con sẽ soi hồn được kết quả, mong thầy
giảng giải cho con sớm hiểu, tạ.

Thời con xin ngừng bút và mong
thầy sớm giải đáp cho con rõ và
thầy có thể cho con xin số phone mà
con có thể gọi thầy sau 5 giờ chiều
bất cứ ngày nào cũng được, vì con bận

(5)

Việc làm nên không có giờ để gọi cho thầy ở giảng đường như trong sách được. Nhưng khi con ốm cả đống đống loạn muốn nhờ thầy giải đáp, vì thầy có nói là một học viên mới thường hay có những đống loạn hay con bị vô minh che mờ tâm trí nên mới đống tin cơ, con con cũng xin thầy giúp hầu giải thoát nghiệp duyên con. Cuối thư con kính chúc thầy đạt cao đạo pháp, và điều đạt samadhi thoát khỏi biên khổ trầm luân sáu đường. Con xin thầy thật cảm ơn thầy và cầu mong thầy giúp cho con ít phiền lụy.

Phản phụ chú:

Thầy kính mến! con xin nói chút ít về phần công án việc làm của con mà trong đó con nghĩ rõ liên quan đến tâm linh con, con xin thầy giải đáp cho con. Thú thật với thầy con có một hôm cắt tóc mà còn lơ thơ. Như ~~thế~~ con đang cắt tóc thì con thấy khách con có mũi mũi như trước đến thì tâm linh con bị họ đánh dữ lắm lắm bước gần con không muốn đi được và nước đầu mặt hoa muốn sẽ xuống xuống xuống

6

là vậy. Nhưng phần đông là khác
khó mà thì con bị nặng hơn. Hầu như
tâm linh, con có ấn tượng bị cả tha
tránh thì ra động loạn vô cùng. Nếu
thầy có giải pháp này giúp con tìm
thầy mạch cho con ro.

Hiện giờ con không muốn làm,
nửa những khi là con còn phải nghĩ
đến vợ và 4 con nên không thể nào
dứt việc được đành phải hy sinh
thể xác và tâm linh, như nước của con.

Con đã đăng bán và muốn chuyển
qua giai đoạn khác nhưng chắc là
nghiệp duyên con còn nợ nên con phải
chịu hết, đến khi con bán được hẳn
phải không thầy? và con cũng ước nguyện
sau cho con được kê căn bên thầy để
nghe thầy thuyết pháp, đó là tâm
niệm của con.

Con của thầy.

R t D

Hiện giờ ý chí con muốn hướng
thượng đế đi lên nhưng tâm ý con
bị lôi cuốn vào dục tâm, vậy con xin
thầy ban cho con chức power để con
trên trên trên đường hành đạo. Nhiều
khi con nghĩ con bị điên loạn. Những lúc
con bị điên thì con không còn lý trí phải không thầy?

Oroville, ngày 12-12-1990

R T Đ ,

Thầy nhận được thỏ con đề ngày 11-5-1990, được biết con đang bị bộ tiêu hóa bất ổn và thần kinh mất trật tự.

Nếu có dịp, con nên tu luyện Nam Mô, lục tự Di Đà và nghe băng A Di Đà cho thật kỹ và tập niệm cho đúng. Đồng thời con liên lạc với hội ái hữu Vô Vi Hoa Kỳ, anh Lê Văn Lạc để được biết khóa học kỹ tới: "Thanh Lọc và Tĩnh Tâm" sẽ tổ chức tại Los Angeles, con cố gắng đến đó, Thầy sẽ có dịp chấn chỉnh bộ tiêu hóa của con bằng phương thức thanh lọc và tĩnh tâm, chúng sống ở một tuần lễ. Lúc ấy con sẽ được thay đổi nhiều hơn.

Chúc con vui khỏe.

Quý' thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L. Si Hing' with a stylized flourish at the end.

Luong Sĩ Hing.

B

N.Y., ngày 5 tháng 11 - 1990

Kính gửi Minh sử,

Tôi chân thành cảm ơn Minh sử đã chiều cô và gửi
sách đến tôi. Tôi xin gửi kèm theo thư này một money
order 20 dollars để đóng góp một phần nhỏ vào sổ phí
ân loạt. Đáng lẽ tôi phải gửi ngay từ lúc đầu. Nhưng thưa
Minh sử, vì tôi không biết chắc có tiếp xúc được với
Minh sử hay không, vả lại cũng không biết đề tên người
nhận Money order là ai. Tôi cũng chưa được hẳn hẳn
giành biết đạo hữu nào cả ở Hoarky cũng như ở Canada
ngoại người bạn học hồi xưa ở Nam Vang và hiện cư
ngụ tại Montréal đã cho tôi biết địa chỉ của Minh sử.
Hơn hai tuần này chúng tôi lại có nhiều việc phải sắp
sếp trong gia đình đến nỗi có sử chân trời như vậy.

Xin Minh sử thư' lời' cho tôi về sự khuyết điểm này.
Đọc những sách Minh sử gửi cho tôi, tôi được hiểu
thêm chút ít tuy nhiên cũng còn nhiều điều trong sách
của Cu từ Đổ thuận Hậu tôi chưa được hiểu tường tận.
Thư từ lai vãng của Minh sử thật là phong phú và nói
lên nhiều cảnh ngộ thật là đáng thương của nhiều người.
Cũng như sách của Minh sử mà tôi hiểu được thêm một
cách gián tiếp những lời Minh sử giảng giải để trả lời
các thư.

Chúng tôi đương ở New York, thành phố lớn nhất trên
thế giới nhưng càng về lúc sau này càng lộ ra nhiều tệ
áoan xã hội rất là nặng nề, như là cướp và giết người
và bao nhiêu là tội ác khác. Chẳng qua cũng vì sự tham
lam, ích kỷ chạy đua theo vật chất quá độ. Những thanh

phân-bát hao-lai ta-rô-la-thanh-thiên-niên-nhà-trường
không-thấy-có-dây-luân-ly-tạo-đức-gi-cá? Ngày-nào-cũng
có-những-chuyện-chẳng-lành. Chính-chúng-tôi-cũng-ta-la
nan-nhân. Ngày-và-đêm-rất-thường-có-xe-củ-thường, chưa
lừa, cảnh-sát-rít-lên-cứm-cứm. Đông-loan-ảnh-hưởng-đều-rất
nhiều-cho-việc-tu-tính. Cả-nhân-tà-cả-ba-điều: điều-châm,
điều-tức, điều-tâm-đều-bi-trở-ngại-rất-nhiều. Tôi-cũng-vẫn
đánh-chiu-vây. Tôi-ao-ước-một-ngày-nào-được-bài-kiên
trực-tiếp-Mình-mở-đi-được-chỉ-giáo-trên-đường-Phật-hành.
Tôi-ao-ước-được-Mình-mở-hoặc-quy-tạo-huyền-nào-cho
tôi-1-quyển "tôi-tâm-tạo" mới-ra-sau-này (quyển-8-hay-9)
sách-cũ-cũng-được.

Tôi-còn-nhớ-hồn-ở-Saigon-vào-khoảng-ước-năm-85-tôi
từ-nghỉ-ra-2-bài-thơ-đi-từ-việc-một-con-đường-tu-lấy
mình. Thật-quả-tôi-không-biết-làm-chỗ, tôi-xin-chép-ra-đây.
Đi-Mình-mở-chỉ-thêm-đi-mở-những-mở-sở-xuất:

Từ-tu,
Chữ-tham-ta-chữ-đừng-đầu,
Sân-m', hi² nô-lâm-râu-con-tim,
Ai-yêu, ô'ghét-đầu-chim
Trong-còn-mê-muôn-hãy-tìm-tôi-ra!
Khi-nào-ta-thấy-được-ta,
Thì-ta-mới-biết-Phật-xa-hay-giôn.
Chẳng-cần-khôn-vái-râu-râu,
Bản-thanh, phú-trước-câu-thần-ích-chi?
Tu-tâm-dường-tính-kiên-trì,
Bông-kại-tiền-cảnh-át-thi-hiền-nhiên.

Tâm Dao,
 Đêm, đêm ngời nhăm mắt trông
 Nở nở khắp khắp vẫn không thấy gì.
 Lỡ dẫu, tham vọng lắm chi
 Cấn, trăn, Tầm, thục đường đi ta Tâm.
 Đờ người, quá lâu trăm năm,
 Sinh sinh, hoá hoá lừng trăm suy tư
 Hồ châu, châu cỏ ấy như,
 Bầy an phúc lạc hân hủ không là.

Tôi còn đang từ tìm một con đường tu nơi theo sách
 "Tâm Dao 1" của 1 người bạn cho mượn mấy năm về
 trước. Nghe suy nghĩ thay cho khi nào "ta cũng thấy
 ta" đi mà học hỏi thêm - đây cũng là đức vọng! Nhưng
 rồi là "thiền đức" như Minh sư đã từng nói trong tập
 "300 câu đáp về thiền" mà tôi đã may mắn được đọc
 khi còn ở Saigon.

Tôi xin lỗi đã làm Minh sư mất nhiều thì giờ
 cũng vì quá khao khát được Minh sư chỉ giáo mà phải
 trình bày những ý nghĩ của tôi. Rất mong Minh sư chú
 ý cho. Và cũng vì tôi gặp phải quá nhiều khó khăn và
 trở ngại trong việc tu hành nên mới dám thổ lộ Tâm sự
 này đây.

Cũng xin kính chúc Minh sư cũng quý quý và
 tất cả những đạo hữu được mạnh khỏe và luôn luôn được
 như ý trong mọi sự việc. Xin hứa không dám làm phiền rộn
 rinh nữa.

Kính chào,
 D.

Oroville, ngày 12-11-1990

K/G 574

N Đ ,

Tôi đã nhận được thư ông đề ngày 5-11-1990, được biết ông đang trên đường truy tầm chân lý. Không gì quý hơn tìm được thực chất của chính mình. Vấn san hạ trên mặt đất này, đã không có đối cũng chẳng có đạo. Không hỏi mà chẳng thú, bất tánh tự nhiên và hồn nhiên. Ngay hôm nay ô nhiễm bởi tập tục của đời, cho nên ông thấy khác lạ và khao khát con đường trở về với thực chất. Những người hành PLVVKHHBPP đều cũng như nhau cả. Có ý chí đó, mới có thể khai thác được nguyên lý vô cùng của mọi người đã sẵn có trong chơn tâm. Tôi cũng như ông, người đồng hành tại thế, đã thực hành, bất chấp sự quái ngại, gian lao, cho nên ngày hôm nay mới nhóc ra chút đỉnh chơn lý mà căn khôn vũ trụ đã cung ứng cho tâm lẩn thẩn, nhưng chỉ có nhin nhục tối đa thì mới lãnh hội được. Điện năng của con người là quan trọng nhất. Chúng ta nên tự cảm thức, hằng ngày ăn cơm để mà sống nhưng quên hỏi cơm đó đâu mà có, thì mới tìm được câu trả lời là do điện năng chấn động của căn khôn vũ trụ hợp thành. Chúng ta được lớn mạnh cũng nhờ điện năng mà hình thành. Từ hạt lúa đã tìm ra thì những cuộc sống hằng ngày, thực phẩm cho đến quần áo cũng đều do điện năng mà ra. Điện năng là bất diệt và tiến hoá vô cùng, trong định luật hóa hóa sanh sanh của căn khôn vũ trụ. Thanh tịnh tìm hiểu nguồn gốc của điện năng thì khối óc của chúng ta sẽ nhẹ nhõm, đức hạnh sẽ được trao đổi thực tế hơn. Lúc nào cũng vui vẻ và chấp nhận trong hành trình tiến hoá hiện tại. Không còn sự sống chết luân hồi nữa. Nếu có dịp xin ông liên lạc với hội ái hữu vô vi Hoa Kỳ để lấy sách, băng cassette, lá thờ vô vi về nghe lại để hiểu rõ hơn. Nếu có dịp muốn gặp mặt tôi, thì vào khoảng tháng 3 tới, tôi sẽ có mặt ở Los Angeles trong cuộc sống chung : "Thanh Lạc và Tĩnh Tâm" của hội Ái Hữu Hoa Kỳ tổ chức.

Kính chúc ông vui khỏe.

Qui' thường,

Lương Sĩ Hằng

TPHCM 20/6/90

Chú Chinh và các bạn thân mến

Một lần nữa con xin chú Chinh và các bạn giúp đỡ con hoàn tất công việc ra đi, theo chú Chinh hôm trước gia đình con có nhận được số tiền của chú và các bạn gửi giúp con, giúp con thật thật cảm ơn chú Chinh và các bạn, nhưa chú số tiền vừa rồi con đã chi dùng vào một thủ tục nhưg chưa đủ, vừa rồi phòng Dịch vụ Hà Nội bảo nộp thêm 4 triệu 4 trăm ^{ngàn} (4.400.000) tiền VN, như vậy số tiền này tương đương với 350 đô, một lần chót con xin chú và các bạn giúp con để sớm hoàn thành công việc. ~~Cho~~ Chú con chỉ xin chú và các bạn lần này nữa thôi nếu số tiền này về sớm thì gia đình con sẽ được vào phòng V&A cuối tháng 9/90, tiền này về muộn thì chưa biết sẽ được phòng V&A vào tháng nào. Hiện tại con cũng chưa biết họ cho định đi vào tiền bằng nào, tùy họ phân phối, nhưg con thích tiền bằng nào ăm ấy, thích lý với người VN.

Chú con thật thật cảm ơn chú Chinh và các bạn, thế

Gia đình con rất mong sự giúp đỡ cuối
Chú Chinh và các bạn
Con

Montreal, ngày 10/11/1990

Cháu N ,

Chủ nhân được thờ của cháu để ngày 20/6/1990, được biết cháu có ý định ra đi, với rất nhiều cố lăm tiến. Đó là điều rất vô lý, không có sự thương yêu và xây dựng dân tộc, thì những người ấy sẽ lãnh trách nhiệm nặng nề ở tương lai. Còn về phần chú năm nay đã lớn tuổi rồi, chỉ biết lo tu tiến, chứ không có lăm tiến, thành thử cháu nói chuyện tiền bạc với chú là điều vô ích. Từ rầy về sau, không còn cố hội nữa, chú chỉ lo chết mà thôi. Chú không bao giờ chịu xin một ân huệ của các cháu cả.

Xa quê hương, xa đồng bào, xa những người đầu gối, chú vẫn lo tu để phát triển về tâm linh. Mong tương lai chú có thể cứu độ các con bằng tâm linh, thay vì tiền bạc. Cho nên chú vốn vẹn chỉ biết tu mà thôi.

Còn về phần của các con, vì nghiệp quả gia đình, phải tự gánh chịu lấy, mới giải tỏa được, bằng không cứ ý lại nói tha nhân thì suốt kiếp này, không giải quyết được. Nhịn nhục là cần thiết. Càng nhịn nhục, càng thấy rõ phần hồn, lại càng biết được tiền duyên hậu kiếp của chính mình, mà ăn năn hối cải, lo tu mà thôi. Còn về lý luận tranh chấp, thì luôn luôn nằm trong sự phá hoại tâm thức mà không kết quả. Vậy vợ chồng con nên cố gắng tu tâm, dù có đi hay ở cũng vốn vẹn chỉ có phần hồn mà thôi. Được thì ra đi, còn không được thì ở lại, không nên tạo cho xã hội đã thối nát, càng thối nát hơn.

Chúc vợ chồng cháu và gia đình vui khỏe.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng,

W

8, 28, 90.

Kính gửi Ông Tâm.

Con đã có một quyển sách tô tâm đạo 1. 2. 5. 6. 9. và 20 cuốn băng mã nghe ông Tâm thuyết pháp, do đường của con tặng cho con.

Khi được quyển sách quý ông đã cho con liền coi các thức tập để trị tâm linh của con.

Nhưng con chỉ mới tập nay được một tuần về pháp tuở năm và coi liền thôi. Trong khi con tập pháp tuở năm thì cứ ~~lúc~~ được 6 hoặc 7 giờ rồi con ngủ, rồi tập nữa tiếp tục 6. 7 giờ và tập tiếp tục khoảng 10 phút hoặc 15 phút ^{hoặc} có được không, vì giờ thì con tập thêm tuở giờ thì bị đứt đoạn hoặc đơn dập và mất bao, thành thử ra con không thể tập theo lời 1-12 giờ được và lại khi con dứt vào ý con của tập, trung nơi giữa chân mái và khi dứt vô con cảm thấy nơi 2 hõn dái con nó tỉnh như hơi giật lên, nếu thế có hại không và khi dứt vào giờ con cảm thấy nó làm con đứt và khi thử ra con thấy hầu như

nhớ ^{nu} xương gân hầu ~~ở~~ môn,
và khi con vừa năm xương niệm
tên con cảm thấy như con
hỏi muốn mẹ hoặc hỏi thờ con
nó cũng như như hỏi lịch đi đồ
chức, với khi con tập xong phép
thờ năm thì ngón tay út của
con nó sẽ rần hết và như như
con muốn tiếp đi. Nhưng con bác
ngón dầy không cho nó tiếp.

Theo ông tên dạy cho con để
cho nó tiếp hay con ngón dầy cho
thứ. À quên nữa khi con tập
thờ tên con để 2 tay lên bụng tên
để thờ lên thành thờ khi con
thờ năm con đều để 2 tay lên bụng
Cười thờ con kính chúc Ông
Tâm khỏe mạnh và xin Ông Tâm
giải đáp cho con sớm để con liễu
và trên đường tu giải thoát tâm
lĩnh con mau hơn nữa. Nếu
như Ông Tâm thấy con tập thờ như
vậy tốt thì cứ dần dần cho con thêm
con không được từ Ông mà chớ bảo
cho con liễu thêm.

Con

R B D

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Thiên đường Montréal
2340, rue St-Jacques

Montreal, ngày 26-10-1990

T Đ ,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 28-8-1990, biết con đang muốn trở về thực chất của chính con trong sự kiên nhẫn.

Con đang thực thi đoạn đầu: Soi Hồn và Chiếu Minh, tức là đang điều chỉnh bộ ruột và khối óc của con, cho nên cơ sự biến động. Điều đó là đương nhiên phải có, nhưng sự cố gắng của con ý thức rằng đem nguyên khí của vũ trụ vào thân để chữa trị tâm thân thì tâm bệnh sẽ lần lần dứt khoát, qua những sự trở ngại mà con cảm thấy, chú kỹ thật lắm cho đúng thì rất hữu ích cho cơ tạng, bộ ruột và khối óc. Sau 6 tháng khôi phục sự kiên nhẫn thì con có thể tiếp tục hành thiền để xây dựng ý chí và tâm linh và nghe bằng giảng của ông Tám để xây dựng diện năng của khối óc đang tiến hóa, sẽ mở nhiều tầng lớp ở bên trên khối óc, lúc đó con mới hiểu rõ được đạo là gì, chứ con người ở thế gian này luôn luôn hấp thụ ngoại cảnh, đâm ra nghi ngờ và làm mất tự nhiên của chính mình, gọi là động loạn vậy.

Vạn sự khởi đầu nan, muốn tập một việc gì, cũng phải gặp chút ít trở ngại và tự quyết định thì nó sẽ biến thành một tập quan giải thông sự mở mở trong tâm thức.

Vậy con nên kiên nhẫn tiếp tục tùy theo khả năng. Cuối cũng phải đi đúng theo những gì mà nhiều người đã đóng góp cho con trong phương pháp thực hành. Con sẽ đạt được nhiều kết quả ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Thơ Hồ Chí Minh ngày 26/7/1990

Thư gửi cha!

Hôm nay con viết thư cho cha,
nhưng đâu có con đồng toàn quá.
Không biết nói lên những gì cho
cha rõ, mặc dầu con cố gắng
tu sửa, nhưng bên ngoài ngoài
cảnh cứ đem gởi cho con học và
học hoài, cha ơi! con phải nhân
tâm để học như vậy sao cha,
làm thế nào để vượt qua tất
cả, con biết đối với câu hỏi này
của con hỏi cha quá tâm thối
nhưng con vẫn phải hỏi, chớ
con thì khi tu sửa, cứ nghĩ
tối tiên chạy theo bên ngoài,
để kiếm tiền, khi gần gũi

1981 con, từ cái nhikos căng bên
ngoài họ gặt găm con làm cho
con bố vs, con có nhũy để vượt
qua TRỞ ngoi, con cần có chông
con ở bên cạnh để che chắn cho
con từ lại khg có từ đó
con đi, tâm, nhiều khi con
muốn cắt đứt với chông con từ
khg ai lo cho mẹ con, con.

Đành từ con phải chịu đựng
tu sửa, bà cô gầy, mới ngày
một sửa, để bán táng con TRỞ về
cái khong mà buồn bỏ, con khg
cần một cái gì? ching chông con
lo cho con mà con vẫn ửng ửng
khg cần nữa, để quên đi.

Chà ơi! con qua yên lòng. Tất cả
mọi chuyện con cần phải lo.

cái này kìa.

cha! con đã cảm nhận được
mức độ thiên tài chưa bắt được
Luồng điện của cha. bây giờ thì
con đã trở thành nê hôn 1 chút
số rồi ngay này, con cũng mừng.

Choi! con tạm ngưng ở đây
cha ban cho gia đình con vui
bớt hơn phần và con rất mong
sau cho chồng con thuê gác mả
7n sửa như con đề ở dưới
ôn định.

Kính cha.

con của cha

Velun

F . T . Y

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Ngày 26-10-1990

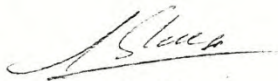
T con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26-7-1990, được biết con đang sống trong tâm trạng nhồi quả để tiến thân.

Con người tại thế mà không được điều luyện bởi hoãn cảnh kích động và phản động thì phần hồn rất khó hồi tu với sự cảm thức chọn chánh. Xác của con là chiếc thuyền giữa biển cả, đang đi về bên giác, nếu không có sóng nổi thì làm sao gọi là thuyền. Sau khi sóng nổi, thì đầu cũng sẽ vào đấy. Thầy thường nói cảnh đời là bãi trường thi, con phải ráng học và ráng tiến. Tất cả đều hay, không có dở đâu. Thấy khổ qua, những mà vẫn qua, nhiên hậu con mới nuôi dưỡng được sự bình thân là chánh, chẳng có gì khó khăn ở trên đời này cả. Chỉ có sự chấp nhận của chính ta, và nhịn nhục tối đa thì mới hòa được với các giới, nhiên hậu mới gạt hái được một tâm tử sáng lạng và cõi mở ở tương lai. Hoãn cảnh là ân sư, nó theo dõi và dạy dỗ con tứ ly tứ tí. Con nên kiên nhẫn nhin nhục, học và tiến. Rất cuộc con cũng phải tự tu tự tiến thì mới cầu được tâm linh, chứ không phải rừ ren mà đạt được gì. Mọi người ở thế gian này đều sống trong luật nhón quả, vay trả ở rết, không có một ai tài giỏi hơn ai, chỉ có nhịn nhục, chấp nhận thì mới có cơ hội tiến thân.

Chúc con vui tiến.

Quý thường,

LƯƠNG SĨ HẰNG

Ngày 22. 7. 90

Kính Ông Tám.

Con tên là L + T Đao Thiên Chúa, con vô Pháp Vô Vi đã được 8 tháng. Trong 8 tháng tham thiền con đã thấy ánh sáng và tâm con cũng thay đổi nhiều, tâm con không còn nóng nảy như xưa, bớt giận hơn con đã tay chân của con khi chưa thiền đã chết khô míc nể nay da con đã thay đổi trắng và non da ra. Về sức khỏe lúc trước con thường bị chứng nhức đầu, tay chân bị tê dưới mí mắt hay bị giật nay con để nhiên bớt khoảng 70%, mắt con bị nám nhiều nay nó bớt nám con muốn hỏi Ông Tám những câu sau đây xin Ông Tám dạy con.

- 1- Con thiền bao lâu một ngày?
- 2- Con để đồng hồ 1 giờ khi reo con ít nghe và ngồi thiền không khỏe bằng lúc 2 giờ hoặc 3 giờ?
- 3- Tên Thiên của con có ý nghĩa gì?
- 4- Con ngồi thiền hay bị tê chân mắt?
- 5- Đao Thiên Chúa khi làm tôi phải đi xưng tội mới nước lễ được nay con đã vô Pháp Vô Vi rồi con có thể xưng tội thẳng với chúa rồi nước lễ có được không?

Kính thưa Ông Tám, con có 2 đứa con trai, 1 đứa 18+ và 1 đứa 17+ con xây chứng nó hay trả lời và ít chùn nghe lời con, con ở chung với Bà con, lo cơm nước cho Bà con, có người chị ở Ue lâu lâu cho chút ít nên tài chính rất eo hẹp con muốn tiến

ăn trước trà sau nên con có ý định buôn bán để phụ tiền cho với Ba con mà con không biết nghề nào hợp với con để con có thời giờ Thiên Xin Ông Tâm giúp con coi nghề nào con có thể làm được.

1. Con định bán thức ăn lột lông buổi sáng có được không?

2. Con hãy dạy cách nào để 2 đứa con nó nghe lời?

Ông Tâm chỉ dạy con, con vô gặp vô. Vì thấy có kết quả và tiền bỏ, con may-mắn gặp được pháp này là nhớ Anh Lý - Công Luận.

Con kính chúc Ông Tâm được nhiều sức khỏe để đi giảng Đạo.

Con
Quem

Ngày 26-10-1990

T

Ông Tám đã nhận được thỏ của con đẻ ngày 22-7-1990, được biết con đang trên đường truy tâm chôn lý.

Khi con bước vào pháp lý Vô Vi, đã tự gặt hái được một số kết quả. Đó là trên đường con đang trở về thực chất của chính con. Tin Chúa, phải hành trong dùng chí thẳng hoa thì mới có cơ hội hội ngộ được Chúa. Chữ tin Chúa mà nhớ Chúa phủ hộ thì điều đó rất dễ trẻ và không có được. Còn pháp lý Vô Vi, làm cho dùng, hít, thở điều hòa, tức là con nhận được nguyên khí của vũ trụ đưa thẳng vào bộ ruột, giúp đỡ bộ tiêu hóa càng ngày càng tốt, cho nên con cảm thấy nhẹ nhàng và vui vẻ. Nếu mặt con nam, thì điều đó là do bộ tiêu hóa không tốt, vậy con nên uống nước nóng nhiều. Một ngày uống ít nhất 2 lít tới 3 lít để cho máu huyết được lưu thông nhẹ nhàng, da mặt sẽ được tốt đẹp lần. Còn vấn đề dạy con cái thì con phải tự xét rõ vị trí của chính con. Con là hiện mẫu, thì phải nhìn nhục tới da dẻ ảnh hưởng con cái. Vì sao, các con không nghe lời con? Vì các con đang hấp thụ những gì của xa hội hiện tại và không tận hưởng được từ quang của chính mẹ nó. Sự âu yếm mắt dãn, cho nên mẹ nói con không nghe. Khi con muốn dạy con, con nên nghĩ đến chính con, thì sự nhìn nhục con, sẽ tràn đầy thương yêu và tha thứ từ lời nói, một tâm tư cõi mơ trong một ý thức cứu độ các con của con, tức là người kẻ tiếp. Lúc nào mẹ hiện cũng phải ý thức nền tảng xây dựng cho một xã hội tương lai tốt đẹp hơn, nằm trong nguyên lý tha thứ và thương yêu. Con muốn buôn bán làm ăn, thì cũng tùy duyên độ hạnh. Khi con làm, con muốn bận rộn ản cho thiên hạ, thì con phải có một tâm tư tận tnh, giúp đỡ mọi người lãnh mạnh và vui tưởi, thì việc làm của con sẽ có kết quả tốt đẹp ở tương lai. Mỗi mỗi phải ý thức rõ rệt, không

LƯỜNG-SĨ-HẰNG

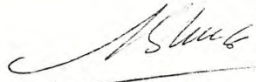
vì lẽ này lý nọ, bỏ dở công chuyện làm ăn của chính mình, thì chạy đi đâu cũng vậy đó thôi. Tâm thiên lành là quan trọng ở trên mặt đất này, có thiên lành mới có thông cảm mọi sự việc. Nếu nuôi dưỡng ác ý thì sẽ phá hoại tất cả cơ đồ sản có hiện tại, tức là tâm lẫn thân.

Khi con ngồi cảm thấy khỏe hơn, đó cũng do không khí và giấc ngủ của con đầy đủ, dùong nhiên nó sẽ khỏe hơn. Nếu giấc ngủ con không đầy đủ, thì chỉ có mệt thêm, cho nên con phải ngủ đầy đủ. Sau khi ngủ đầy đủ mới thiên là đung hơn hết.

Tên của con là cha mẹ đặt, tử trong mầm móng thường yêu mà ra, muốn con mình trẻ đẹp mãi mãi, dễ thường trong hành trình tiến hóa. Con nên cảm ơn nhũ ý tốt đẹp của cha mẹ và giữ lòng hiếu thảo đối xử với Bê Tròn, là mọi sự phiến nào sai quấy sẽ được giải tỏa hết.

Khi con thiên đung, tức là con xứng tội và rước lễ. Người tu luôn luôn hướng thường, hiếu thảo với Trời Phật, với Chúa, không có sự dị biệt giữa con người và Chúa, thì ở góc nào con cũng có thể sống với nguyên lý của Chúa ban. Càng nghĩ tới Chúa, tới Phật nhiều thì càng không dám làm những điều tội lỗi, dùong nhiên là đã rửa tội. Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lường Sĩ Hằng,

Thiên Trường e c , Ngày 24 tháng 8 năm 1990

Bach thầy!

Con xin cầu chúc thầy luôn khỏe mạnh để tận độ chúng sanh và cũng xin gửi ơn thầy Ngین lay trong vô vi vì con đã gặp được thầy như vi sau gần 10 năm tu học trong cơ cực, bần hàn.

Bach thầy! Con đã thực hiện những gì thầy đã khuyên dạy cho con. Có đây con đã thấy sự nhẹ nhàng của thân tâm, đâu rằng con đang còn 1 gánh nặng vô con ở Việt Nam, cha mẹ, anh em. Con không bao giờ quên lời minh thể trong năm 1986 sau khi giao cảm được thành quang của thầy và bề trên. Từ khi đó con đã thờ phụng luôn đời vào bờ đầu cho đến nay. Con nghĩ lại thời gian con ở Việt Nam tu học quá sức khổ sở không tiền bạc, nhà cửa, mọi người chê bai, đuổi xõ. Vợ chồng con phải ở sát vách nhà xác bệnh viện ung thư, chịu những mùi hôi thối hàng ngày, rồi chuyển sang nhà tranh vách lá mục nát, trời mưa bịn đào phải nép vào vách, ăn có lúc không có cháo ăn phải nhìn để uống nước. Nhưng mà kỳ thật con lại tu tiên vô cùng.

Bach thầy! nay con đã ở trong một xã hội văn minh vật chất không thiếu một thứ gì mà tâm con lại thấy 1 sự thiếu thốn tham hại của

tình thường và đạo đức. xa~hỏi đua chen, cấn
xé nhau. Vô vi tranh chấp, mặt đũa kết một
cách vô cùng, họp nhau hàng tuần chỉ để nói
chuyện tiêu, chọc nhau, chủ tướng ăn mặn, ăn
chay là còn chấp, loạn đâm ngay trong thiên đường.

Bach thầy! Con thấy người đời vậy mà đờ đặng
loạn hơn con người tu. Con lọt vào 1 thế giới
của người tu mà thiếu sửa, con bị tung lên, chấ
đạp khi không theo phe nhóm. Con quay trở về
con và thả lỏng cho thân tâm nhẹ nhàng vì con
chưa đủ sức để trả giá, ảnh hưởng hơi này.

Này con kính lay thầy ban cho con một đời
lời để con nâng cao tâm thức và thực hành cho
tròn đại nguyện trong kiếp này. Con muốn dời dời
chỗ ở cách thiên đường 1/2 giờ xe để chữa bệnh
cho cộng đồng công giáo Burbank city, họ đã mời
con lâu rồi. Bây giờ con vẫn lấy nơi thiên đường
làm chỗ ở tốt hơn, xin thầy cho 4 kiên.

Chân thành kính bái.

Con.

B. - M. - T.

LƯƠNG-SĨ-HĂNG

Montreal, ngày 26-10-1990

M T .

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 24-8-1990, được biết tâm con chưa định.

Người tu Vô Vi có khả năng và thực hành đúng thì là người tìm tịnh trong động, không có phiền hà chuyện ở ngoài tai, lo giữ tâm thức thẳng hoa tự do, nhiên hậu mới độ tha. Ngày hôm nay con bước vào ngành y thì tất cả mọi chuyện của nhân sanh, con phải biết rõ rệt nhiên hậu mới trị liệu dễ dàng được. Đó là một cơ hội tu tu tự tiến. Khi con nghĩ được chuyển tu là quan trọng, con sẽ cứu tất cả ở tương lai thì con sẽ không còn phe đảng, chỉ vồn vện có tâm thức mà thôi. Con lại có cơ hội thấy rõ bệnh do tánh sanh, đó là tâm bệnh duy nhất ở trần gian này. Con có đối đi đâu đi nữa, cũng phải dụng tâm để sống trong lẽ sống siêu nhiên, luôn luôn giàu lòng tha thứ và thương yêu và sự kích động là ẩn sự, lấy oán làm ân, tiến thân dễ dãi. Tất cả đều ở trong mầm móng thường yêu mà ra cả. Khi con cảm thức điều này thì tư quang của con sẽ bộc phát và xây dựng cho mọi người ở tương lai, không còn ảo mộng mờ hồ, sống trong thực trạng và thực chất của chính mình. Thầy đã thường giảng chiếc thuyền trên biển cả, lúc nào cũng bị sóng nổi mới gọi là thuyền. Thầy đã giảng rất nhiều, con nên nghe lại những băng Thầy để bắt gặp và để tự khai mở lấy con.

Muốn trở nên một y sĩ hữu ích cho cộng đồng thì phải đầy đủ bi trí dũng, lúc nào cũng nhẹ nhàng và vui tươi, thì mới nắm được một triết lý sống trong sự sống hiện đại.

Chúc con vui tiến và tiếp tục trên hành trình tu học của thời Thủởng Nguồn.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

S ngày 15. 07. 90

Hình gửi ông Đám

con là N t L, năm nay con được 55 tuổi. Biết mình còn tham dân si, tính chưa trọn lành, nên bệnh chưa dứt. Hiện nay tim gan, bao tử ruột đều yếu và đau, người con từ lúc da sạm lại, ăn không tiêu, mặc dầu con cố gắng công phu mà vẫn chưa thấy được tánh mê trần. con rất mệt mỏi! khi gặp ông Đám và các bạn như những thanh! Mười bảy năm con vẫn ngồi trời đen không sáng như một số bạn khác

- 1) Thưa ông Đám có phải con nặng nghiệp nên giờ này con vẫn chưa hết bệnh; mồ hôi của con vã hơn người. con hơi lấm, bước kia con không có hơi như vậy. Đầu gối và chân tay con ướt mỗi hay đổ mồ hôi dầm.
- 2) Mong ông Đám cho con biết căn nhà con đang ở gần sông, không khi ở ngoài và hơi lấm; hơi độc lấm đều những đồ si và đồng. mỗi mùa lụt đến thì ngay là đến rồi! có phải vì vậy mà con chậm tiến đường tu! Tuổi của con là tuổi ất hỏa, hỏa kỵ

Địa lý nói: như con ở hướng Tây Nam
con không hay bị Ngủ què và Tuyết trắng,
hình con phải bình loài! như vậy con có
phải thay đổi chỗ ở không? và đối với
con bây giờ thay đổi chỗ ở rất khó khăn,
con có máy thang nữa là con nghĩ việc
còn. Còn như con đang ở gần nhà Phước
tín mà ông Đám có đến thì đảm bảo.
Phước tín.

- 3) Ông Đám, con cố gắng tu có hóa
giải được những căn bệnh của con và
nhi ở không?
- 4) Có một bạn đạo năm trước, tao thấy
con chết! như vậy con có chết không?
gần một tháng nay con lâu như cũ
em suốt ăn tiệc, tiệc có lâu hết chỗ
con không hay, nếu con ăn lâu phải
có ảnh hưởng nặng tương tu của con không?
con mong ông Đám cho con được hết, con
nhất lòng đạo?

Kính chúc Ông Đám mạnh
bài mạnh. +
con kính thư
lưu

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

Ngày 26-10-1990

L . .

Ông Tám đã nhận được thỏ của con để ngày 15-7-1990, được biết bộ tiêu hóa của con không được tốt, cho nên gặp phải sự biến chứng của cơ thể và cảm thấy bất an.

Bộ tiêu hóa không tốt là khi ăn uống nhai không kỹ, cho nên mới sanh ra nhiều chứng bệnh trong cơ tạng và thấy bất ổn. Hiện tại con đang sống trong một nơi thiếu thốn kỹ thuật chữa trị, vậy còn nên tu luyện, khi ăn bất cứ những gì đưa vào miệng thì phải nhai 100 lần, thức ăn phải hòa tan với nước miếng mới nuốt. Nước miếng là một thứ thuốc trị bệnh. Nhai lâu tức là ăn ít, giúp cho bộ ruột càng ngày càng tốt thêm, bộ tiêu hóa sẽ được mạnh lại. Không nên đỡ thừa thiêng liêng hay nghiệp quả, mà chính con không biết săn sóc con mà thôi. Từ món ăn, nó có thể thay đổi từ tương, vậy con nên nhai cho kỹ mỗi ngày phải uống ít nhất từ hai đến ba lít nước ấm, thì mới giải được độc tố ở trong mình, qua mồ hôi hay đờ đũng tiểu. Chung qui bộ ruột là quan trọng nhất. Vì đã lo cho mọi người hít thở, tức là lo cho bộ ruột, để được cơ hội ăn món ăn trực tiếp nguyên khí của vũ trụ, thì điển quang sẽ được đổi đạo, những ngược lại ở đời, tham ăn, quên đi sự sống điển quang của cơ tạng. Con nên xem xét kỹ một cọng rau cũng từ mặt đất nổi lên, tức là điển năng của vũ trụ. Một hạt gạo cũng vậy, nuôi dưỡng sanh linh tiến hóa rõ rệt, nhưng con người vô trách nhiệm, chỉ biết ăn cho no, nhưng không biết được do đâu đến với ta. Không ăn thì than thở và lo âu. Không hiểu được nguyên lý của vũ trụ, cho nên ăn bao nhiêu cũng cảm thấy đói, chứ kỹ thật khi lọt lòng mẹ, chỉ bú chút sữa những cơ tạng càng ngày càng lớn dần lên và vui khỏe. Nhưng hiện tại, người ăn rất nhiều nhưng mà buồn phiền đủ thứ, cũng do sử ăn uống. Bộ răng hỗ trợ cho bộ ruột, nếu mình nhai không kỹ, tức là vô trách nhiệm đối với bộ ruột. Bộ ruột là rễ cây nhưng rễ hút không nổi thì bộ óc cũng khựng hoảng lảo. Khi con hiểu nguyên lý này, con nên tu trọng, ăn nhai cho kỹ, và bớt ăn những sự phức tạp, thì cơ tạng và bộ tiêu hóa của con sẽ dần dần khôi phục, qua năm tháng từ thức ở tương lai.

Chúc con vui tiến.

Quý thủng,

Lương Sĩ Hàng,

Nhà ngày 16/7/90

Kính Gởi Cha: Lương Sĩ Hằng.

Hôm nay con viết bức thư này gởi cha này, chắc
có lẽ cha ngạc nhiên lắm!

Chức cha: con là em rể anh Nguyễn Văn Quý ở NORTON
Cũng được như anh q, ngày nay con được học luật.

Như vậy hôm nay anh giao cũng như cha, và con cũng như
cha, vậy hôm nay lòng con cảm tạ lòng cao lương từ bi
của cha. Và nơi chúng ta cảm tạ trong đó (vô vi),

Vậy hôm nay con chẳng có gì tốt, mong cha rộng lòng
cho ban phần con 1 ít hương như: Sầu (vô vi) để về
tư tập, vậy mong cha trả lời.

Cha Cha ở quê xa! Không làm sao để hỏi gặp
gặp cha, cho con xin theo hình trong, hỏi phải vô vi
và nói lên 1 điều gì lòng cha con tức muốn.

Vậy nên em chú hoàn hảo, được như anh giao cũng tận
tâm chiếu cố đến ban phần con, từ ngày nay con được
thỏa nguyện lắm lắm!

Chức Cha, Con xin Cha trả lời Cha này.

Hôm nay con Cha viết (hàng ngày) Đạo hiểu trong
nhà Chùa như hải, sự việc như sau:

Ngôi Chùa xây cất đã lâu, và lâu lắm rồi, nhưng
hiện nay cũng đã thấy Ngôi chùa đang bị suy sụp,
Nhưng! Những người trong Đạo hiểu ở Chùa như hải
có lòng từ bi, nhưng không có lòng đại ngộ, vậy nên
Ngày nay con cũng đã hợp Cái đạo hiểu trong ngôi chùa
Như hải, và cũng nêu lên 1 sự rất cần thiết có
tài chánh, ngân hàng, để cùng đứng cho phát âm
Của, vậy nay con cũng thu thật rằng là, sự

nhỏ như nhón hai, sẽ việc như sau.

Ngôi Chùa xây cất đã lâu, và lâu lắm rồi, nhưng hiện nay cũng đã thấy Ngôi chùa đang bị suy sụp. Nhưng! Những người trong đạo hiểu ở chùa như nhón hai có lòng từ bi, nhưng khi có lòng đại ngộ, vậy nên Ngay nay, con cũng đã hợp Cái đạo hiểu trong ngôi chùa Nhón hai, và cũng nên lên 1 sự rất cần ^{phải} có tài chánh, ngân hàng, để cũng dùng cho phát âm cúng, vậy nay con cũng thu thật rằng là, sự thấy rộng lòng (dĩ xả, cho 1 ít tiền để về xây dựng lại ngôi chùa (nhón hai),

vì dân lao động ở xã nhón hai này bây giờ là sang lắm, chi tiêu ăn, biếu đồ rất đắt lắm thấy o vậy mong thầy cố gắng tận tình giúp đỡ cho, để về xây dựng, vì con thấy nói chuyện thật Cõi Duyên, là cha mẹ là ông là là trời phật nhưng con nhìn thấy thật là trái trái quý. vậy nay con thay mặt Trần Đạo hiểu

đồng, vậy mong (Cháu) cũng như hồi vô vi
lặng rộng lòng bác ái như giọt long lanh con
như thường Tâm Đạo luôn là như hai.

Cháu thật cảm ơn Thầy, Mong Cháu có Tân
Tĩnh Giúp Đỡ

Sau Cùng Cầu Chối Cháu Như hồi vô vi
gặp được nhiều sức khỏe.

Lê Tử P và B

Cũng như Cung điện từ bi
Vô vi mở sáng Tâm long thân con,
Mười đời biết nghĩ vô vi
Vạn đời vạn hạnh đời mình mới hay,
Cũng như anh ấy nói ra,
Lòng con nay đã khỏe nhiều lắm Thầy!

Chữ Tử viết.

Cháu Cháu Sức khỏe đời đời.
Cũng lại lúc gặp gặp nhiều rất may,
Ngày nay con có gặp lên
Nó Chung Tâm tất vô vi lúc này.
Cho con gặp có tâm long.
Cháu Tân trong phái vô vi môn Đạo.

Cháu Cháu á!

Mong Cháu khi nhận được Đạo này
hãy cảm gặp gặp đi con khỏe thì.
Con mong Tu Cháu lần

Ngày 25-10-1990

V B ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 16-7-1990, được biết con đã nhìn bề ngoài và cảm động.

Con tu về Vô Vi, phải lấy tâm thức làm cách mạng, nhìn vào trong thì khối óc mới mở ra. Còn nếu nói đến Phật là người thoát phàm, không dính liú gì đến vật chất cả. Không phải con người có khả năng đem vật chất mà xây thành ông Phật được. Giá trị của Phật và phần hồn của chúng sinh là vô cùng. Con có duyên lành biết được Vô Vi là phải hiểu được thực chất của Vô Vi là Không Không, thanh nhẹ và vô cùng, không bị một ngoại cảnh nào có thể trói kéo và tạo nghiệp tâm được. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là giải nghiệp tâm, không tạo nghiệp tâm nữa. Cho nên Vô Vi lo trở về với chùa cần khôn vũ trụ, chứ không lập chùa tại thế để quyền rũ người hiền. Nhưng thực hành để ảnh hưởng người hiền, kể yêu nó phải tự mạnh lên, thì khối óc của nó sẽ bừng sáng ra, thực sự tha thứ và thương yêu để đóng góp. Tâm linh là chủ, chứ không phải xác là chủ nhưng tình đối họ hay hiểu sai lầm rằng vật chất là chủ của tất cả. Cho nên họ đi ngược chiều, thờ Phật nhưng không hiểu được nguyên lý tứ bí là gì, cho nên nhầm lẫn sắc si, càng ngày càng gia tăng. Thờ Phật những chùa bao giờ gặp được Phật cả, như người có hồn hướng ngoại thì làm sao hiểu được phần hồn. Họ lúc nào cũng thiếu thốn và khổ cả. Con người phải đi xe hai bánh mới vui, nhưng ngược lại tại thế gian, họ chỉ đi xe một bánh mà thôi, đưa tiền bạc và vật chất lên cao hết, để tự ép bỏ tâm linh thì đối nay đến đời họ sẽ không làm được một việc gì phát triển đứng đắn cả. Kể cả chế độ tự do hiện tại ở bên ngoài cũng chưa ý thức được sự căn bản của tâm linh và khối óc.

Hiện tại con đang có khối óc và bộ ruột những con đã từng quên bộ ruột và khối óc. Tại sao? Thưa, tại vì hướng ngoại, thấy sự khổ của người khác nhưng mà chưa thấu đáo được nguyên lý tại sao khổ? Thưa, tại vì họ bỏ họ, họ mới khổ. Cứ tưởng lầm ăn no ngủ kỹ là khỏe mạnh, thì phần trí không bao giờ mở, đi đến quang không bao giờ được đối đảo, sức mạnh tứ bí và ý chí không phát triển, chỉ chôn mình vào đồng tiền bạc mà thôi, lại quên đi tính người và tính trời là một.

Còn đối với người tu đứng đắn thì họ cảm thức được tính trời và tính người là một, cho nên có cấu thể thiên hành đạo, thay trời làm việc đứng đắn thì mọi việc sẽ được thông suốt, kể cả ăn uống cũng phải cảm thức trật tự của vũ trụ. Con đi biển, con nên ý thức rằng con cá không để gì tạo được, nhưng con người vì sự sống tam bộ tham lam, cho nên nuôi dưỡng ý niệm giết chóc, giết cá để sống, giết cá để vụ lợi thì đâu còn tính nghĩa trong vũ trụ được. Khi không còn tính nghĩa thì chỉ chuốc lấy sự đau khổ mà thôi. Hậu quả về nghề nghiệp của con thì lúc nào cũng giam tâm thân vào cảnh khổ não và sầu bi. Nếu chúng ta ăn uống biết nhai cho kỹ lưỡng, chén cơm hòa tan với nước miếng mới nuốt thì sẽ tự hạn chế được miếng ăn và sức mạnh điện năng sẽ đối đảo, bộ tiêu hóa không bị hủy hoại. Điện năng khối óc sẽ được đủ, thì lượng tu

LƯƠNG-SĨ-HÀNG

bi sẽ khai mở, thực hiện tha thứ và thường yêu rở rệt, không cần phải giết chóc mới có sống. Tha thứ và thường yêu là điểm chánh, không còn ý niệm giết chóc thì hậu quả sẽ tốt lành tuổi đẹp. Con muốn tu về Vô Vi thì phải ý thức rõ ràng đường lối tu học của Vô Vi là khai triển điện năng và cở tạng. Thế xác và vũ trụ là một, thì sẽ có cuộc sống đổi đạo. Chính con và các đạo hữu đều có khối óc, nhưng không lưu ý khả năng sẵn có của chính mình thì sẽ thấy cở đơn và thiếu thốn. Khi con cảm thấy chúng ta có sự hiện diện trên mặt đất này là một điểm linh quang đang dự cuộc khảo thí tại thế gian, chỉ biết học và tiến mã thôi. Chứ ở thế gian này, không có một ai có thể chế chúng ta ra được, thì khối óc của các con là một cửa cái vô tận. Nếu thật sự được hồi sinh trong nguyên lý của vũ trụ, thì vui biết là bao nhiêu. Tỉnh người sẽ phát triển, sống động, an vui và thanh nhẹ. Con đang sống gần mặt trời, thì điện năng căng dồi dào hơn những người ở hải ngoại, tận hưởng thiên nhiên tính, sẽ không còn sự đau khổ khổ ào nữa.

Con về việc lập chùa, tụ ba nhóm bảy mã không ý thức được, thì chỉ tạo khổ cho quần sanh mã thôi, không có ích lợi gì cho tâm lẫn thân cả.

Vậy con nên bình tâm ý thức những lời Thầy đã nói trên mà suy niệm trong cở tiến hóa hiện tại, thì con sẽ được ân phước của Bề Trên, tán độ đổi đạo hồn.

Năm nay Thầy cũng 68 tuổi, chỉ biết lo tu mã thôi và khuyến khích mọi người tự tu tự tiến, và không đặt mình vào trong một sự mưu mô nào về tiến bạc, cho nên con nói đến tại chánh thì Thầy cũng không có cách nào xoay trở với tuổi già và tâm đạo không cho phép lợi dụng tình cảnh nào để làm tiến cả, vì nguyên lý của Trối Phật lúc nào cũng sống động và rõ ràng, nhưng chỉ có con người tu lầm sai và phổ biến sai mã thôi.

Con về sách vở Vô Vi và băng giảng của Vô Vi, nếu con muốn có thì con phải tái xác nhận băng văn thỏ xem chánh quyền có cho phép gởi đến không, vì chánh quyền của con quản lý dân và quản lý cả đạo pháp nữa, thì ông đồ lúc nào cũng lớn hơn ông Phật. Con muốn đọc sách Phật thì phải hỏi lại xem ông chánh quyền có cho phép không. Nếu ông chánh quyền không cho phép thì miễn có, khi con xác nhận băng giảng và sách vở có thể gởi về chỗ con ở, thì Thầy sẽ gởi ngay. Nếu gởi về tại hại đến người nhận thì không có nhân quyền nữa, Thầy không bao giờ gởi.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Hong Kong 17.9.90

Kính thưa phụ thân thường.

Con mới nhận được thư của bà phụ (bác bảy đồng)
Kêu con về mua ít dầu cho bà Kê mẫu 80 tuổi
rồi, nhưng con chưa bán nhà ở có tiền về kịp
tháng 9. Con đặt vé máy bay lại đi 5-12 đến Saigon
12 giờ 15, con hiện giờ ở loan đèo cũng mong
con về để tổ chức lại sự ăn khổ bán vui cho nhân
loại, con sẽ nghe theo lời phụ thân làm việc trong
sinh mệnh thường yêu tha thứ con gì yêu thường
phụ thân mà làm việc dù cực khổ cũng ở sao miệng
người người, tâm hằng yên thật an vui, con mới
được thư Tổ yêu cho đây là chính phải lúc này.
Cho nhiều người xuất ngoại mà ở thâu lấy nhà
nên nhiều nhà bán lầm, con sẽ thân hong lầm,
vì lời của con luôn bán tuy kiếm tiền cực nhưng rất
dễ kiếm tiền, nên đồng tiền con hay phung phí cho người
muốn tin người lại bị họ giết bảy giờ già rồi phải
chính con làm ở tin và cho mình nữa. Trước khi Đại
Hội ra về đêm cuối cùng anh Lạc bán với anh chân
loan đèo giao số tiền 1000 US cho con đem về VN cầu
giúp bạn đạo (tiền lời bán áo lời) con có lúa sẽ chuy
những hình ảnh làm việc ở VN đang trong báo để làm
sáng tỏ công quả khỏi ai nghi ngờ anh Lạc rất đồng
ý từ này con về VN sẽ mời anh Tâm và qui chủ bác
loan đèo lập thành ban cố vấn kiểm điểm tại chánh
và đây cũng thành lập cơ sở hương mãi kiếm tiền của
khổ, cũng trả lương cho bạn đạo nào ở việc làm, phải có
hạt tử kỷ luật kiểm soát chặt chẽ từ tiền xuống dưới
đâu phải một mình con làm, mới chi sẽ cử đại diện
vào ban cố vấn, để sau này khỏi ai nghi ngờ con cũng
khỏi ai nghi ai, con làm đâu gặp qui chủ bất lợi thì
vả anh chi em rất tâm thành, đến giờ ai cũng hiểu
công đức và sao, những lần phải có người cố gắng
cường quyết lòng bằng chánh, tức dân dân, nên ở thì

con cũng đã thế, bởi vậy mà Thuấn nói với anh Hoàn không, chú Tô Anh có gì hơn Thuấn đâu, bằng cấp ở có, chữ hơn Thuấn là dân thế giải thoát hong khi Thuấn và ai cũng ở dân thế bởi vậy chú Tô Anh phải chịu biết bao nhiêu đau khổ như vậy mà chú Tô Anh dân giải nghiệp từ từ tiến, hồi xưa phụ thân kêu con thế con thế vì con muốn chết ra đi liã thế, càng tu đến ngày nay càng hiểu rõ cỡ thời mỗi người có mỗi duyên phận nó bề trên hóa đồ dân đất điểm đa mỗi người đi, tới nghiệp Thuấn con những hiểu con cố gắng tu để sau này cùng Thuấn và gia đình, bạn đạo đồng hành lo cho đạo chia sẻ sứ đấng cay đắng của phụ thân lo cho chúng sanh trong kỷ nguyên Di Lạc cứu khổ ban vui sắp đến, nhưng những người phụ thân có niềm tin vào họ thì lại là những bạn đạo làm phụ thân đau đớn nhất không, tung hoành với đạo làm hiểu đạo thật tội nghiệp quá bài thi quá gắt gao nếu ở có chôn tâm tu hành làm sao thoát được ma trù du trù, con thì còn cái phúc may có tâm chôn thành tu học và nghe lời phụ thân dạy bảo biết sửa tánh vì căn tâm không hóa cũng nhờ lời thế mà có Đại Hùng đại lực trí dũng nên ở chắc bề thế và bỏ tu, bây giờ con mới hiểu rõ là tại sao chú tiên phát Bồ tát hãy phát lời thế là để tánh và lực căn thật tình lực đức tu nó bắt buộc ở dân làm bây giờ cốt tu nó giữ chữ tín số tôi từ răn mình, con tìm được chôn lý ấy con Sung Sống an vui với tâm hồn, nhiều lắm, con xin cầu lấy phụ thân tha thế cho tất cả và cứu giúp những bạn đạo lân cận cũng phụ thân đi !!! người Tâu có các lực ngữ, nhất nhất vì sự chúng thân vì phụ, bề trên không cứu giúp bề dưới

Chờn lý ấy con Sung Siông an vui với tâm hồn, nhiều lần, con xin
cúi lạy phụng thân thưa thưa, cho tất cả và cứu giúp những bạn đạo
lần cuối cùng phụng thân ừ!!! người Tào có cạm bẫy người, nhiều
nhất vì sẽ chúng thân bị phụng, bề trên không cứu giúp bề dưới
sẽ xả lầy đau khổ lắm, danh bại thân hư, ở HK tháng 7 phụng thân
nói với con thầy thầy tâm thầy ừ ai hung thành với thầy hết lo
nhìn anh mắt thầy mà lè, con chảy nước mắt khóc, bao nhiêu năm
thầy phụng thân đi khắp đó đây cứu khổ gì ai? có ai thành hiền ừ?
thật người đời quá ừ khổ đó, chữ tiền Phật từ trong không đến sẽ về trong
không mà tiền, phụng thân ừ! sự thật nhiều khi con muốn thét lên,
nói cho quý bạn đạo biết tình huống của phụng thân cao quý lắm
vô giá ừ mua ừ bán ai ừ! nhưng con biết sẽ có người ừ mà con
ngại có số người chưa thấu biết đề của sự tương yêu tâm họ
chứa tâm ra chôn giá trị đó của họ kẻo vàng vô giá đó là
chôn tâm thật sự của chính mình đối với chính mình
nhưng hãy mãi luôn thái yêu tương tâm thể, sau mỗi
biết yêu quý cha trời chủ tiền Phật cũng đức sự phụng của
toàn thể bạn đạo, riêng con thể sẽ liệt thể cho phụng thân
để phụng thân sanh tồn vĩnh viễn độ tha sanh chúng, nhất
nhất tâm hằng cầu xin ngày tạo ngộ cùng phụng thân. Có
người nói con nói nhiều những họ chưa hiểu Tô Anh
thường nhiều đau nhiều, phụng thân còn hơn con tâm
ngân lân bao la không yêu cho nhân loại, phụng thân
có biết con thường nhớ lắm không phụng thân ừ!!! Hồn phụng
thân thật nhiều.

Kính bái

Con T A

Hong Kong 17-9-90

Hiếu phụ thân Thượng nhỏ !!

Con cũng anh Hoàn hồng và hai cháu Hiếu lời thăm
chúc phụ thân an vui mạnh khỏe, gọi lời thăm
em Bê mạnh khỏe.

Con nhận được thư em Bê ngày 15-9 thuê 7 con liền
đi mua máy khâu của tiệm Trung Công ở Kowloon, có
chỗ bán 1300\$ không biết còn đi tiệm Yee Hwa giá
bán 1250\$ giá mua 1125\$ (bớt 10%) Bê gọi 1550\$
còn lại 425\$ gọi bảo đảm 55\$*60 còn dư lại là 370\$

Con Thượng nhỏ phụ thân quá biết làm sao bây giờ ??
Chỉ còn đem tình Thượng nhỏ theo cầu niệm Phật, giống
niềm khát nhỏ Thượng nhỏ phụ thân để tu lễ vào thành tâm
và nhân nhân nhân mong ngày nào thành đạo được
hà ân tình, nghĩa trọng quan họai của phụ thân loan
cho con cũng gia đình con và để tận độ chúng sanh thế
tử cho đạo, con thì biết phụ thân Thượng con lắm muốn
con được an vui tu đạo, những chúng sanh chưa an con
lắm sao an được, thì theo bước chân phụ thân hành
khuyết đó đây cũng là cái mong của con thì bé muốn
cùng khổ ban vui, nhỏ duyên lành tiền kiếp thì 10 năm
nay có tình Thượng của phụ thân thật sự sâu ân tâm,
hơn cô đơn của con thế, con dường khước vì Thượng nhỏ
bóng vì của thế ban ân lành cho muốn nghèo, phụ
thân thật là thần thông quảng đại nếu có được đồng
gần phụ thân con sẽ học cái đức thì bị Thượng yêu tha
phải thành tâm của phụ thân để tu sửa tâm tâm thêm
tục ngữ có câu gần mực thì đen gần đèn thì sáng, con
thì cứ gần mực hoai, may phước không đen nhưng ở
sáng hơn như linh hồn con mong muốn cho nên lắm
lúc quá buồn chán cho hoàng cảnh và loai học ở
Thiền tiền giúp con tiến hóa mau, hơn con như ở
thì cứ than thì hoai lắm sao bây giờ lời phụ thân ??
phụ thân con nhỏ không? gần 10 năm rồi ở Marseille
phụ thân kêu con phải thì nước mắt thấy phải thực
hiện tình Thượng tha thế dù chết cho tận đường nát
thịt phải thực thành con cũng đã thế, phụ thân kêu
con tu phải thì giải thoát nếu ở giải thoát thì bỏ tu đi

Không ai dám làm dám hy sinh phải có hạnh phúc nữa
con nghe tito nói là thầy nói Tô Anh về VN sẽ bị gạt liết
thiên làm con lo và đau bỏ ai, nếu họ có ý đồ là đi có tội
địa ngục sẽ đời họ, phụ thân năm nay con 52 tuổi rồi
lần nào cũng thất bại việc làm từ mình, thầy bỏ hết con
thầy con có tội bị chết một chút là tử ai, qua bao khảo
đạo con ngày khác hàng Tô Anh ngày trước phụ thân
tin con hề nghe phụ thân con sẽ thân trong hợp của nếu
o tui con chết đời, sẽ thất đang chết đời gì hết tiền rồi
phải muốn số tiền của má cháu hả tiền thầy kiến
25.000^{tr} may phúc ông luật sư con o lấy tiền công con
người mua thuê 1 đất hàng ngàn họ thừa muốn luật sư
mày nên mất làm con o muốn thừa họ lại vì con nghĩ
do lỗi con con cũ tiền thuê thiên cho, từ thêm 60 ngàn
đề con về VN làm phúc ai biết lại có bài học, năm
nay con gặp hạn tai tại mắt của tháng 8 có thừa kiến luật
sinh đứng qua, con o muốn người ta rửa chết con số đời
có tội, nên con đánh dấu 25 ngàn hả, tiền con kiếm được
trên, thường con kiếm o ra, bây giờ luật sư con viết thư hỏi
đeo hả lời đó rằng mỗi gửi cheque của con đi, bỏ lấy tiền
nhặt hả thêm lên, 1 Triệu 600 ngàn, con cầu xin phụ thân
giúp con giải quyết giấy tờ cho xong, đề bán nhà cho mua
con bán lời đã cảm ơn phụ thân nhiều. Ông đặt 50 ngàn
muốn giá thấp nếu họ o mua con sẽ bán lại cho ba lý
cả gia đình thích làm tôi nghiệp phụ thân o? Để chúng
nào đi đâu? Con xin cầu phụ thân ăn Tết đến HK 15-2 91
mừng 1 Tết cũng tui và quý bạn đạo, cũng tui đi Tamng công
chơi vài tháng nghỉ ngơi, phải đi vì lúc trước con làm
nhiều quá bây giờ biết mệt phải dưỡng sinh, hành hạ quá
phụ thân cần có năng lực ra mồ hôi cho tế bào sống lại
vì rửa liết lớp mỡ đã tạo nhân lại chết tế bào, phụ thân
cử o trong máy lạnh hoạt động có sức khỏe phải có o khi thiên
nhiên con đời phụ thân, anh HL cũng đi, Bình chia nói kêu
phụ thân nên đi, da đen mặt mới là lần da lạnh mau
những o phải phổi nặng chảy máu, mùa xuân đi Tamng công
giao duân thời thời tình người làm, hít thở không khí có mùi
non van vật vui với niềm vui của siêu nhiên tui con trong
tin phụ thân hả lời, phụ thân nghe con một chút, con sống
mau khỏe mới con đó tha phụ thân thường là con o lo thiên
em bé, khuyên phụ thân đi nghỉ. Phụ thân cần giúp dân Tamng
Đông Anập gì dân hòa, Mỹ đem quân bày lại đến pháp đến
quân đi Tamng Đông, làm HK cũng bị kinh tế dân sang lên 7,03
1 lít lên giá 2 lần, năm 91 HK sẽ có thêm Đại TV mới hình
như phải trả tiền muốn 24 H có phim tin tức coi, Mỹ đem quân
VN Kỳ kết nhau, Ng Văn Sinh qua Tamng công gặp ông Bình, o
tiết lộ tin tức, TC sẽ cho 2 bộ tướng qua VN sau. Thế Văn Hồi mi
o Tamng công danh dự của người Tamng Hoa. Bài 100 10 2

Non Vạn vật vui với niềm vui của Siêu nhiên tại Con trong,
từ phi thiên hà lời, phi thiên nghe con một chút, con sống
mạnh khỏe mới con đó thì phi thiên thường là con ở lộ thiên
suu Bê, Khuyên phi thiên đi nghệ. Phi thiên cầu giúp đùm Tam
Đông Anập gì dầu hỏa, Mỹ đem quân bày lại để phi thiên
quần đi Tam Đông, làm HR cũng là kinh tế dầu sáng lên 7,03
1 lít lên giá 2 lần, năm 91 HR sẽ có thêm Đại TV mới hình
như phải trả tiền nữa 24 H có phim tin tức coi, Mỹ đem
VN ký kết nhau, Ng Văn Linh qua Trung Cộng gặp ông Bả, 0
tết lộ tin tức, TC sẽ cho 2 bộ tướng qua VN sau. Kế Văn Hồi m
ở Trung Cộng danh dự của người Trung Hoa làm '90-'96 sẽ
ở nước khác, liên hệ nòng 31 độ, có báo anh ở thành, mới có 5 người
hai tỷ này đi Mỹ, sẽ có số người về VN, Mỹ nói nếu năm tới ký kết
VN được sẽ cho tiếp đón nhiều người qua Mỹ tin tức con nhiều, con chết
viết nói rồi phi thiên ơi! Kieu bài son 1A

Montreal, ngày 24-10-1990

T A ,

Thở con đã đến tay Thấy
Biết con lẩn lỏi ngay ngay sửa tu
Giúp mình giúp họ trùng tu
Đường đời tạm bỏ tao ngu tao khờ
Trưởng chạy diệt dục giải mở
Tâm không qui nhất hợp có thiên đình
Đi đi lại lại một mình
Hành trình sống động, chôn tính quang khai
Thường yêu giải tỏa miệt mài
Trí tâm niệm Phật ngày ngày đạt linh
Càng tu thể hiện tâm linh
Điện quang bùng sáng, rõ mình hơn ai
Chẳng con lý luận tranh cãi
Chiều sâu đạo pháp miệt mài tự tu
Thế gian vụ lợi tạo mù
Lòng tham không đáy khó tu khó hòa
Điện năng sẵn có trong nhà
Vi tham động loạn tá bà khắp nơi
Ý lành không hưởng về trời
Lâm sao đạt đạo, nơi nơi thanh hòa
Đêm ngày giải tỏa tính ta
Trong không mà có chan hòa tính thường
Đường đi sáng chói như gương
Hành trình tự tiến tự lưỡng tự đi
Cần khôn vũ trụ khắc ghi
Thánh tâm tu luyện tâm thì đạt an
Trước thời lâm lý bạc bần
Thánh thời cảm thức cảm an cảm hòa

Càng tu cảm thấy mặn mà
Thực hành là chánh chan hòa tính thường
Hành trình khai triển mở đường
Tâm linh tiến hóa yêu thương muôn loài
Chẳng con lý luận đua đòi
Về không thanh nhẹ, sáng soi muôn người
Thấy nay chỉ có biết cười
Người người hữu lý tính người dở dang
Ngày đêm suy luận bạc bần
Trong không mà có vẫn bản liên tu
Chẳng ai chịu thấy mình ngu
Tu tâm không sửa an du bề ngoài
Thực hành mới thấy thanh đài
Trí tâm tu luyện trong ngoài cảm an
Thế gian cũng có thiên đàng
Sửa mình tiến hóa đang hoang hôn xưa
Đi đâu cũng cảnh mây mù
Trở về thực chất mới vừa lòng nhân
Chúc con tiến hóa tử tâng
Thấy nay vẫn học, vẫn cần lý đời
Chúc con học lý của trời
Tính thường ban rải nói an bài./.

Qui thường,

Lưỡng Sĩ Hằng,

Chàng T - 1 - 1990

Bach Klue Chay ,

Con là H p N N , pháp danh
Hong-Li , sanh năm Kỷ Dậu (1909) 28 tháng 2 ,
ngụ tại Columbia, SC. đường Maple Street, 928 -

Năm ngoài 1989 chầu Chiêm Tuệ Nhi cho
con cuốn sách " Tu chữa em? " Con đọc xong
rất mừng đã được của bạn . Con thi hành
ngay theo lời chỉ dẫn may ra nhờ Pháp - lý
Vô - vi Khoa - học Huyền - vi Phát - pháp của
Klue Chay sáng lập mà con sẽ được khỏi cái
bệnh arteriosclerosis nó hành con đã lâu lâu
rồi và bác sĩ đã chữa cho con đã mười năm
nay mà vẫn chưa khỏi . Nay con quyết tâm
thi hành phương pháp huyền diệu này để
chống thoát cái bệnh kinh niên của con -

Con thành tâm tạ ơn là Klue Chay ,

Kính dâng lòng tri ân của con -
H - N

LƯỜNG-SĨ-HÀNG

Montreal, ngày 24-10-1990

N N ,

Thỏ con đã đến tay Thầy, đã biết con đang trong hành trình thực hành giải tỏa trước khi trong nói tâm.

Phương pháp Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một phương pháp điều chỉnh tâm lẫn thân. Con người tại thế luôn luôn mang tâm bệnh, chuyên ít xích cho nhiều, tròng vào bệnh mà quên đi khả năng tiến hoá, cho nên bệnh càng ngày càng nặng. Kỳ thật, là duy nhất. Y chỉ mỗi hội tụ được diên quang trong cố tạng của mình, hồi sinh và thăng tiến. Sự hiện diện của chúng sanh tại thế là do nguyên lý câu trực từ siêu nhiên mà có, cho nên mỗi người có một thân xác siêu điều vô cùng. Thế gian chứa bao giờ có khả năng chế được một, con người như chúng ta, đầy đủ điện năng tiến tới vô cùng. Khối óc lúc nào cũng ben nhảy và từ khai mở được những gì u uất trong tâm. Pháp Lý VVKHHBPP là khu trước lưu thanh, cho nên con người thực hành đúng thì sẽ tự nhận lấy sự thanh nhẹ mà thôi, trở về với thực chất là diên quang trường tồn. Khi thực hành ba pháp, tức là đang ăn nguyên năng của vũ trụ, thanh khí' điện, từ giải tỏa và thanh lọc, vận hành theo chiều hướng tự nhiên. Càng tu càng lâu thì phải lưu ý sự ăn uống của chính mình, nhai cho kỹ trong lúc ăn, thực phẩm là y dược, phải hòa tan với nước miếng sẵn có của chính mình mới nuốt, thì nó mới giúp được bộ tiêu hóa tốt, và tự giải tỏa những bệnh nan y. Vậy con nên thực thi cho đúng đắn để cho phân hồn hồi sinh, trẻ trung và cõi mở trở lại. Chúng ta sẽ không còn sự già nua uy hiếp nữa, chỉ biết giữ tâm thanh tịnh để tận hưởng ân phúc của Trời Phật. Đa lo đến đây thì học tròn khóa nhìn nhục, điểm tử bi sẽ khai triển, thì mới cảm thức được chúng sanh tức là Phật, Phật với chúng sanh là một, tự nuôi dưỡng chí thăng hoa thanh tịnh, thì sẽ không còn sự chết sống luân hồi nữa.

Chúc con vui khỏe và tuổi đẹp.

Quý trưởng,

Lường Sĩ Hàng,

U C , Ngày 11-06-90

Đính Bạch Ông,

Hôm nay con mạo muội xin trình
vài lời vàng ngọc của thầy. Con hết sức
lo lắng thường chúng sinh bao la, thầy không
quan ngại sản sanh hay sinh và giúp đỡ
chúng con trên con đường đi tới nguồn
cội. Con vẫn bị mê trên đường tu hành và
không sao diệt được những ý tưởng xấu,
con luôn ghi nhớ những con lại không sao
bỏ được những lời nói xấu. Chưa thấy
con tên là N N V

Sau này 1/2 Mẫu tuất
Con xin thầy cho con vài lời đi vào tâm
lòng chi niệm niệm con lấy đó làm trọng
đi đi sửa đổi con luôn. Và khi con thấy
con được tin bố con mất, con nghĩ có
đi tang như vậy con bây giờ phải làm
sao.

Con không sao mở hết lên lòng tin
lòng và mang ơn thầy. Con đã có điểm
phước gặp được thầy, con xin hứa từ nay con
luôn luôn tu tập để không phụ lòng thầy.
Kính bái
con - quan

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

NGUYỄN giáng trần tho hưởng nghĩa án
NGỌC trung hữu báu tu' khai lần
VĂN hành tan tủy tủy duyên thốt
Khò hạnh bính tâm xét xét phần.

Xét phần đời đọa bao lần
Nghĩa án vay trả ta lần tiên tu
Chẳng còn nuôi dưỡng mê mù
Điện quang là chánh trũng tu hoài hoài
Ăn vô cảm thức thanh đái
Tri' khai tâm mở tiến hoài không ngừng
Công đồng chẳng phải người dùng
Cùng chung thanh nhẹ cùng từng cảm giao
Van linh khai triền muôn màu
Bính tâm học hồi trước sau dung hòa
Cảnh đời tam bộ phần qua
Trưởng thí phải học chan hòa tính thường
Tri' bên khai triền mở đường
Bính tâm niệm Phật yếu thương muôn loài
Chẳng còn hưởng ngoại đua đời
Trở về thực chất xét soi chốn hôn
Van linh khai triền trường tồn
Tâm vô quái ngại chẳng đốn dập tâm
Khai thông cảm thức mưng thắm
Trong không mà có cứ tâm cứ đi
Tự mình cảm thức xét ghi
-Đường đi sẵn có ta đi về nguồn./.

Khi thực hành thiền mỗi đêm, con cầu nguyện cho cha được sớm
siêu thăng tịnh độ trong vòng 21 đêm.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Montreal, ngày 23-10-1990

D. 5-8th 1990

Kính thưa ông Tám

Thưa ông Tám con là người mới tu Thiền và cũng đã được nghe băng của ông Tám giảng và Video, con nghe lời giảng của ông Tám rất là Chi lý và con mong là tất cả bạn đạo đều thấm nhuần với lời giảng của ông Tám.

Thưa ông Tám, con chưa hề được ngồi tại chỗ mà nghe ông Tám giảng và cũng chưa hề được gặp ông Tám nhưng con vẫn hằng mong là tất cả bạn đạo xa gần luôn luôn ghi nhớ lời ông Tám giảng.

Và sau đây con có một câu hỏi và nhờ ông Tám giải thích đùm con.

Thưa ông Tám con xin ví dụ, A và B.

Thưa ông Tám, ông A thì biết Thiền và cũng nghe băng của ông Tám và con không hiểu là ông A đã mở Huệ hay Chưa!

Còn ông B thì người mới tập Thiền và Chưa có mở Huệ.

Nhưng khi ông A ngồi gần ông B thì ông A than là "tại sao mà ngồi gần ông này thì thấy được kinh. Khứng, không Chín được.

Thưa ông Tám, trong khi đó thì ông B.

Vấn đề nhiên liệu cũng nói chuyện và không có ý gì là lừa bịp.

Thưa ông Tâm, có phải người thiên lân mà người gần người nói thiên thì họ cảm thấy khi chim, bay là họ không thích nhau?

Hình như ông Tâm, với khi ông Tâm thuyết pháp cho tất cả bạn đạo xa gần đến nghe, mà tất cả bạn đạo người gần ông Tâm thì được ông Tâm ban cho thanh điền và ruộng của bạn đạo đâu có làm cho mất thanh khí điền của ông Tâm ban cho.

Như vậy là làm sao để nhờ ông Tâm giải thích cho con được hiểu. Xin trân trọng đờn ông Tâm.

Con xin cầu chúc ông trên hộ trì để ông Tâm đần - đật cho tất cả bạn đạo nói cũng như cũ tu cho đạt quả.

Kính
Qu i t

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Montreal, ngày 23-10-1990

T T ,

Ông Tám đã nhận được thư của con đề ngày 5-8-1990 được biết con đang trên đường truy tâm chơn lý.

Nói về con đường nặng nhẹ, Ông Tám xin phân như sau:

a) Người tu theo đường lối của Vô Vi tham thiên đúng, và nhiều giờ, thì điện năng của người ấy sẽ được thanh nhẹ hơn người không có thiên, cho nên khi ngồi gần người không thiên, người đã có thiên cảm thấy nặng trước vì người không thiên điện năng họ không có thể thanh nhẹ được. Họ chỉ đứng lý đối, nghe chịu không nổi, cho nên người tham thiên cảm thấy nặng mà thôi. Đó là nguyên lý của điện năng. Con người có thiên mà nghĩ xấu cho một người khác, thì điện năng của họ cũng phải bị tri xuống nặng hơn, bởi vậy cho nên Ông Tám thường nhắc nhở người mới tu phải ý thức rõ Vô Vi là gì. Vô là không, Vi là nhỏ nhất cũng không. Trong không không mà có, lúc nào cũng nhẹ nhàng và thoải mái cả. Điện năng trong người nhẹ thì đầu óc con người nhẹ. Điện năng con người nặng thì đầu óc con người nặng, vì lo âu và khối thân kinh bị dấy động.

b) Lấy tâm đời mà xét thì người trong đạo phải vui với nhau, nhưng mọi người có một duyên nghiệp khác nhau, có một tâm trạng và trình độ khác nhau, không thể giống nhau được. Cho nên phải mượn lối chơn lý để thúc tâm hành giả trong khi ngồi chung, tu nó sẽ khai mở thức hòa đồng sẵn có ở bên trong, thì mới nhìn lại tính huynh để thất sự được. Còn về đời, người nào cũng có tánh nóng và bức bối cả. Tại sao? Thưa, tại vì nó chưa ổn định và khai mở, cho nên Ông Tám thường nói cảnh đời là bãi trường thi, mọi người phải đủ phải học và sẽ tiến tuý theo lãnh vực sẵn có. Không nên chê đời mà mất đạo, và chê đạo cũng mất cả đời. Sự tuồng quan đó không khác gì bóng với hình. Còn mới tu, con phải nghe nhiều cassettes, chính Ông Tám đã học hỏi nói nhiều người từ những câu hỏi đọc đạo đến lời phê phán trong chơn tâm của mọi người mà ông

LƯƠNG-SĨ-HẰNG

Tâm đã lạnh hội đến ngày này. Chỉ biết học và tiến mà thôi. Con mới vào học, nên học cho hết lý, nghiên cứu cho kỹ và thực hành cho đúng, thì con sẽ nhận ra con là học viên của căn khôn vũ trụ. Con sẽ khai thức vô cùng và thường yêu tất cả mọi người. Thấy đối rất quý, đạo càng quý hơn, lúc đó con sẽ sống trong cỗ luật đối đạo song tu sẵn có. Vui trong thanh tịnh và cõi mờ.

Vạn sự khởi đầu nan, phải học và tìm tòi thì cái óc mới mở. Chúng ta đều có điện năng trong cỗ tạng. Khai mở khối óc chẳng còn si mê. Và không sợ bất cứ những sự kích động và phản động từ đâu đến, khi chúng ta sống thăng vào điện giới thì mới thấy rõ chơn lý. Một công rau con đang ăn cũng do điện năng của vũ trụ cung ứng. Sự di động của cỗ tạng của con hiện tại cũng nhờ điện năng của vật thể và tự nhiên cấu trúc hình thành. Con phải hiểu điều này mới nhận thức ra thể xác của con là một cỗ luật do trời sắp đặt. Nếu con làm sai là con tự hủy. Nếu con làm đúng thì con sẽ hưởng được hạnh phúc cả vũ trụ, đối lẫn đạo.

Chúc con vui tiến.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng,

W

7 10 1990

Kính thưa thầy.

Con là T 5 W, A Canada

Kính chúc thầy được mãi khỏe thân tâm an lạc.
thưa thầy! Con biết thầy rất bận. Không
muốn quấy rầy. Những việc tu học là điều cần
đi vậy con mạo muội viết thư này đến thầy,
xin thầy tư bi hướng dẫn cho con vì con ngh
muội.

thưa thầy! đã có lần con gọi điện thoại
đi đến thăm với thầy về việc con ăn chay trường
mà phải làm việc lao động. Rồi tự nhiên
lại phải yên dân thối man. thầy có khuyên
con uống thêm Vitamine bổ man; nhưng mãi
khỏe không được hồi phục như xưa. Bước
lông con phải ăn man trở lại ~~thứ~~ thứ bác
khỏe có phần tăng. Rồi lại đến giai đoạn
bị giới vô hình hút điện. Con đã có viết
thư kể rõ sự tình, khi thầy con dưỡng bệnh
tại dưỡng đường Tây Đức.

Đến bây giờ thì con mới ^{đi} đi tìm cứu công phu.
Mà công phu bị thụt lùi quá mức. Kể từ hai
năm nay, khi người công phu không được
đủ giờ như khi trước, khi thì 1 giờ, khi
thì 45 phút. Vì đau lưng, đau hai đầu gối,
đau hai khuỷu tay, trong người thì phết phết
nhức, mệt mỏi...

②... (Vị khi trước, con làm việc lao động, bị
thương ở sau lưng chỗ hai quả thận)
rồi phát đau xương hai đầu gối, hai khuỷu
tay. Con phải nghỉ hết một năm không
lao động.

Bây giờ đi làm trở lại. Khi trời trở trời
tiết, nóng quá, hoặc lạnh quá, hoặc gió
thổi mạnh đến phát đau trở lại, làm việc
nặng cũng đau trở lại.

Con nhớ khi Việt Nam cho thấy kể rõ
việc bị giới vô hình lưới điện, thì con chưa
bao thấy một người là một, nhìn con
với cặp mắt đăm đăm lắm, có ý làm hại.

Về việc vô hình như: Cha nhận Hoa khi
trước, cũng đã có nhiều người tin và con
cũng đã tin theo. Bây giờ biết rõ sự thật
thì thấy sợ.

Con một lòng tu hành chân chính, mong
còn được giải thoát trở về với bà tiên.

Xin thầy từ bi loan giải cho con, nên con
có làm lời.

Sau đây con xin được trình bày với thầy
về việc tu tập của con.

Nay con làm pháp luân thường chuyển, một
giờ thờ được 45 phút, thờ thông cả thì mới
hít vào, vì thờ thông con nghe có một đốm
lục tu đi dần chút ít. Mũi ở huyết nào thì
nghe một ở huyết đó. Và các huyết khác...

③ theo vòng chạy của nhân đôi mạch,
may hai lỗ tại ngã mắt về tế tế. Mồ được
hóa đảo thành 5 năm trước đây. may một
thêm được huyết ăn dưỡng giữa hai chân
mày. Nhìn đấng trước trán giữa hai chân
mày phát ra một ánh sáng lớn bằng ngón
tay cái, khi ăn, khi hiện, được một lúc
thì đôi mắt chỉ thấy một màu trắng đục
như trắng sáng trước mắt (chứ không còn
như mây bay qua lại như khi trước)

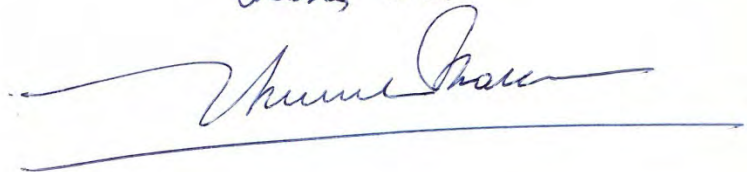
thưa thầy khi thông được nhân đôi mạch
động hết lực phổi, ngủ tạng như vậy, thì
có làm cho hóa nhiệt phát lên làm tổn
thương đến tạng phổi phải suy yếu không?

Nếu có phải dùng loại thuốc nào? để
điều trị. kính xin thầy chỉ dạy.

Về đời con bị thủ thối đủ điều tự nhiên
năm nay, tốt cả đều sao trọn khỏe yên.
Đành con tin ở thầy, ở bề trên, nên vẫn
tu hành đều đặn

Đến đây con xin được dừng bút.

Kính thư

Montreal, ngày 20-10-1990

Anh T

Tôi đã nhận được thư của anh đề ngày 7-10-1990 được biết anh rất cố gắng trên đường tu học.

Trong thư anh đã cho biết rằng hiện nay anh có thể hít vô 45 phút. Điều này trong phương pháp Vô Vi không bắt buộc một ai hít vô tới 45 phút. Chỉ hít vô đầy rún đầy ngực, tung lên bộ đầu mà thôi. Tử ông Cao Minh Thiển Sù cho đến tôi, ngay nay không có ai có thể hít vô tới 45 phút được. Muốn được biết hít vô 45 phút, tôi đã từng nhắc anh đề một miếng bông gòn ngay mũi để hít xem có tới 45 phút được không? Nếu hít vô 45 phút, thì bông gòn không bao giờ rớt được. Nếu rớt thì không có sự thật.

Còn về việc ăn chay mà than rằng không đủ sức thì do bộ tiêu hóa không được tốt. Anh nên chọn những thực phẩm hữu ích, như cơm, các loại rau hấp chín, và ngũ cốc mà ăn. Tất cả phải ăn đồ chín thì bộ tiêu hóa mới tốt. Mỗi ngày uống ít nhất 2 lít nước trà pha lợt ấm. Không nên ăn đậu hủ nhiều, vì đậu hủ và nấm có uric acid làm nhức miêng. Gần đây tại Canada ở nơi health food có bán kefir là một thứ men cũng là loại thức ăn rất bổ ích, điều dưỡng bộ tiêu hóa và trị tất cả những bệnh nhức mỏi trong người, và nước tiểu đường. Vậy anh không nên ăn đường trắng, mà có thể thay thế bằng mật ong. Còn muốn uống thuốc thì phải đi khám bác sĩ.

Tu về Vô Vi phải ý thức rõ rằng vạn năng ở mặt đất này đều do nguyên khí của vũ trụ cung ứng, tức là điện quang hiện hữu. Ngày hôm nay anh có cái xác hoạt động được, cũng nhờ lưỡng điện năng của thực vật, từ mặt đất mà ra. Còn anh tu thì phải ý thức rằng điện là chánh, thể xác của anh cấu trúc từ siêu nhiên mà có. Không thể luận bàn được, cho nên tại thế gian không có một ai có thể chế còn người ra được. Con người có khối óc thiêng liêng, có bộ thần kinh sống động trong cơ tạng, điều hòa bởi nguyên khí của vũ trụ. Chúng ta tu Vô Vi lấy nguyên lý của không không, tức là điện quang, trong không mà có, thì pháp luận thường xuyên là điểm chánh, hỗ trợ cho tâm thân, bộ ruột và khối óc phát triển rõ rệt. Khi anh lâm đúng thì trong giờ thiền thấy tỏa ánh sáng và tâm khêu dậy điểm tử bi,

tha thứ và thưởng yêu rõ rệt, cảm thức sự sống nhẹ nhàng và thoải mái. Biết được điểu rơi và hằng sống trong điểu giới thì quan thông đủ mọi việc. Nhất trần bất nhiễm, không còn nuôi dưỡng sân si buồn hận nữa. Vui trong thanh tịnh và cõi mơ. Còn việc ăn mặc, thì phải ý thức rõ rệt, con thú cũng phải hy sinh đồ tha tại trần thì mới được cơ hội sống chung với chúng sanh. Cho nên nó phải hy sinh xương máu trong một kiếp làm con thú, mới được tiến hóa. Anh nên đọc lại phùng pháp công phu cho rõ rệt, thực hành cho đứng đắn, khai triển bằng chơn ý, chơn trí, gặp chấp phá chấp, gặp trí phá trí, đứng theo chơn lý trồn tri không mê chấp lúc nào cũng sống đồng thì mới cảm thấy tử bi là sức mạnh. Chử Phật đã đạt thành, Nếu anh giữ được nguyên ý đó, Chử Phật sẽ tận độ cho anh tiến để dãi.

BIÊN CHO LẶNG MINH CHÂU MỐI PHẬT
LÔNG CHO RIÊNG MỜI GỌI LÃ THẦN.

Sức mạnh để phục vụ cho đời là ý chí, chứ không phải thực phẩm. Khi ta nghèo, ta có sức mạnh chấp nhận bất cứ chuyện gì.

Dùng điểu tám tử bộ đầu trở lên, ý niệm Nam Mô là Soi Hôn, A Di là pháp luân thường chuyển, ĐÀ PHẬT là thiên định. Tử đó anh sẽ nuôi dưỡng được ý thiện lành, là tiến hóa ở cõi trên. Tại đây, nếu có dịp anh tìm trong cuốn niêm giám xem có chỗ xúc ruột không, chỗ ấy gọi là colonic irrigation, nếu được anh nên đi xúc khoảng 12 lần thì anh sẽ cảm thấy giảm bớt bệnh nhức mỏi. Tại đó họ sẽ giới thiệu anh dùng thuốc băng cây cò, không có độc chất.

Chung qui là chỉ có bộ tiêu hóa của anh không tốt thôi. Khi tới qua đến Nhân Hòa, nếu có dịp anh nên đến gặp tới. Chúc anh vui khỏe.

Qui' thường,

Luồng Sĩ Hằng,

Kính bạch Đức thầy!

Con tên là D - B, kính chúc thầy luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con.

Kính thưa thầy, con đã được phước duyên biết được pháp lý vô vi khoa học Duyên hi (phật pháp và đã theo hành pháp đó khoảng 3 năm rồi.

Nhưng con thấy đường tu mình còn tẻ tẻ quá mỗi lần về thiền viên thì cảm thấy thảnh thơi, ý chí tu hành khiến con muốn buông bỏ tất cả, nhưng khi xuống núi rồi thì cuộc sống và học dường như lơ lửng mình lướt biếng, trì trệ vô cùng.

Một phần nữa tâm trí con thường hướng về gia đình ở Việt Nam vì thưa thầy con còn kết vợ và 2 đứa con nhỏ tại Việt Nam, và con thường bận rộn các việc con ráng lo gây tở để được đoàn tụ, vì thế con phải rảnh lo trên nhân đạo của mình.

Kính thưa thầy con xin mạo muội kính xin thầy cho con xin ý kiến là nên lo chạy tiền bạc để mẹ con tu nó qua đây sớm hay là rảnh chờ đợi để có cơ hội về sống ở Việt Nam? Kính bạch thầy vợ của con cũng đã tu theo pháp lý vô vi khoảng gần vài tháng nay. Hôm nay,

phần tiền chi kế, anh đầu về thiền viên con mạo muội biên ít báo đến thầy, nếu con có điều gì sợ, rất kính xin thầy trả lời cho con. Mỗi lần thầy về chúng con mừng lắm, nhưng không dám làm quấy thầy để cho thầy nghỉ ngơi.

Cười hờ 1 lần nữa con và gia đình kính chúc thầy luôn luôn dồi dào sức khỏe để dẫn dắt chúng con trên đường về nguồn cõi. Kính thầy.

T.B: Kính xin thầy cho con 1 bài thơ. Cảm ơn thầy! V - B.

Montreal, ngày 17-10-1990

V B con,

VUÔNG danh qui hội thức chung nhà
BẢY ngổ tám lảnh từ bước qua
Hành trong thanh tịnh tủy duyên thức
Học khổ chan hòa thiết thiết tha

Thiết tha đời đạo phần ra
Trong không mà có vượt qua cõi trần
Tự minh thức giác một phần,
Qui về nguồn cõi lần lần tiên tu
Khai thông tự thức chướng ngu
Trở về thanh tịnh, an du đạo đời
Tự minh thức giác từ rời
Sân si dấy động tạo nơi bất hòa
Thực hành cảm thức thiết tha
Tĩnh thường sống động chan hòa tĩnh thường
Cha con chớng vợ mớ đởng
Trở về thực chất yêu thương muôn loài
Chẳng còn ý niệm đưa đời
Trong không mà có thả trôi việc đời
Càng tu càng thức chơn lối
Điền quang là chánh nơi nơi đặt hòa
Thực hành cảm thức cùng Cha
Liên quang vũ trụ chan hòa tĩnh thường
Thực hành thức tính gieo giống
Độ tha tại thế tìm đường tự đi.

Còn về việc gia đình thì con phải giải quyết tùy theo khả năng sẵn có của chính con, giải tòa được sự nặng trước của trưởng đời thì phân hôn sẽ được thanh nhẹ. Nhìn phuc trên hết, thì đời đạo mới song toàn, thiếu nỗ phải trả nỗ, mới là người đang hoằng, còn tự chạy trốn nó thì nghiệp tâm không bao giờ giải quyết được. Chúc con vui khỏe.

Qui thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Luong Si Hang' written in a cursive style.

Luồng Sĩ Hằng,

S J August 4-1990 Bức Tầm Thù

Kính thưa Sĩ phu con tên là ông Đ T B ở S J hôm nay có 1 số anh chị em đi đi Đại hội Hải Vân hành hiệp ở P. B. P. B. mà con ở có điều kiện thì vì lý do xa lạ tại cảnh nên đi ở được, nên con biết biết tâm của này đến hải thâu sức khỏe của đời này, kính thưa vâng thấy hôm 1 năm qua con qua như thấy mang 1 ngày nào gặp lại thấy tuy nhiên hay ở con nghe thấy đây con bây giờ thành đời đời của thấy vào lúc 12 giờ đêm đến 2 giờ sáng, tâm hồn và trí óc của con ở thấy thấy ở xa thấy tuy tâm thức, khi thấy sức mạnh ở thế quốc con thấy hình thấy qua thấy con quá đó, nên thấy thấy may có điều gì thì con chết mất ở đời này thấy thấy về sự tàn, sau giờ phút thời gian ở thấy sau thì kính thấy hải phục lại gần bây giờ của giai phút rồi thấy ở đời, pháp và các việc đời đời con thấy về cùng tâm, rồi con thấy thấy về với cùng em, xa thấy ở khác nào xa con mất mẹ, thấy ở hải ở về thiên viên hải ở mà thấy mất ở thấy thấy về, hiện giờ chúng con thấy thấy về thiên viên hải ở như thấy biết được về có sự lập mà bản đầu ai ai sự mất thấy ngay đến và một nguyên vậy, kính thấy đại hội thiên viên nhân hóa năm 89 con qua một số tâm thức nên thiên viên hải ở được như nhân hóa lúc đi hải ở quá đáng tới sau đại hội nhân hóa xong thấy hải năm 90 sẽ đại hội hải ở được thấy cho phép con thấy như ai cho con học hỏi vậy nên tuy 2 năm 89 và 90 con thấy dạy làm sự quá ở một ở về này các công việc lại này thấy về hải này gần thấy đó là điều con muốn biết thấy để cho nhân hóa phần thấy có ý hải này nên thấy ở em qua 3 ngày đại hội ở ở thì thấy lại đi mất các nên của đời này các gì tâm sự em thấy và của sự gần thấy làm con quá thất vọng mãi đến ngày hôm nay, sau đại hội dạy viên xong thì con đạo Sơn Jose coi như bị tan ra bỏ bạn đạo cũ con phẫn 9 người thấy đó có con con 1 số ở nhà ở tham gia và 1 số đi qua đạo bà thành hải, anh em là bạn thân của con em qua đạo bà thành hải, anh ta tới rồi con đi ăn nhà hôm với anh phẫn hóa đạo bà thành hải cho con nghe và anh cho con 2 cái radio thấy con xem và anh nói là anh biết lúc này anh biết ở ai đến đất phẫn hôm anh về coi tiên phát, con đạo bà thành hải thì khi gần chết là các biết trước, 3 thấy con mau nhất nửa thấy hải có bình, hải hải là phần rất thì hải đến dân hải để tài bà về số thế thiên mà tu tiếp phẫn hải quá gần dân phẫn đạo ngay, con thấy nghĩ là này sao mà anh cháu như gia đến thế đúng về về em mà hải hải đạo về hải quá phẫn môn bà thành hải sao lại phẫn đạo, phẫn thấy đại

2

Bài, bà hiểu mà bà có làm được vậy ở nhà ai biết được, con thấy mình thì ở khắp
 giúp ai này từ từ từ tiền đó thôi, nhập theo số duy nghi của con thì thấy đó
 Cầm dao xé tóc cho mình là thấy đó nhân đề từ của thầy số đó nên
 con quyết định ở đây nữa này thầy hai cơ, phần đạo là từ số, cho nên con quyết
 chỉ từ hành, con nghe bên giám của thầy khóa ở vi hình, bản giáo tại nhà anh
 Lê huyết tại Lost angelis bản giáo tại Thiên Viên hai ở trước & sau ở trước &
 bản giáo về châu này phải biết bao lần con làm nước mắt với thầy thầy này
 bản giáo trên làm sao con xa thầy con được khi con có chết đi con ở chỗ nào
 này con bản giáo trên bây giờ gian làm sao con xa thầy con được, con duy nghi mà
 sao anh châu lại bỏ phần thầy & các số ngày thì này đem đó con giờ
 Thiên mà tâm là duy nghi anh châu phần đạo, đến lúc xa thiên Cờ lại đây hồ
 2 giờ rồi Sầu con lên giảng năm học lý giờ Sầu đem đó thì thầy làm đầu bó
 con bây giờ quang thầy (man đây đến bản giáo đó là trung đời là ra đây con
 thầy thầy con này giữa thầy nói hôm nay thầy đến đây để nói con đi học đạo
 thầy đạo con lý này vậy muốn học đạo phải bỏ tâm con ở tao bỏ này chết luôn
 con giờ này thầy làm thầy là con ở đây xa thầy con và con cầu chân thầy học
 nước này thầy giải câu thầy biến mất con hỏi tâm thầy từ từ này hay chính
 chiêm bao mà con con đây nước mắt rồi con này thầy thầy biến thiên con quyết
 từ hành bản giáo này thầy thầy con dài một, đến lúc mà anh Vĩnh bình đi từ chết
 bỏ nhà chúng mà con ở hay thì thầy lại đến con ở bản y phục như thế trên
 thầy nói bây giờ quang thầy nói hôm nay mà Vĩnh bình đi và ở hết kiếp rồi nên
 thầy đến đó giữa hàng các bà đó bà đứng sát về Việt Nam con nên thầy phải đến
 và thầy nói với con là thầy ở các ai hay cả chỉ chỉ tăng vào đầu thiên và con
 thì thầy cho biết bây giờ quang mà thời con bạn đạo Sơn Jose thầy ở cho
 ở hay cả rồi giải mình thế giới này thầy thiên chiêm bao con duy nghi
 hoài ở biết có vậy ở cách 3 ngày sau con gái thiên thối cho anh Vĩnh bình
 chiêm bao đó thì anh Vĩnh bình nói quả vậy rồi con đầu tiên hỏi bà mẹ
 anh Vĩnh thì anh Vĩnh ở nơi bà mẹ ở nhà thầy mới về con nói thiên chiêm
 bao đó thì anh Vĩnh thầy đến là nửa giờ rồi thầy thiên ba giờ anh Vĩnh rồi
 anh là ở anh chú thầy đến phi thầy SAK Jose thầy ở hiện nên con và anh
 Vĩnh anh Vĩnh biết mà thầy người là bạn đạo SAK Jose ở con đi biết cả
 con từ đến chết hơn con thầy ở bao giờ sai lạc & phải gì mà cả năm
 này tuổi con 70 con quả thầy thầy ở ở biết Thầy Đ cho con số bao lần

Mùa, con nghe cái bản Sánh học bứt từ của thầy giảng thì con ở con ở chỗ mùa là
tu mùa thời Con xin thầy cho con đem bộ xấp này về Việt Nam luôn cho con ở luôn ở
ở Mỹ xin lấy thầy cho con đi đến năm 2002 hai ngàn chỵ đó con được 80 tuổi rồi
Con coi cái Long Hoa hỏi rồi Con biết cụ hai lần ban lấy thầy già man họ của con
đó con là từ năm này sau con yêu quý lắm con đến ở ở, hùn đặng ở ở rồi nhứt
mới toàn thân có biết biết để chẻ quả vạn đặng thầy già hay cho con đi con thầy
năm hai ngàn 6 chứt con như vậy vậy, Con nghe thầy nói năm 93 về về Việt Nam
năm mới thầy con con đi 15000 con góp nhẩy đi năm 93 về đến tận về lấy con
báo cho in kinh bố tài là 10000 con làm chứt ít từ trên rồi con đi cách đó
là một số của con con có bài thầy thầy con có bài thầy Đệ Nhũ vậy hôm ngày 12 và
thầy giảng năm này con đang đi chứt thầy con chứt rồi tìm đặng ở trên thì ở ở
Sông Chứt con có bài thầy thầy Đệ cho con đi 10 năm nữa đánh luôn luôn và tài
về Việt Nam làm cố quả rồi đi chứt, con bài như vậy 2 năm sau vào đêm ngày
13-2- năm 90 sau giờ thối lúc 3 giờ sáng Con thấy thầy thầy Đệ xẩy 1 phút theo
Quang Đầy cả 2 góc trời chứt ở ở hình có 1 phút: hạo quang mà thời mới với con
đầy hôm nay chưa xong năm con đây con khác và lấy phút hạo quang là là rồi cha
lấy lấy con con như cả tâm hồn và máu cả toàn thân coi như ở đầu chỉ cả
rồi: Chờ một ngày mới con đi về trước bài thì rồi bình khản rồi cha bé con
xẩy cha thì con đi cha lại con lấy cha ở với con cha nói ở ở ở ở ở ở ở ở
phần thì rồi cha qua 1 cây cầu qua sông cầu 1 cây 2 ở cây định cầu bắt vậy
mấy cái tới mấy hàng cha qua cầu con cứ chạy theo cha, cha phẩy 1 cuốn thêm
quang tới bên kia cầu con chạy theo đến 2 phút 3 cái cầu thì có 3 người ở
trên cầu rớt xuống nước con là cầu in ở mà ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở ở
lấy hợp ở ở ở ở nước con thấy vậy ngày xưa xẩy với 3 người cho tâm con
giữ mình chạy ba chứt rồi chứt giải mới hay chứt chứt bài huyền diệu
bỏ ở con hiểu là chứt ít tiền năm 93 về Việt Nam in kinh ấn tợ và mua 1
số gạo để cứu dân nghèo đó là đại nguyện của con trợ tâm thì bình con hiểu
lần này trước bài 30 cây là bình khản ý lời cha đây, cụ có bài cha ngày
con già cha nói lúc này chứt cha nói như như trợ tại con, cha nói: này là để
hỏi làm khi thoát khỏi nước luân hồi con đi về là mình một hồi, với các ở
ở ở lúc này cha lại nói trợ tại con cha nói: này là làm gạo cứu dân cứu
chúng loài vạn vật thầy thầy cho con, con đây là từ đi "gia" giúp cứu xin
thầy mới lấy hai ha gạo trợ cho con phẩy tên L T B. Xem Sau!

Bach Chy Con tu đibc 1/ năm thi huy 1/ năm Con có 1 bà vợ Chy bà và
lâm Khô Lê di tu hãm và o lúc nào Bà ta nghe Bân Chy giảng và Bà ta
Cho là con cõy Sãn, Con thấy vậy Con ngời thừu Con có van vai - lể trãn Con tu lể
nghech Cảnh và con phi bãn Con nguyễn xũ lể trãn lể lể Con tu hãm cho xũ
2 bẽ phũ hi nghech Cảnh lể tu quá Cảnh đõ h trãn tũ Bà và Con năm Chũ
Bac có đũc mẹ Duay Am xũ ngời trãn đũc giũy và con bãn con phải tu mới con
o tu o các nũc giũ trũch phũ hũn Con đũc và con thũa phũ con đũ tu 50
năm rồi, mũ năm nũ 1 ần Chy 2 ngày đũ cũu lũy phũ mũ mũ đũc mẹ
Duay Am bãn con tu phũ vũ đ đũc đũ đũ bãn giũ con mũ giũ thũch
mũ, và con thũa phũ vũ đũ tu lãn Bac phũ - bãn lũ phũ đũ mũ tu
và con mũ phũ đũ đũ, phũ bãn phũ bũ Sũy Trũy mũ đũ bũ tu đũ
rũ Duay Am thũ mũ Sũy đũ và con mũ Chũn cũ con nghe và và con
quũ đũ rũ cũ đũ phũ giũn tu thũn tu 2 mũn quũ và con hãm mũ
nghe Bãn giũ cũ thũ và phũ mũ Chũ o đũn mũ cũ giũ và lũ hũ
giũ mũ đũn và con thũn đũ 1 giũ rũn, bãn nũy thũn 1 giũ lũ
Chũ tu bũ tũ giũ đũn bũn thũn bũy giũ đũ mũ hũ hũc và o
đũb cũ cũ và hũy Sũy vũch cũ phũ lãn thũ hũn đũn và Sũy
và con tũn ngũy hũ đũm thũn tũn hũ rũn hũ 68 tũn và đũ
bũy giũ và con nũn nũ o thũ bũ mũ mũ Sũy đũ và Bà ta
hũy Sũy vũch tu thũn

Đinh Xuân Thủy Chy Tâm

Montreal, ngày 17-10-1990

Trúc cỏ thanh tịnh, giác ngộ đạt thành
Tự mình khai triển tự hành
Nói nói cũng vậy đành rành ứng tâm.
Lý Trời siêu diệu yên tâm
Không xin không bỏ, giữ tâm thanh bình
Thực hành khai triển hành trình
Vô cũng tiến hóa tâm linh hợp hóa
Càng tu càng rõ tính Cha
Trong sanh có tử chan hòa tính thường
Chẳng còn ý lại đùa lường
Tự mình thức giác yêu thường muốn loài
Chẳng còn ý lại đùa đời
Hành trình rõ rệt thả trôi việc đời
Trở về thanh nhẹ thảnh thơi
Trời ban phúc đức nói nói đạt hóa
Thực hành khai triển thấy xa
Trong không mà có chan hòa tính thường
Tự mình khai triển mở đường
Diễn quang chánh gốc mở đường tự đi
Nhất trần bất nhiễm uy nghi
Hồn thanh hồn diệu, tức thì đạt thanh
Chẳng còn ước nguyện trông mong
Lấy không làm đích tham tông thiên cổ
Thực hành khai triển từ giờ
Qui ý Phát Pháp rõ rõ cố thiên đình
Chúc con khai triển một mình
Bình tâm học hỏi tâm linh đạt hòa.//

Qui' thưởng,

Lương Sĩ Hằng,

T B con,

Thở con đã tới tay Thấy
Giác ngộ sống động, vui vậy cảm giao
Ra vô tự thức bước vào
Cần khôn vũ trụ thườ' nào giao duyên
Tu hành cảm thức triển miên
Qui về thực chất gieo duyên Phát Trời
Cảm thông thiên địa thức lỗi
Bề trên coi mở tâm đối trước ở
Tham lam tự tạo nắm mô
Tu không tiến hóa, ra vô mạp mỗ
Rời đây cùng sẽ đến giờ
Biết ai là chánh, biết cô thiên đình
Đi đi lại lại một mình
Trong không mà có hành trình Trời ban
Thức tâm rời lế đời hàng
Biết mình chặm trể băng hoăng nơi tâm
Thực hành cảm thức yên tâm
Đời này khó kiếm, khó tâm đường đi
Cảm thông nguyên lý thức thì
Diễn quang là chánh tùy nghi hợp hòa
Tĩnh trời cảm thức tính ta
Trở về thực chất, chan hòa tính thường
Thực hành nguyện niệm gieo gường
Diễn quang chánh gốc tâm đường tự đi
Tự mình thức giác lâm ly
Trong không mà có tùy nghi thực hành
Cần khôn vũ trụ hình thành
Tu hành tiến hóa đạt thanh đạt hóa
Chẳng nhớ lý luận ta bà
Tâm ta không đến, khó qua hành trình
Đi đi lại lại một mình
Chẳng nhớ tha lực, tạo khuyh mạp mỗ
Rời đây cùng sẽ đến giờ

S. R. , Oct. 01, 90

Cháu kính yêu của con

Hàng nay con vẫn nhận được thư cháu, lòng mừng rõ và hân. Cháu đau yếu bệnh hoạn vẫn không quên những điều con đang lạc bước trở về dọc theo cháu, con như được tiếp thêm nguồn sức lực mới, tạo cho con thêm niềm tin và đứng khi để vượt qua mọi trở ngại, chúng gặp đang chỗ đốn.

Để phần gra đĩnh, cháu đã thường yêu chỉ dạy cho con biết tên họ của mình, cũng cái duyên lành mà con đã bỏ dở từ kiếp trước.

Cháu ơi! Con nguyện sẽ không phụ lòng thường yêu và đùm dắt của cháu, đời tâm tu luyện để tâm thức thực sự hướng không, hòa giải hết mọi tình cảm đồng loan trong lòng. Hàng ngày khi làm việc gì, con đều suy nghĩ cân nhắc để xem mình làm vậy có thuận lòng trời, hợp lòng đất hay không. Những nghịch cảnh, những phẫn đông, chỉ bài tế gra đĩnh đưa đến con cố gắng như nhue để vượt qua, và con đã cảm nhận được thế nào là sự yên tĩnh của tâm hồn. Đó là hạnh phúc thật sự mà

con mong muôn mình sẽ đạt tới tận cùng
Người chồng hiện tại của con, quá hung dữ và
có 'chấp', không chịu hòa đồng với con đường
tu luyện mà con đã chọn. Anh ấy cứ nghĩ rằng
con đã làm tan nát hạnh phúc gia đình ^{đi} theo
1 tà giáo, phù thủy... đã đánh đập con và
cuối cùng cũng bỏ đi sau khi trả lời dứt khoát
rằng: mỗi người mỗi ngã. Mười năm trời chung,
sống hạnh phúc thì ít mà sống khổ thì nhiều,
chịu đựng nhân nhục những phản động, đau khổ
tử cả gia đình lẫn chồng, con như chiếc lá
giữa dòng chảy ôi. Đây giờ đây, con lại
1 lần nữa suy nghĩ để xem mình sẽ xử có
hợp nhân đạo và thiên đạo hay không: chọn
đạo thì phải ly dị với chồng? con chọn đạo
thì phải bỏ đạo? ^{vào địa ngục muôn của chồng đem} Sau nhiều đêm suy nghĩ
con đã nhất quyết chọn con đường tu học.
Con nghĩ rằng người chồng của con sẽ hận
con vô cùng, nhưng con đã đau khổ quá nhiều
với ông chồng này, con thật sự muốn thanh
tâm mình yên tĩnh, phát nguyện tu hành để trở
về nguồn cội, Con suy nghĩ vậy có đúng không
Chạy, xin Chạy giúp con sáng suốt để quyết
định đúng sai. Có lẽ nợ nần của con với người
này đã hết, nên mỗi khi xin hoàn cảnh đưa

đây đến như vậy. Nhưng hình như người đời họ không nghĩ như mình, luôn luôn có những tiếng thì phi, chê trách vì họ nói rằng con theo đạo là thường yêu, tha thứ và hy sinh mà tại sao lại có thể chon đạo mà bỏ chồng để đang như vậy. Rồi nữa con không muốn một người khác sai về sự huynh con. Sự huynh lòng dạ ngay thẳng, trong sáng như sao trên trời, hình đó tu học chắc chắc đã rõ.

Con có nguyện rằng, sau khi dứt bỏ được chuyện đời, sẽ giữ mình trong sạch để tu dưỡng dưỡng, thật sự trở về để khỏi phụ lòng người trông đời.

Con bài thơ này làm tặng cho mẹ con, con sẽ gửi về ngay. Mẹ con chắc sẽ mừng lắm vì lòng lúc nào cũng hướng nhớ tới chắc cả chỗ nào viết qua, mẹ con cũng nhắc nhở con cố gắng tu cho giỏi hơn mẹ.

Chăm tu vậy mà con tu đã được 6 tháng rồi. Lúc này bộ đầu con đã bớt nặng nề, lúc lập trung ý chí. Ngờ không còn bị lạc nữa. Mỗi đêm con ngờ được 1^h30' và khi

vào thiên đình con đã mê đi như ngủ, tuy
nhưng vẫn nghe hết mọi hoạt động xung quanh
Nhưng có đêm cũng không đó ngủ được Chây a

Con cảm ơn Chây đã bỏ công chỉ dạy cần
kể về cách thức ăn uống để trị bệnh, gửi cho
con những dòng nhắn như đây không yêu cầu
1 người cha đối với 1 đứa con còn nhỏ dại

Con mong sao Chây được đủ đầy sức khỏe
để sống mãi với chúng con, đừng vất vả con
trên con đường tu học. Cho con gửi lời kính
kính gia đình Chây được an lành.

Chung Chây về Cali, con cố gắng để xứng
trên viên OO để làm Chây, đó là niềm
mở ước của con đó Chây a!

Con của Chây

Justin

Montreal, ngày 17-10-1990

T S ,

Thầy đã nhận được thư của con để ngày 07-10-1990, được biết con đã chọn một con đường mà con thích là tự lui về với chính con. Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc, rất rõ rệt. Trong vũ trụ này, không có ai tu dùm cho ai. Không có ai thưởng mình bằng mình tự thưởng. Hoàn cảnh là ẩn sử, chồng của con cũng là ẩn sử của con vậy. Có kích động và phản động, con mới cố gắng tìm con đường thanh tịnh để giải thoát, cứu cả hai, không khác gì người đánh cờ, đã biết trước được nhiều bước. Quyển quyết định tối hậu là do con định đoạt, không có ai định đoạt cho con được. Mang xác làm người, không khác gì chiếc thuyền về bến giác đang trôi giữa biển cả. Thuyền không sóng làm sao mới gọi là thuyền. Con người tự ý chỉ là sức mạnh của tám lăm thân. Nếu ý chí không vững vàng, không khác gì thuyền bị chìm vậy.

Tất cả đều trong mầm móng thường yêu mà ra cả. Một đề ra mười, mười qui một mới yên.

Chúc con tự tu tự tiến.

Quý thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Luong Si Hang'. The signature is fluid and cursive, written over a horizontal line.

Luông Sĩ Hằng,

S L city, Ngày 7 tháng 10 năm 1990

Kính gửi Ngài Lương Sĩ Hằng

Vì con vô duyên bạc phước, nên chưa hề diện kiến cùng ngài, đành phải nhờ những đồng chủ này vậy. Xác phàm mang nặng, nghiệp chướng chồng chất, đam đầu cùng ngài hàn uyển chủ? Dù hy vọng mong manh, nhưng với lòng thành của con, hy vọng đăng trên sẽ nhờ ngài soi xét, cho nên không tự xét lấy làm hổ thẹn, mong ngài giúp con một việc...

Bao lần tự hỏi, có phải đây là duyên phận, có lẽ định tử tiền kiếp, mỗi ngày con mỗi thấy xa dần thế tục, con đã bắt đầu nghiên cứu Trang Tử, Lão tử từ từ khi trước 30 tuổi, phật kinh từ khi du học lúc 18 tuổi, nhưng năm gần đây, lại hăng sai học hồi kinh dịch, không hề bỏ lỡ giây phút rảnh rỗi nào, bạn bè con, mười người hết chín, do là chưa kể những người thân ruột thịt, đều bảo, không sớm thì muộn, con sẽ trở nên kẻ khùng điên. Cách đây khoảng năm (5) năm, không ngại đường xa, từ San Diego, California, con đã cố gắng tìm một bà bác ở Washington người này không ruột thịt gì với con, nhưng đã quen biết gần 10 năm, Con đã nhờ bà đưa con đến tu viện ở Olympia, sau đó con đã nhờ bà chỉ cho cách tu thiền theo phương pháp PLVVKHHBPP. Con xin thật tình cùng ngài, không ít thì nhiều, con vẫn có chút nghi ngờ buổi đầu, cộng vào sự tự phụ là người hiểu biết khoa học, thế tục đem pha về sự tu thiền, nên con đã dờ dợ. Sau đó nhờ thường đề soi sáng, đã giúp con nghĩ lại, người bác đã chỉ dẫn con cách tu thiền đề cập ở trên, là một thí dụ điển hình, bà ta trước đây, cũng như những người đàn bà khác, dầy dầy thói tục, lấy sự thành công của tiền tài vật chất làm vinh dự, lúc nào cũng mong con cái vượt trội thiên hạ, chính bà cũng không hề chịu thua kém một ai, dù chỉ một lời nói. Nhưng sau 10 năm gặp lại bà, con cảm giác bà ta không phải là người của 10 năm về trước chút nào, bà ta say sưa học đạo, những gì con muốn nói cũng bà trong vấn đề cuối cảnh của cuộc đời, bà ta hiểu ngay, và những gì bà ta nói với con, làm con rung động cả người, đúng là đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, hai quan niệm nhân sinh quan đã có chỗ cộng hưởng rồi. Thưa ngài ! dù bác ấy và con tuổi đời khác biệt, nhưng khi nói về việc đạo, không khác gì kẻ đồng hành, bác có lần khuyên con, nếu có thể, và có can đảm, thì đừng nên để hư danh ràng buộc con nữa, con không dám cho con là kẻ tài trí, nhưng bà hy vọng con sẽ dùng khả năng của con để mà tự giải thoát lấy mình và giải thoát chúng sanh, trong những đứa con của bà, có người cùng lứa tuổi con, cũng đang theo học đủ ngành về kỹ thuật khoa học, bà cũng muốn chúng nó thay vì để lợi danh ràng buộc, thì nên đi tìm sự giải thoát, vì bà đã hiểu đâu là tạm bỏ đâu là vĩnh cửu. Ôi! thưa ngài, con ngạc nhiên và sung sướng không xiết, phải chăng con đang đối diện với người bác 10 năm về trước chăng. Sau lần chót con gặp bà vào mùa hè năm 88, con đã về Utah để chính thức học y khoa, từ đó đến nay, con càng biết thêm về khoa học và dĩ nhiên về thân xác loài người chúng ta, dù bài vở chồng chất, con đã cố gắng tu thiền theo bà ta chỉ, nhiều lúc thắc mắc, không ngại tốn tiền điện thoại, đều hỏi thêm cách chỉ dẫn của bà, ngoài ra con cũng đi nhà thờ thường, vì con tin chúa, cho nên hơn

hai năm nay, dù không được kết quả theo ý muốn, nhưng cũng giúp con càng ngày càng thấy rõ đầu là sung sướng thật sự. Thừa ngài, phải chăng đây là duyên của con, mỗi lần có ý định lập gia đình, gặp người hợp nhãn cũng bao lần, nhưng mỗi khi đối diện, mỗi biết không hợp tình, bao nhiêu mọi tình dang dở, tất cả đều đổ lỗi cho con, người thì bảo tại con không thật tình, kẻ thì nói con không duyên, nhưng chỉ có một mình con hiểu rằng, những gì người ấy nhìn vào hạnh phúc tương lai đều dựa vào vật chất và danh vọng, đó chính là điều làm con ngán ngẩm. Năm nay con năm thứ ba ở trường y khoa, đã tham dự nhiều ca mổ xẻ, không hiểu sao, khi nhìn những thân thể trần truồng, đàn ông có, đàn bà có, già có trẻ đẹp cũng có sau khi chụp thuốc mê, không khác gì vẹt chút nào, và con cảm thấy con không còn thiết tha gì nữa, đêm ngày quanh quẩn với ý nghĩ thoát tục, dù chỉ không còn hai năm nữa con có thể trở thành bác sĩ, nhưng nhìn vào đường dài trước mắt, con quá quyết tâm, chính con cũng không thể cứu con được, thì nói chi cứu kẻ khác, dù khoa học kỹ thuật có tối đâu, cũng chỉ giúp kéo dài cuộc sống bình tật mà thôi.

Thưa ngài, nhiều lần suy nghĩ suốt đêm, dù không đầu bạc như Ngũ Tử Tư ngày xưa, con có ý định đi tìm giải thoát, mạo muội thế này, nếu ngài giúp con được chuyện này, con sẽ không ngại cực khổ thế xác, hay chay mặn, con xin tự nguyện tìm thầy học đạo, hay ngài giúp con tìm cách nào, con có thể xa lìa thế tục, lấy thiên nhiên làm cha mẹ, lấy vũ trụ làm trường học, nhờ thầy dẫn đường dắt lối, đó là điều con mong muốn bấy giờ. Đối với con từ bấy lâu nay, con thích thú học đạo nhiều năm nay, nhưng lòng yêu đời, vẫn còn bị danh lợi ràng buộc, nay lòng đã quyết, mong ngài cho tìm cách dắt con về thế tục nữa, nếu ngài không thể trực tiếp giúp con, con cũng mong ngài tìm cách khác giúp con, con nghe nói, ở một quốc gia nào đó ở gần vùng Hy Mã Lạp sơn, họ có thể nhận đệ tử, với sự phát huy thanh diện của ngài, mong ngài không làm con thất vọng.

Đề ngài khỏi thắc mắc, con cũng xin được phép nói rõ về con, con năm nay 37 tuổi, nam, dự học tử 18 tuổi, vui sướng đều nếm qua, đầu kỳ sử hồi năm 78 (bắt đầu học hồi thanh niên từ năm 73), sau đó đi làm, và đậu vào trường y khoa năm 88, thịt bùi rượu béo đều có nếm qua, sắc dục cũng có hưởng, yêu cũng có thất tình cũng có, đã từng làm 15, 16 tiếng một ngày cũng trải qua, tiếng khen cũng nhiều, mà bị miã mai cũng không thiếu, chỉ thiếu một điều là không đủ thi giới để học đạo và tìm giải thoát. Đối người ngán ngủ, không khác nào giặc mổ, thế xác mỗi ngày mỗi tàn rụng, nhưng tâm hồn thì khác, có thể làm trẻ lại như đứa con nít được mẹ, phải không, thưa ngài. Xin ngài cố gắng giúp con tìm lại đường xưa lối cũ, cho con có hội tìm về đấng cha thiên thượng của chúng ta, vì con đạo chúa, xin ngài đừng chấp nhất danh tử, nhưng con biết, thượng đế là cha của tất cả chúng ta, Phật tổ là thầy của chúng ta. Thư đã tận, nhưng ý không cùng, mong ngài hồi âm sớm, lòng nhân đạo của ngài sẽ giúp con trở về mai nhà xưa. Không biết từ tạ như thế nào, chỉ có lòng thành kính của con đối với ngài. Kính Thờ

Montreal, ngày 17-10-1990

N L ,

Vui nhận được thư của bạn để ngày 7-10-1990, và được biết bạn trên đường tâm đạo.

Con người có khối óc, cỗ thể ví như một tiểu vũ trụ, đầy đủ không thiếu một máy may nào, từ vật thể cho đến điện quang. Ngày hôm nay bạn đã bước vào môi trường học vấn, hướng về khoa học để tìm tòi nguyên năng thực chất của con người, cũng là một điều dẫn giải cho tâm linh để hiểu rõ minh hơn.

Còn tu về pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, thì mình cần phải đi vào thực chất của điện quang hồn. Bồ ruốt, cỗ tạng cung cấp điện quang cho khối óc và thực phẩm hằng ngày cũng từ điện năng của vũ trụ cung ứng cho nhân sinh cảm giác mùi vị để học nguyên lý của vũ trụ, nhưng ở đời này họ cảm thấy học hoài không hết sách, vì họ chưa lui về thanh tịnh mà thôi. Nếu lui về thanh tịnh thì tự hiểu rõ điện năng của vũ trụ với ta là một, từ đó sẽ xuất phát ra đời vô cùng. Đó là nguyên lý của sự giải thoát tâm lẫn thân, gọi là khoa học huyền bí. Phật Pháp là thanh nhẹ, không có một máy may bận rộn, thì tâm mới thức được. Bạn đang trên đường học hỏi mọi khía cạnh của vũ trụ, nhiên hậu mới cảm thức con người cấu trúc từ siêu nhiên và mọi trạng thái mà cơ. Ở thế gian này, không có một ai có thể chế chúng ta ra được, chỉ lý luận rồi buông bỏ mà thôi. Còn pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì phải thực hành cho đến nơi đến chốn. Nó là một học viên của vũ trụ. Khi tâm thức bừng mở thì thực hóa đồng cang mở cang rộng, học hỏi triển miến không giờ nghỉ, nhiên hậu mới cấu trúc thành một chơn lý không dư không thiếu.

Bạn bước vào tu Vô Vi, tức là bạn sẽ phá mê phá chấp, không ôm Chứa mà chả ôm Phát, từ hành để phát triển tâm linh, hiện ngang, giữa vũ trụ, nhảy cảm tiến thân rõ rệt, không còn bận rộn vì sách vở, vì bạn sẽ sống hân vào điện giới, tức là điện hóa vấn, chủ vấn không hoá điện được. Sự nhìn và hiểu của bạn lúc này cũng thanh nhẹ và sẽ không bận rộn nữa. Đó là chiều hướng tiến thân, áp dụng vào đời thì đời đạo song tu, không bỏ ngờ, không một tình duyên nào có thể ràng buộc bạn bằng một nguyên lý của vũ trụ. Tôi đã từng giảng nhiều băng khác nhau để dẫn giải cho khối óc tự thăng hoa cõi mở và trách nhiệm lấy mình, đứng hành chơn pháp thì mới thấy rõ cứu cánh của mỗi tôn giáo đều là một, không có vụ thích đạo này bỏ đạo nọ. Đạo nào cũng nằm trong một nguyên lý mà thôi, tức là giải thoát.

Tôi thiết tưởng bạn là người có học, khi đọc lá thư này bạn sẽ cảm thấy điện năng trong cỗ tạng của bạn, chuyển giải rõ rệt, rút lên bờ đầu, lảng lảng thanh nhẹ. Tôi cũng ước mong rằng bạn sẽ là người nghiên cứu và thực hành để hiểu rõ khoa học huyền bí, để đường đầu với mọi sự mở áo, mê tín dị đoan, giải toả cho nhơn sanh cũng tiến ở tương lai. Kính chúc bạn tâm thân an lạc.

Qui thưởng,

B.

(N. Y.) Ngày 04 tháng 09 - 1990.

Kính gửi Minh-Sử Lương-sĩ-Hàng,
Trước hết tôi xin Minh-sử thư' lời' cho tôi về sự
đường đột gửi thư này đến Minh-sử. Tôi rất mừng được 1
người bạn cũ ở Montreal cho tôi biết địa chỉ của Minh-sử
nên tôi mới được hân hạnh tiếp xúc ngày nay.

Tôi xin nói 1 ít về thân thế tôi: Tôi tên là Nguyễn Đ
năm nay 64 tuổi, gia đình chạy loạn năm 1970 từ Cao Miên về
Việt Nam, và vừa mới qua được New York năm ngoái và vẫn
còn kết lại 3 người con ở Sgòn. Hiện giờ vẫn thường ở chung với
gia đình 1 người con trai. Trước đây khoảng 5 năm tôi đã theo
môn Toa Thiên của Minh-sử. Tôi nghĩ rất khó khăn vì chân
phải bị gãy ở đùi gần đầu gối vì Tai nạn hồi 20 tuổi, do đó
chân phải ngắn đi trên 3 cm. Tôi đã cố gắng hết sức lâu mới
lại được gập hết những cẳng phải nghĩ ban' gia và phải kê
cao hơn trên 5 cm. Tôi lưu' thủ' ngôn' công' phan 1 mình đến
năm 89 thì được qua New York với diện Ty, nạn sau khi
phải sống dưới Phốt (lao hang) và xuyên kính niện (hồi từ
năm 27 tuổi mà đến nay vẫn phải thường ngày bơm thuốc).

Khi tôi còn ở Saigon tôi đã được xem quyển "Tôi Tâm Đạo"
(Tập 1) của ông Nguyễn Văn Em, rồi quyển 300 câu đố về Thiên
của Minh-sử và quyển "Cử N' Tô Dạng" (có lẽ là của ông Hoàn
Nguyễn?) Tôi không nhớ rõ. Năm 88 tôi được 1 người bạn cho
tôi xem quyển "Tôi Tâm Đạo" mới nhất (Tập 7, 8 hay 9 gì đó)
của ông Nguyễn Văn Em. Tôi rất lấy làm thích. Tôi có chép được
trong quyển sau này 2 địa chỉ Thiên ở bên kia!

Trần Ngọc Dung 270 Wilder St # 2 Lowell MA. 01821 và
Sà San Thanh Mai 1728 N. Rockwell Avenue Chicago I.L. 60647
Tôi có gửi xin hỏi ông Trần Ngọc Dung về các tìm mua những sách
về Thiên khi tôi qua đây được và tháng, nhưng mãi đến nay tôi

Không được tìm tài gì hết. Tôi tha thiết muốn được đọc lại những tài liệu ấy mà tôi không biết làm cách nào, vì khi tôi ra đi tôi không thể đem theo được hoặc dù những người bạn tôi sẵn lòng biếu không cho tôi.

Ở New York này, tôi cũng đang cố gắng tiếp tục ngữ công phu dù là ở chung với con cái và cháu, rất là bất tiện. Có khi tôi phải đi tất cả đi ngủ mỗi ngày, khi thì ngủ vào 1 giờ đêm, khi thì mất đến 3 giờ sáng hay hơn mỗi ngày được, khi thì không ngủ được. Không đều được, mà tôi cũng không biết làm cách nào hơn. Dám hỏi mình sử rảnh ngữ công phu không đúng giờ giấc như thế có hại không? Tôi gặp nhiều khó khăn lắm lắm nếu không nó là trở ngại.

Tôi xin lỗi mình sử vì đã quá dài dòng. Hiện nay tôi rất mong được mình sử chỉ cho tôi cách nào tôi có được những tài liệu trên để tiếp tục nghiên cứu học tập. Tôi vẫn chỉ là 1 đạo đồ sẽ cố rất mong mỏi được sử chỉ dẫn của mình sử. Tôi không chán nản dù gặp rất nhiều khó khăn: vừa bận tất, vừa giờ giấc công phu cứ bị xáo trộn.

Tôi tha thiết mong có ngày được dịp trực tiếp bài kiến mình sử. Trong khi chờ đợi dịp đó, tôi mong có được những tài liệu về thiên nhiên nhất của mình sử để học hỏi thêm.

Tôi muốn đóng góp 1 phần nhỏ vào phí tổn ăn loát những tài liệu về thiên của mình sử nhưng tôi không biết phải biếu vào Money order như thế nào - Xin mình sử cho biết.

Cuối thư tôi lại xin kính chào mình sử lần nữa và chúc tất cả các đạo hữu mà tôi chưa được quen biết được 1 sức khỏe dồi dào và bình tâm trên đường đạo.

Nguyen D

Montreal, ngày 12/10/1990

Kính gửi ông Đ ,

Tôi đã nhận được quý thư đề ngày 4/9/1990 được biết ông có tâm tâm đạo sau những cơn hoạn nạn thử thách của trường đời.

Chúng ta sống ở đời này vốn vẹn chỉ có cái tâm mà thôi, dù cho sanh tử luân hồi cũng mang tâm thức để gieo duyên ở trường đời. Người hiểu đạo là người biết thương thức sự quân bình của tinh trời, giàu lòng tha thứ và thương yêu. Biết thương thân mới học tu đạo, nhiên hậu mới được có hội ảnh hưởng những người khác. Cảnh đời là bể trường thi, nếu không có thử thách thì làm sao gọi là đời. Xác thân của chúng ta không khác gì chiếc thuyền đang đi trở về bến giác. Giữ biển cả mệnh mông mình phải chấp nhận sóng nổi tùy lúc.

Sống có khúc, người có lúc, hết nhục lai vinh. Người tu lúc đực với bản thể một thời gian, đạt tới quân bình rồi cũng sẽ được giải thoát. Ông ở New York liên lạc với thiền đường Boston thì cũng khá gần. Địa chỉ như sau: Trần Ngọc Dũng, 94 Voyagers Lane, Ashland, MA 01721. Tel: (508) 881-5259.

Kính chúc ông thân tâm an lạc.

Kính thư,

Lương Sĩ Hằng,

Đ. 1 ngày 2-5-1990

Chầy Kính Mừng:

Con là T - C - H tuổ² đui² 54 tuổ².
Hiện ở nhà số 1, Thị trấn B. 1, Huyện
B. 1, Tỉnh L. A kính lại đấng mình từ.

Đôi con đã tự chọn 2 vị Chầy Tôn Kính.

Chầy vô vi: là Đức Quan Thế Âm Bồ Tát.

Chầy Hữu Hỷ: là Đức Ông Tâm Lương Sĩ Hằng.

và tôi đã tu theo pháp của ngài hơn 10 năm nay
mắt dù chưa gặp và chưa được Chầy thừa nhận
chỉ coi theo sách mà tu theo này con xin Chầy tha tội
và xin Chầy nhân con làm đệ tử con rất cảm ơn
con kính lại Chầy.

Ông chưa gặp Chầy nhưng nhờ pháp của
Chầy con tu mà nay thân, tâm, ý của con đã
trở nên bớt bớt chưa xấu lắm tốt, tin vào
tu hành bớt bớt nguồn thiêng và tin Cha Mẹ vô vi.

Chùa Chầy: Hiện giờ còn lũng một nhóm anh em đang tạo
lũng hành pháp của Chầy và anh em tu theo đạo Phật
đóng góp công và của lập một phòng thuốc, có hết
thuốc thang, có châm cứu, chiếu tử, cắt giác, tập thể
lập thể lực để chữa bệnh cho dân miền phi và
trong hướng tới. Con định lập Hội bảo vệ sức khỏe,
Hội này có tổ chức khám sức khỏe và hướng dẫn
các tập thể (pháp chử mình) tập định thân (ngôn thân)
tập thể lực để ngăn ngừa bệnh tật và giúp họ
trở về chánh pháp tu thân, những việc làm này con
chưa biết có thuận thuận ư không? Có lẽ là thuận

trở về chốn pháp tu thanh, những việc làm này con
chưa biết có thuận tiện ý không? Thầy có đồng
ý không? Xin Thầy cho con biết, đang con làm theo
ý Thầy, tâm nguyện con hằng nguyện cầu và sáng,
làm cho nhân loại, chúng sanh, vạn vật đồng tu, thoát
khổ, thái bình, giữ tâm thanh tịnh, trở về hợp nhất với
THƯỜNG ĐẾ. Kính chúc Thầy như ý.

Đệ tử của Thầy

Minh c H

Montreal, ngày 12/10/1990

C H ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 2/5/1990, được biết sự phát tâm cứu độ quần sanh của con, đó là điều rất cao quý.

Ở bất cứ nơi nào, cũng phải dung tâm hướng thẳng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ thì mới thể hiện điều lành cho những phần ở xung quanh ta, tự am tuồng thẳng tiến. Con quyết tâm tu về Vô Vi thì phải am hiểu rằng con đang có một tâm xác mà thể gian này không có một ai có thể chế con ra được. Sự hiện diện của con hiện tại ở mặt đất này nên làm điều lành hay là làm điều dữ? Chúng ta là người có trí tuệ thì phải hướng thẳng về con đường thiên giác tức là thường yêu chính mình trước, nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác. Đó là luật công bằng của vũ trụ. Con xem tất cả bông hoa đều có cơ hội phát triển tuy theo màu sắc của chính nó. Nếu chúng ta làm người không áp dụng luật công bằng thì làm sao mới có được một cộng đồng tốt đẹp của tâm linh. Con quý mến Thầy, tức là con muốn nuôi dưỡng một hạnh bi, trí, dũng phát triển rõ rệt, dẫn thân vào đời đạo song tu để khai triển tinh thướng và đạo đức. Chuyện cứu giúp người mà con làm là chuyện rất hữu ích cho quần sanh, tâm ta lành thì chúng ta sẽ gặt hái được những hậu quả tốt ở tương lai, sẽ khêu dạy điếm tử bi sẵn có trong tâm của chúng ta, ung dung trong tinh thần phục vụ, thì đẹp biết là bao.

Phần hồn không bao giờ bị chết cả, quyết tâm tu học, đạt đến thanh tịnh tối đa, tha thứ và thường yêu trên hết, thì mới có cơ hội đem lại sự thái bình cho quần sanh.

Chúc con thân tâm an lạc.

Quý trưởng,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lương Sĩ Hằng'.

Lương Sĩ Hằng,

V C 28 JUILLET 1990

N A M M O N G O C H O A N G T H U O N G D E

V O C U C D A I T H I E N T O N

Kinh Thua DUC THAY Chung Con LAI-GAY Kinh Sin DANH LE DUC THAYA
Va Chung Con Xin T H U O N G D E Ban cho T H A Y Duoc Nhienu
SUC-KHOE DE DUC T H A Y Di Giang-Day Va HOA-DO BA TANH Mau
Som Lo TU DEtro Va NGUON-COI

Sau Day Chung-Con xin Doi On DUC T H A Y Da Cho Chung Con Bai Tho
Va Chung Con Da Nhan duoc Lau roi Ma Toi Ngay Hom nay Chung Con
Moi Duoc P HUC-DAP Voi DUC T H A Y

KINH THUA DUC T H A Y Nhan Dip Vo-Chong Cau TITO Di Du DAI HOI
Va Tien Day Chung-Con Xin Goi DE Dang Len DUC T H A Y Mot Bo DE
Va Mot Cai Ao TAU Va Chung-Con Mong duoc DUC T H A Y Chap-Nhan
Cho Chung-Con

Va Sau Day Chung-Con Khong biet noi gi hon Xin KINH CHUC DUC THAY
Duoc Nhienu SUC-KHOE Vi Tuoi-Tac DUC T H A Y Da Nhienu Ma Con
Phai Di Day Di Do Khong Ngung Nghii Khô Cuc SAC THAN Cua DUC T H A Y
Chung-Con KINH THUONG DUC T H A Y vi CONG ON DAY DO Cua DUC T H A Y
Biet Den Ngay Nào Chung-Con Moi Den-Dap duoc. Bay gio Chung-Con phai
Co Gang Lo An Nang Toi Loi Tu Nhienu KIEP Va Chung-Con Phai Co Gang
Nghe Loi DUC T H A Y Giang Day Chung-Con Xin Tam Ngung But noi
Day Chung-Con Dong KINH LAY DUC T H A Y

Tai But Chung-Con Dong KINH BAI
T C L
Chung-Con Xin Goi Loi Tham Chuc
Co BE Duoc Nhienu SUC-KHOE DE
Phung-SU DUC T H A Y

Montreal, ngày 12/10/1990

Kính gửi anh chị I ,

Nhân dịp Hải Hội Hạnh Hưởng, tôi đã nhận được thư của anh để ngày 28/7/1990, và bố đồ tốt đẹp do anh chi đích thân may cho tôi, cộng với tình người lớn rộng. Tôi không biết nói gì hơn, xin đã tạ anh chị rất nhiều.

Chúng ta là người tu Vô Vi, lúc nào cũng triu mến và thường nhớ lẫn nhau. Diên quang rảo rạt trong tâm hồn; sự chánh tín là chơn giác, không bao giờ phải lắng trong tâm hồn chúng ta. Càng tu càng tiến, càng tu càng mở rộng đường đi, vốn vẹn có một bộ óc trí tuệ khai thông, hóa đồng thường nhớ, giàu lòng tha thứ và thường yêu, tận độ quần sanh là ý chí của người tu Vô Vi. Từ kết thúc với một mãn thanh tịnh và sống động mới hiểu được chơn lý là gì.

Từ xây dựng nền tảng nhìn nhục thì lai càng thấy rõ chữ Phật bên lâu, Thượng Đế tận đó. Trong sanh có tử, trong tử có sanh, càng tu tịnh càng cảm thức chiều sâu chơn lý của Thượng Đế, là không bao giờ thay đổi. Anh chị đã cố gắng tu học, sẽ có cơ hội tận trạng được khỏi óc bên nhậy và cõi mờ hỗn xua. Tự mình đã phá sự mê chấp của tâm thần mà tiến dần đến sự sáng suốt và cõi mờ. Cơ hội này sẽ làm cho phần hồn của chúng ta càng ngày càng trở trung, tửu đẹp, tâm thức phần lão hủn đồng, vui đùa như lúc thơ ấu, lại càng biết đời là tạm, chỉ chấp nhận nhìn nhục vui học mà thôi. Diên quang càng ngày càng đổi đảo, từ phía mê phá chấp từ thấp cho đến cao, ra vào để dài, nền tảng siêu văn minh nắm hẳn trong tâm thức của hành giả Vô Vi, chỉ có diên mới bắt diệt, mới phát triển tới vô cùng. Anh chị đang đi trên đường PLVVKHHB thì phải tận dụng điện năng sẵn có của chính mình mà phân xét mọi việc đời cũng như đạo. Đó là chìa khóa duy nhất của tâm đạo. Nhất trần bất nhiễm, chỉ có diên mới cảm thông được.

Chúc anh chị vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

L 1 đ ngày 12.7.90.

Kính gửi Đức Ông Tam

Nghe tin Đại hội Hải Vân Hành
Hùng sắp tổ chức vào tháng 9 năm 90
con tên Nguyễn Thị S cùng một số
ban ở 1 đ kính gửi đến Đức
Ông Tam hàng vạn lời chúc an lành
tốt đẹp, xin kể trên ban nhiều từ
điện để Đại hội được thành công rực
 rỡ.

Kính thưa Đức Ông Tam hiện nay
ở quê nhà con cũng Chú Đũa và các
ban có xây dựng được một ngôi nhà
nhỏ nhỏ toa lạc gần biển Long Hải
để có một tu tĩnh trong lúc tuổi già.
Nay Chi Ba khi cũng các ban ở hai
ngôi muốn góp phần xây dựng thêm
để có một ấm cúng sum họp trong
tương lai. Con kính mong Đức Ông
Tam ban cho con những lời chỉ dạy
vàng ngọc để con ảnh hưởng được
Tình Thường và ĐẠO ĐỨC của Đức Ông Tam.

trong pháp lý và vi Khoa học Huyền bí
PHẬT PHÁP. Chúng con quyết tâm theo
mũi mũi.

Một lần nữa gia đình chúng con
Kính chúc Kim Thân Đức Thầy được AN
KHỔNG SÁNG RỰC mũi mũi. và các
ban bên đó thêm Tâm được an lạc
và thanh hoa trùn biển dường đạo,
tu tiên mũi mũi.

Chúng Con rất mong những lời vàng,
ngọc của Đức Thầy ban cho để thực
tâm tu tiên.

Kính thư

Sưu

Nguyễn Thị S

Montreal, ngày 12/10/1990

S con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 12/7/1990 được biết các con quyết tâm tu hành tiến hóa.

Sự mở hội chung đưng với nhau là chuyển bất ngờ, tuy theo thanh quang tu học của hành giả mà hội tụ tốt đẹp, thì đó là điều quý, chứ không nên mưu đồ lập hội hê để chống báng người khác là điều không hay.

Vô Vi không bao giờ chấp nhận hội hê và tranh chấp, nhưng vô vi chấp nhận cho những người phát tâm xây dựng tịnh trường và đạo đức, vốn vẹn chỉ có cái tâm mà thôi. Có tâm thì ở nơi nào cũng biến thành thiên đường và thiên viện cả. Con không có tâm, có cất nhà bằng vàng cũng ở không yên. Chúng ta là một nhóm người tu truy tâm chân lý để tiến hóa, chứ không phải ý lại nơi chân lý mà hại tha nhân.

Tu để tiến, tu để thức, tu để thông cảm vạn linh, tu để khai triển mới tính, sống động, tu để cõi mở thật thà, tu để vượt qua khổ nạn. Tu để sống trong tịnh trời đất, tu để xây cất trí tâm. Tu tự thâm giải tiến, tu để tiến không ngừng, tu hết già hết chết, tu hết mệt lại vui, tu rèn trui mới tiến, tu đạt nguyện thành tâm, tu giải âm khi trước, tu học được bình tâm, tu âm thâm thặng tiến, tu quyền luyện tịnh trường, tu khai đường độ thế.

Chúc các con vui tiến.

Quý' thương,

Lương Sĩ Hằng,

2 ville, ngày 26/7/50

Bố' kính yêu,
Lâu không được tin gì của Bố'
cũng không thấy Bố' dù biết Bố'
bận nhiều việc phải lo cho chúng
sanh.

Con và Chi Hai vẫn thường nhắc
đến Bố' luôn, mỗi lần nhắc đến
Bố' là Chi Hai khóc nước sôi con
bắt chước Chi' khóc sau! Vậy khi
nhằm được thế này, Bố' viết cho
con và Chi Hai tin chữ để biết
tin của Bố'. Bố' mạnh không?
Bố' chúng nào đi Đại Hội? Bố' có
qua Dallas không để khám thành
thiên chứng mới ở đây? Chúng
nào Bố' hỏi nhớ cho tin con hay
để đến thăm Bố' nhé!

Con vẫn thường, buồn nhiều hơn
vui, trông cho có bằng giờ hai
mức để con về V.D cho sớm

Ồ đây luôn quá Bô à! Nhớ Cha con
lần nào! Nhớ bạn bè, nhớ con
chó của con, nhớ con về được chắc
nó mừng lắm! Bô có tình về V.N
không? Nếu Bô về thì cho con hay
đề con đi với bạn Bô! Chị Hai
Cúc cũng đi về nữa!

Con đi làm mừng tay được 1 tháng
rồi, Khỏe khá lắm vì Cha chưa
cho gần, sẽ khỏe mà Bô! Dù ăn
đủ mặc là may mà Bô? Bô có
gặp chị Hà + Trâm không? Con có thư
cho chị mà không thấy trả lời
nên hỏi cũng luôn không viết nữa!

Nghe nói Bô dạo này khỏe nên
con mừng. Bô vui không? Con có
thư của H. Đẹp và hình của Cha gửi
qua, hình đẹp lắm Bô có không?
Cha con vẫn mạnh và làm việc nhiều
như dạo nào. Bô có nhớ Cha không?

Vui hàng tuần Bô và chị Bê. Mừng
trước lễ Bô đề Chị Hai và con vui
Chúc Bô vui mạnh hơn Bô nhiều.

Con của Bô

Montreal, ngày 11/10/1990

K H ,

Bố nhận được thò của con để ngày 26/7/1990, được biết con và chi Hai vẫn bình an.

Mục đích của bố đi đây đi đó để cho tâm chúng con theo dõi và thực hiện nguyên ý độ tha tại trần, phải hành mới có, phải làm mới được, không thể ngồi một chỗ mà tưởng tượng là làm được đâu. Phải dẫn thân và đạo đức thì mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Bố đã từng nhận lấy những sự cay đắng ngộ nhận của các con, nhưng bố vẫn vui hành trong nguyên ý độ tha, tự phá mê phá chấp và vụn bối tính thường yêu cho tất cả. Chỉ chúng nó tự ôm lấy bản tánh cố chấp, núp trong tánh làm sao tu tiến được. Phải tự rời tánh hư tật xấu mà trở về với chơn tâm thì thức hóa đồng mới mở được. Còn dùng ý phân giai cấp, thì còn trình độ thấp kém, uống cho một kiếp làm người, biết được pháp qui mà không chịu tu tu để tiến thì sẽ bỏ vò ở cõi bên kia. Con ra đây vụn ven chỉ còn có cái tâm thôi. Những con không biết sử dụng tâm để tiến lên, thay vì nghĩ chuyện đời quá nhiều, làm khổ cho chính con mà thôi. Sự sống của chúng ta hiện tại là tử trong mầm móng thường yêu mà ra nên cố gắng cây lai tính thường và đạo đức độ tha tại trần, thì mỗi phần tâm linh đều có giá trị, ảnh hưởng cho họ làm điều tốt, không nên dạy họ làm điều xấu, trách móc để sẽ chuộc lấy thâm cảnh ở tướng lại. Hy sinh và nhin nhục trên hết, thì mới gặt hái được kết quả tốt đẹp ở tướng lai.

Bố vẫn qui' thường anh Hai và chi Cúc như thưở nào, không bao giờ thay đổi. Rồi đây chúng ta sẽ có ngày hội ngộ tại Dallas. Tiên đây, bộ xin gửi lời thăm hỏi các con vui khỏe.

Quý' thường,

Lương Sĩ Hằng,

T.P.H c M 26/5-90

Ông Cẩm Bình thân,

Trước khi xin trần trong gói
thăm Ông Sâm, Bà Bạch, sau thăm
hết gia đình của Ông đang van qu
chắc Ông lấy làm lạ mà đọc
thư này, thì từ mười năm nay
nay, tôi không liên lạc gì hết
với Ông. Đây là khi liên lạc
bằng con đường này không thể
giảm, chỉ về tâm linh hay Ông
điều, dù không nghĩ cũng thấy
Ông thường làm - những thấy
đến mà tự học tự tiến, khổ Ông
Ông, dân gì nghĩ này - Học gì, áp
dân này - học trung thành, chỉ
nhập tâm, không đời đời -
Kháp có team hợp, mà
pháp nào cũng cùng hay, cũng
huyền diệu - Đan đạo - chúng

mặt, khoe khoe là gây ra bao
nhiều thảm họa khổ đau.

Kiểm soát, y theo ông dân;
hãy rút về trong vạt lạng, tũ
tũ, tũ tũ, không phò trướng;
không khoe lộc, không truyên
bá bừa bãi. Hết từ đó đến giờ,
sợ dân yên thân. Tâm no,
có bình tâm để khoe năng lực.

Sống như, nhập gia tùy tục
khúc, nhập gia tùy tục.

Tôi chỉ là con rùa, rùa mồi
vỏ mai, chân chậm bước,
nên trải qua bao nhiêu thử
thách tôi đều qua hết. Những
cuộc hội họp do các bầy
tũ đến, tôi khéo léo chỉ dẫn,
nề thấy gì không ổn. Có người
đến chặn số lạt bầy gì ở hồ
cao lăm, phập hồ đã địa đôn
lại, không như của ông Luông Sĩ
Hàng, tôi cũng mỉm cười rúc

miệng. Và mạnh dạn, lẽo rĩnh!
Giữa xa tôi là một cục đá, dĩa
dinh bunn tem lem, đường đi
quả quang, rầy như cũ ở Cam
tôi được sô di tế, biết nết ^{lạt}
và nhờ đó tôi ^{hạ} lữ, ^{hạ} tưng
lâm thổ. Tôi biết sống có ý nghĩa
hơn với với sống. Khi sống mà
cũng chớ chết, chớ không sô g
cà! Có người chớ là họ đóc với,
không như cũ Cam, lữ nước
đi tìm sự an bình của thế gian
Tôi không hỏi đâu cái ^{đang}
cười mà thôi - Tôi nhớ ởn ông
đi mà mắt chớ tôi, dặt dặt tôi,
nhưng không bị rầy, mà ^{thứ}
tử thường ^{đang} thêm hỏi -
Một ngày họ có thấy cháu
gọi ^{tôi} ^{hạ} đi, đem ^{đi} ^{đi} cho
tôi tam bình chụp ^{phần}
của cũ, bả là đây phần của
đi đó. Sau bức ảnh có bài thơ:

Hoa tuổi tình đẹp duyên thành quý
Phiá lại ngày xưa chuy^{ên} thui^{ên} thi
Dường tạnh tu tâm qui đạo đức
Hoa đui đing tu học Tử Bi.

Thật thật, lâu quá không thấy ông
cũng như, gặp hình mình làm và
tôi ở vào báo thọ giữ tất bấy giờ -

Mà không phải vì vậy, tìm đ^o
ch^o ông để gọi thơ cảm ừ - Có một
số bấy đạo báo tôi gọi thơ chỉ ông
đi! Thế ông gọi đó về cho - Tôi lấy
càng không gọi, ông biết tôi nhiều
quá, không a đưa sự phải nên
ông có là việc gì đi ra đ^o ở thế
gười trong vòng, thì bốn phần tôi
kể ra đ^o ở ông rai cho ch^o
ân thừa, dạy cách tu, giảng cho
một số giờ sinh sách, thơ đạo,
lấy tôi cho đ^o quý đ^o - Đ^o cho
đ^o về con đường đạo, như
b^o học mệnh mệnh, học mai, học
hoài, biết sao là đ^o.

Sau đây, có cái duyên gỡ mấy
giọng này cho ông, là tôi thành
khánh như ông bắt sóc ^{cháu} _{tôi}
con đường dài -

Mb Hết là Nguyễn Văn Hoa,
guitar bán đi - Mẹ nó với
tôi là Chị Bắc Ruột. Ông
ngồi nó thứ 3, thân phư
tôi thứ 7. Tuy là ruột rã
như vậy, mà hồi nào tới
giờ chưa gặp nhau - Gia đình
nó toàn là người thành, mẹ
nó ăn chay trường mà anh nó
chỉ gái nó cũng vậy. Đâu đến thì
nhà người, gia đình nó nghe nó theo
ông, ai ai cũng tận lòng ra ăn cần
như tôi gỡ gắm nó cho ông -

Ông xem nó như tôi gặp đình
rất thật, Mẹ nó họ đi -

Hồi ông có chút giờ quý báu
cho tôi đi ra hàng để yên tâm
tu học - Tôi tin tưởng, khi ra ngoài

như lúc còn ở nhà, tình quen biết
không bao giờ lợt lạt.

Vì tôi nhờ ông, mà được thắp
Ông, lâu lâu viết lần, tôi phải
chấp vâng nhờ ông, nên không
chỉn ab thân ông, mà không
sở ông giận tôi -

Chưa tôi năm nay 75 t. t. t.
về trí não, đau về thị giác,
lúc nào cũng bị quai, đôi chết
hoạt động như chết, đó hoa,
đó mãi, đến M. V. phò hộ,
xin dặng từ cao ban phước -

Thân như tôi:
Một mình liết dặng tuồng dài
Lòng pharacabui miết mặt tôi
Thôn.

d. t. - 0

fg

Montreal, ngày 11/10/1990

Bà L. T. Đ ,

Thờ người đã đến tay tôi
Trăm cay ngàn đắng đứng ngồi giải thông
Tham thiền nhập định khai tông
Đường tỏ kẻ tốc tiên vông điển quang
Vui say có ánh đạo vãng
Tâm không tự tại khai môn đạo tâm
Tự mình khai triển thí thắm
Vui say đối đạo âm thầm tự tu
Giải mê phá chấp giải mù
Trở về thực chất trứng tu hoai hoai
Căn khôn vũ trụ thanh đài
Cảnh đối tạm bợ tranh tài chẳng thông
Trở về thực chất lý công
Trí tâm nhện nhục khai vông điển quang
Tự mình khai triển các môn
Tâm không rõ rệt ân ban trở hân
Căn khôn vũ trụ hình thánh
Trở về thực chất lưu manh chẳng còn
Ai ai cũng tưởng mình ngon
Đầu dê tạm bợ vẫn còn sí mê
Bất trung bất tín bối bề
Hành thông đối đạo trở về chốn nhôn
Khai thông chẳng có giận hờn
Trí tâm học hỏi thọ ỏn Cha Trời
Thế gian làm lý làm lời
Đầu đầu cũng vậy, nơi nơi bất hờ
Xét người lại rõ tính ta
Suả mình tiến hoá chan hờa tình thường
Bình tâm thanh tịnh gieo giống
Đồ tha tại thế tìm đường mã đi
Chẳng còn lý luận sản si
Yêu thường tha thứ cũng ý tự tu
Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu
Hôn mê lạnh chấp khó tu khó hờa
Căn khôn vũ trụ tính ta
Chan hờa tuổi đẹp ta hờa tiến lên
Bên trên đã sẵn có nền
Tự đi cõi mở ấm êm đối đối
Tham thiền nhập định hợp thời
Tiến thẳng các cõi nơi nơi an hờa
Vui say mỗi đạo trong ta
Khai thông tự thức chan hờa yêu thường
Giữ mình thanh tịnh tự lóang
Đi đi lại lại hưởng giống Phật Trời
Bình tâm học hỏi hợp thời
Qui ý tam bảo đối đối dựng xây
Giải mê phá chấp ngộ Thấy
Trong tâm thanh tịnh đối đối cảm giao
Van linh khai triển muôn mau
Qui về một mối trước sau dung hờa

Vãi lối thường nhớ thiết tha
Giữ tâm thanh tịnh chan hờa tiến lên.

Qui ' thường,

14/7/90

Giới thiệu Chú Tiến

Chú Tiến - Tiến có con có đợc Hoàng Bảo Châu
 ngoài ra - Chú biết đợc đợc
 Con lui nghĩ đợc nam vào trịnh trịnh này
 ngày xưa có làm việc với Mỹ từ trước
 khi kể cả các công ty của Mỹ cũng đợc làm
 đợc số xin xuất cảnh sang Hoa Kỳ
 Chú Tiến: Chú có giúp giúp cho con tiến
 học với có quan cấp giấy nhập cảnh và
 khai đợc với cái đề mục trong hồ sơ:
 10 Con Tiến: L. K. T. Sinh Năm

1951 Tại Nghĩa Bình

Trình đợc lên Học Khoa 3/68-69 tại số 785
 Nguyễn Trãi Q5 (Chợ Bún) Quận Thủ Đức (phát triển Công
 đợc. (gọi tắt là C.D.F) do Thomas O. Thomas
 làm Giám Đốc (Do Mỹ Tổ Chức Học).
 Và sau đó chuyển về làm tại: phân đội kỹ
 thuật của Chú Tiến Tự nhận Công Sản do
 Bs. Lê Y. (Louis) làm Bộ Trưởng
 20 Chú Tiến: Căn hộ của Tiến lúc đang
 làm gần 2 năm - làm việc chung với người Mỹ
 tên là Mc. Arthur làm ở Văn
 và năm 1970 bị đợc việc đi lính cấp bậc
 Trung Sĩ
 Toàn bộ bằng cấp và giấy tờ con đã xé
 bỏ đi 88 vào năm 1975.

Tên họ là Chai Chai để để người xin theo con
gồm 10 số và 10 chữ
1: L T H Sinh năm 1954. V6.
2: L N T Sinh năm 1981. Con

Chú có gắng giúp đỡ cho con vì ở
đây con không làm việc gì được. Không vốn
chẳng làm được gì xin việc làm là kỳ

thời -
- Khi chú xin xây chum đủ Mỹ sẽ
cấp cho con 1 giây cho fep giúp con
và có giây này - ở đây con mới đang
kỹ xin xét cần được -
Quot thư con xin chú chú luôn
Vui khỏe mọi người -

Cháu của chú.
Mười
L 6 7

Thư Gian làm việc con
ăn lương ngoài việc

Montreal, 10/10/1990

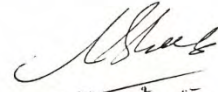
K T ,

Chú đi du thuyết trên một năm trời, về đọc bài thơ của cháu đề ngày 14/7/1990, được biết cháu muốn đi Hoa Kỳ. Không phải là một chuyến dễ dãi như cháu muốn được.

Đối với người Mỹ thiếu một chút thủ tục là không vào được, huống hồ cháu không đủ thủ tục và học vấn, làm sao vào được xứ Mỹ? Nếu có vào được, cuộc sống rất gầy gò, không phải dễ dãi như ở VN. Nó là một cuộc sống cải tiến, khác hẳn với người VN. Còn về phần chú thì chỉ lo về con đường tu học tâm linh, không biết đến chánh trị, không làm được một việc gì có thể giúp đỡ cháu được, trong lúc này.

Còn Lương Vĩnh Trinh là con của con, có viết thư cho chú, hướng chú có đến Úc, tìm thăm những mẹ cháu đã dọn đi mất rồi, không lưu lại địa chỉ, không biết hiện tại cháu ở đâu. Cháu nên moi cái óc ra để sống với cuộc sống hiện tại, thay vì ý lại nơi tha nhân, vô ích. Rốt cuộc, chỉ có tử để lập lại hạnh phúc của con người, nhiên hậu mới có cuộc sống đang hoàng hôn. Chú ngồi núi này xem núi nọ, cũng chẳng có ích gì, và lại còn tai hại đến tâm thần nữa là khác.

Chúc cháu và gia đình vui tiến.

Lương Sĩ Hằng,

C

8-8-1990.

Kính thăm Thầy.

Đầu thư con xin kính chúc Thầy đầy đủ sức khỏe, để dẫn dắt chúng con trên đường tu học. Con tên là L P N, kỳ Đại Hội này con không được duyên may để gặp Thầy, biết tại con rất là khổ tâm, con đã bị khảo đảo, tất cả đều do lỗi của con gây ra, làm cho gia đình không được vui và lý tán, vợ và các con của con về ở bên Ngoại, con về ở chung với em con là Thi nhà của anh Liêm. Con kính xin Thầy chuyển thư về con trở về, để thức tâm cùng nhau tu học, con đã không nghe lời Thầy, khi gia đình con gặp Thầy ở Vancouver, Thầy đã nói với con và vợ con "Các con về rảnh lo tu", lúc nóng giận con đã quên lời Thầy dạy, bây giờ con rất là ăn năn và buồn khổ. Con nguyện sửa đổi tánh nết tật xấu, để vợ chồng học hỏi nhau trong tu học. Con xin đời 3n Thầy

Nay kính

con

L. P. N.

Montreal, ngày 10/10/1990

L P N ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 8/8/1990, được biết con đã dựa trong tánh mà hành sự, cho nên mọi việc không được toại nguyện.

Vậy con nên ăn năn hối cải, xây dựng tâm thức hòa bình thay vì hỗn loạn. Muốn làm vua tại thế gian, tâm thức cũng phải hòa bình thì mới điều khiển được muôn dân. Nếu núp trong tánh mà làm người thì gia đình sẽ bị đổ vỡ và đau thường. Con có hồn có xác, tức là con có vị trí tha thứ và thương yêu. Sự hiển diện duy nhất của con người ở trên mặt đất này, là đang sống với công đồng nguyên khí của ba cõi, ở thế gian này không có ai có thể chế tạo được và phục vụ bằng nguyên lý của Trời Phật, cho nên chúng ta phải thức tâm hiểu rõ vị trí của chính mình, rồi cuộc chẳng có hơn, cũng chẳng có thua, chỉ lo tu và tiến mà thôi. Quên mình mới thức tỉnh được, nếu còn ý lại nới tánh thì mọi việc sẽ đắm chìm trong bể khổ mà thôi. Con đã cố duyên gặp Thầy, nắm được pháp, chỉ có hạnh để giải tỏa sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm mà thôi. Đó là ơn lành đã đến với con, nhưng con đã núp trong tánh mà từ chối sự thiện giác đó là lỗi lầm vô cùng. Vậy con nên ăn năn sám hối, nghe bằng giảng của Thầy một tiếng đồng hồ trong một ngày thì con sẽ có cơ hội khôi phục lại sự tự nhiên và siêu nhiên của con.

Chúc con vui tiến.

Quý thượng,

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, appearing to read 'L. P. N.' with a long horizontal flourish underneath.

Luong Sĩ Hằng,

- 3 - 6 - 90

Hỡi hai bác kính nhớ!

Dẫu thu' em kính chúc hai bác dẫu
nhiều sức khỏe và đạt dẫu nhiều nư' y.
Kính thưa bác! Bác cho em tâm sự cũng
bác tết rồi em có về thăm gia đình tại
Cam Ranh em thăm mộ Ba em. Bác ơi!
Mộ Ba em đã hư và tan đi chi' em tâm
sự em rất đau lòng không biết làm sao
em chi' khỏe nhìn thấy mà Ba em đã bị hư
và tan đi rất nhiều. Bác ơi! em và anh
phước em tâm sự rất khó khăn hàng
cả không đủ sống làm bao nhiêu ngày nào
say theo ngày này hết về Anh phước bị bệnh
Bam thân năm một chi' anh phước phải đi
làm mùa 3 dĩa em rất khổ. em em thì
sống ồi qua ngày em sống bên chồng rất
khổ. em về quê 10 năm em mới về khi
về quê hướng cảm thấy khổ lắm bác a
bác ơi! hai Anh em sao khổ quá em em' với
mổ em xay mộ Ba em là em vui lắm rồi bác
ơi em tâm không nói gì em quá khó khăn

Em xin Bác - Những chúng em và Ba em hết sức
không sao mà em rất đau lòng nhìn thấy mà
đem và sụp nát.

Kính thưa Bác! Em xin Bác chớ quên về
em xay má Ba em. Em không biết lấy gì
đáp đền công ơn Bác ơn Bác rất là bao
ta em không biết gì ~~hỏi~~ hỏi em xin Bác
thứ là cho em và Bác nghỉ những Ba
Em giúp chúng em xay má Ba em. cho
Ba em có chỗ nghỉ nghỉ là chúng VIII
lắm Bác ạ!

Bác cho em tiễn Bác gởi cha chi Bác
Bay gì em tiễn tên nhà Bác Bay.

Tham Bác và cô Ba lắm Bác ạ

Em xin tạm chĩnh bát chớ Bác trăm
tuổi và đạt nhiều nh如意!

Đĩa chi Bác Bay.

Y T Y.
Cháu của Bác.

Montreal, ngày 10/10/1990

L con,

Bác đã nhận được thờ con để ngày 3/6/1990, được biết con đang khổ buồn vì sự lo âu không thực tế.

Con người sống tại trần gian, vốn vẹn chỉ có phần hồn là chủ của thể xác, để học luật vay và trả mà thôi. Có tiền cần mới có hậu kiếp, xem hoàn cảnh của con hiện tại thì tiền kiếp con cũng không vừa, không hay là mình đã làm điều ác độc trong quá khứ. Cho nên ngày hôm nay, cho con ốm lấy sự khổ hạnh vì mình mà không hay.

Còn phần mộ mã của ba con là chuyện riêng của ba con. Ba con sẽ tự thức về luật nhân quả của chính phần hồn của nó, chứ không phải tiền bạc mà có thể cứu được phần hồn của ba con đâu.

Nhân loại đã làm than và không nhận định rõ là họ đang sống trong luật nhân quả mà không hay.

Phần hồn không cần mồ mã, không cần tiền bạc, nhưng cần sự thanh nhẹ của tâm linh mà thôi. Hướng theo đạo nào thì sẽ phát triển theo đạo đó. Con lo tranh chấp là sẽ chuốc lấy sự đau khổ đối đối, không phát triển được.

Con nên ý thức rằng bác năm nay đã 68 tuổi, đã già hơn ba con, thì con cũng hiểu được bác người già làm được việc gì mà có tiền bạc đâu. Con xin tiền thì bác chỉ dùng tám hồi hướng cho con mà thôi, còn tiền bạc thì không có khả năng cung ứng. Xin con thông cảm cho bác điều này. Bác cũng sắp đến ngày xuống lộ như ba con chứ không làm gì hơn ba con được. Con đừng nghĩ lầm những người bỏ xứ ra đi, đều là giàu có hết. Những người sống ngoài này vất vả và khổ cực hơn ở bên nhà.

- 1) Không gán gửi được ba con
- 2) Không có công ăn việc làm
- 3) Tuổi già chống chọi
- 4) Những sự buồn tủi không biết tỏ với ai

Tưởng lai những người sống còn ở VN đều là sung sướng hết, nhân sinh sẽ tiến hóa qua cơn đau khổ này thì mới chịu ngồi lại với nhau và kiến thiết xứ sở tốt đẹp hơn.

Chúc cháu vui tiến.

Quý thương,

B Park ngày 19-7-90

Kính thưa Ông Sư

Con và M. Huệ đã qua Mỹ hơn tháng nay. Lúc mới qua anh Chung con có điện thoại qua Canada báo tin cho Ông Sư và bà Tâm hay, gặp anh Quang tiếp điện thoại nói Ông Sư qua xem mà không biết số phone của Ông Sư, Còn bà Tâm vừa mới đi chợ.

Ngày 24/6 Con nghe tin Ông Sư qua Thái Lan Con có điện cho Cô Ngọc ở Thái Lan, Cô Ngọc với Ông Sư chia qua, Con có gọi Cô Ngọc là thím cho Ông Sư lúc Con ở trại Thái Lan. Chắc hôm nay Ông Sư đã được rồi, tội nghiệp ông Đại Tá Thân rất trông thi Ông Sư lắm.

Nghe nói tháng 8 này có đại hội ở Florida anh Chung con định đưa Con đi dự Đại Hội và thăm Ông Sư luôn. Xin phép nghỉ thi bằng báo mới vào làm chưa qua 3 tháng thi thạc niên không nghỉ được.

Mình Huệ qua hơn rày anh Chung con dạy lái xe thi bằng viết đầu rồi, 20/7 thi bằng lái, anh Chung con cho M. Huệ tiếp tục học, nó chỉ làm một tuần lễ mấy giờ trong trường mà thôi, hôm rày thấy nó đi thi tháng 9 này mới nhập học.

Con thi ở nhà lo công việc cho cha con để M. Huệ nó có thi giờ lo học hành, nhưng người thân ở San Jose, San Diego hoặc anh chị Nhàn ở Santa Ana

Kêu con lên nhà học ở chơi vài ngày mà M.H vẫn rủ
con đứng đi ở nhà lo cơm nước cho nó (bỉ nó qua đây
tuổi cũng lớn rồi) để nó chuyên tâm học, vài năm nữa
nó lấy bằng xong rồi đi làm nó sẽ cho con đi chơi, đi
du lịch xa đáng. Thấy con nó biết lo lắng dài học
đành con và anh chung con rất mừng. Nhờ nó học anh
vẫn có cơm bán bên V.M nên qua đây nó không phải
học lại anh vẫn.

Con kính chào em Sui và anh em. Sui được dài
đạo đức khỏe và được niềm vui lành

Kính
Cuu
Hq. T. C.

Montreal, ngày 4-10-1990

C con,

Ông Tám rất vui mừng nhận được thỏ của con, và được biết con bình an đến xứ Mỹ tự do này. Ông Tám không phí công chuyển điếu cho con được toại nguyện, lúc nào cũng bảo bọc chúng con hết, để mong chúng con là người kế tiếp để độ tha.

Giai đoạn đầu, lúc nào cũng gặp nghịch cảnh cả. Huệ có ý chí lo cho tương lai là điều quý nhất. Phần con cứ giữ tâm tu như vậy, không nên nghe những chuyện ngoài tai, vô ích. Rốt cuộc con cũng phải tự tu tự tiến mà thôi. Không nên nhận bất cứ một lời thị phi nào từ bên ngoài đưa vào. Mình phải tự trực diện, thì mới cảm nhận được sự thật là gì. Không nên u ở, và tự xóa bỏ tâm thức của mình trong hành trình tu học. Tu về PLVVKHHBPP khác hẳn tất cả những môn pháp khác vì nó sẽ khai thác tận cùng về điện giải của cơ tạng, thì sẽ không bị bỏ ngỏ trên đường đi. Điện là chánh, nếu người tu thiên không khai mở luồng điện, không bao giờ mở huệ được. Thấy mình trước hết, mới rõ nguyên lý của vũ trụ là từ quang của chủ Phật, nó nắm hãm trong nguyên lý siêu phàm đối và đạo. Sống ở thế gian, những tâm thức không còn ở thế gian, vui với tất cả, hòa với tất cả và không nuôi dưỡng mê và chấp, nó mới đúng với câu của ông Tử đã dặn dò:

"Lòng cho riêng mới gọi là thần".

Nếu chúng ta còn mê chấp thì chỉ làm nga quỷ sức sanh mà thôi, vì điện quang không khai mở, chân lý không tròn, không khác gì người say rượu tại thế gian, nói đạo mà không hiểu đạo, và a tung theo một lũ mê và chấp mà thôi.

Ông Tám lúc này vẫn khỏe mạnh và nhớ thường các con. Chúc các con vui sống trong cuộc sống mỗi.

Quý thường,

Lữ Sĩ Hằng,

Kính thầy,

Chúc thầy sức khỏe, tiếp tục dấn dặt
chúng con trở về nguồn cội.

Hồi còn bên nhà, xã Phước Lộc, Tuy Phước
có đạo hiền NGỌC THANH, tiếp được diễm che, thầy
tuyệt ý, và con đã ở chung gần năm rồi.

Thầy dạy qua âm thanh diễm quang:

"Huyền Tông năng ngộ Lương Sĩ Hằng để được dạy
đỗ, nhằm trở thành người đạo hạnh, hiền lương
của chủ Phật và ngọc hoàng Thượng đế, để phục vụ
tướng lõi vô vi mà thế giới đang mong chờ để
phổ biến."

Được biết thầy đã đưa con từ Saigon về đó
để tu nghiệp trước khi cho đi sang đây, đó bài
học nữa. Như vậy là ở đây con chỉ lo tu, xin
thầy chuyển đồ hiền vi, hoặc hành hương tại chỗ,
hoặc vào thiền viện, hay gì khác... mong được
tin thầy. Con vẫn viết thư liên lạc bên nhà với
các đạo hiền đó, nhằm nhân được sự dạy dỗ của
diễm quang và con cũng xin thầy chút phước để gửi
qua về cho các bạn đạo ở đó, nghĩa là con sẽ
đi làm chừng vài ba tháng rồi nghỉ. Con đã đem
Lương Kính Qua, đồ diễm thanh diễm, không biết
nó có viết cho thầy chăng? Con xin dứt lời vì
bề trên đã dạy: "Gặp thầy con chớ ba hoa nói nhảm"
Con!

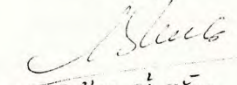
H. T.

Montreal, ngày 4-10-1990

T con,

Nhận thờ đọc lý văn siêu
Khai minh tâm đạo đạt yệu đạt hoã
Hành trình ban rải bởi Chã
Tâm tu khai mở chan hoã tính thường
Nhờ người tự thúc gieo giường
Trong tâm thanh nhẹ tìm đường tự đi
Bình tâm học hỏi khắc ghi
Cần khôn vũ trụ cũng vì tính thường
Tự mình nguyên lý tự lường
Trong không mà có tìm đường ra đi
Viã hồn tái hội khắc ghi
Trưởng thi đối đạo xét suy đủ điều
Mình tâm kiến tánh đạt siêu
Tu tâm học hỏi đạt nhiều thức tâm
Hành trình ồm lấy chứ không
Qui y tam bảo một vọng khai minh
Thực hành thúc giác hành trình
Trong không mà có tự mình lấy lòng
Tâm con khai mở thông dong
Trong không mà có một vọng tự tu
Chúc con giải tỏa khổ ngu
Về nơi thanh nhẹ trung tu hoãi hoãi
Điền quang sắp sẵn an bài
Tiến thân học hỏi, học hoãi không ngừng
Cầm thống tử giới tử tụng
Khai minh tâm đạo cảm mừng cảm vui
Tự mình điều luyện rèn trui
Về không tự đạt an vui đối đối
Tính thường ban đạo chẳng rời
Qui y một mối lập nơi an toàn
Chúc con khai triển bình an
Rồi đây tái ngộ, đấng hoãng hỏn xưa./.

Quý thường,

Luong Si Hang,

July 9th. 1990 (1h30 đêm) T

Viết thư cho Thầy -

Chia Thầy - Người thầy vĩ đại của chúng con -
Thầy của riêng con - Con xin lay Thầy cho con
được tận hưởng Thầy trong đời sống của con -
Con kính trọng thầy yêu thầy vô kể - Con
không biết dùng ngôn từ gì để diễn đạt được
cái nỗi lòng con kính dâng ngài - Thầy đã ban
cho con ~~đạo~~ ^{to} sáng khi bóng đêm bao phủ -
Thầy đã ban cho con nguồn hy vọng khi con mất
cái niềm tin vào đời sống và drinks bản thân
con - Thầy đã cho con viên thuốc kỳ diệu
chữa tâm bệnh cái bệnh mà con nghĩ nó sẽ
quên quít con cho hết cuộc đời này - Con nhớ
tâm làm Thầy ạ Từ nhỏ đến lớn con thuần
tính thuần của gia đình - con hiền lành - con
cô độc vô cùng - con ẽ có bạn thân - không ai
biết con cả - Mặc dù con đến với mọi người
với tất cả tâm lòng thành - Con sống trong nước
mặt và mặt cô đơn - Niềm an ủi của con là
Đức Tin - Khi con gặp bài sỏi nhớ số - con đứng
trước bàn thờ Niệm danh Đức Quán Âm bồ tát
xin Phật chúa xê mi đấng nhớ cho con.

Xin bạn cho con mượn an nĩ - Xin cho a
day bảo thế nĩ con giải quyết mĩ việc theo y
cĩa mĩnh - bũy giờ con cĩ Thũy - con cĩ cha
cha thũy chũ day bảo cho con - Nghĩệp con
con quĩ nũng - Thũm Tũm Thũm - Sũn - Si con
con quĩ nũn -

Mũi đũm - mũi ngũy con nghe bũng Thũy
day - con kũng cũn tũo mĩnh vũn nũi kũo vũ kũn
con kũn trũb mĩnh bũi nũng sũi lũm vũp
phũi - Con Thũy kũn chũng mĩnh bũng
ngũy - Con phũi rũn kũn nũi chũi mĩnh
tũng phũt tũng giờ - Con kũy vũng con sũ tũn
bũi kũi gũn kũi -

Thũy kũn yũn cũn con - tũy con chũn
gũp Thũy - Nũng bũng Thũy kũn kũn trũn
trũi mĩt ^{con Thũy} nũn kũi kũi con cĩ lũi - Thũy
kũn kũi kũi con tũ tũn trũn bũ u mũ -
Chũy an nũ con kũi gũp nũi ũn lũ - Thũy
đũ đũm hũn phũi nũn vũi đũn chũng sũn
Thũy kũn kũn bũi đũt đũn chũng con cho vũi đũ
nũi kũo vũ cũng cũi cũi đũ nũy - con quĩ
nũng nũng lũ tũn đũc chũn kũ mũ sũt
đũ con mũi kũn tũn kũn -

Con Xin Tũ ũn trũi kũt - con Xin Tũ ũn
Thũy - con Xin chũn nũi vũ tũi cũ mũi ngũi

con ngươn tư mung

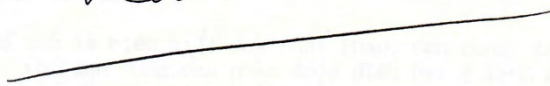
ngay.

Con xin được viết thư đến thầy - Xin thầy
chưa kể mỗi năm con -

lính thư

Con của thầy

Handwritten signature

N . + v

Montreal, ngày 4-10-1990

V con,

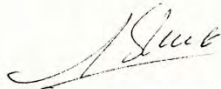
Thầy đã nhận thờ con đề ngày 16-6-1990, được biết tâm thức con đang khai triển về mầm móng của đạo pháp.

Con người giảng lâm tại thế, học khổ và phải dấn thân gặp khổ, thì mới giải tỏa được sự phiền muộn sai quấy của chính mình. Mang xác phàm, không cảm thông được xác. Nguyên lý đó nằm đâu? Vị trí rất rõ rệt. Nó là tứ linh điển giảng lâm, tức là phần hồn rõ rệt, biết ẩn nói đi đứng, và quán thông mọi việc ở tương lai sau hành trình tu học đời lần đạo.

Khổ, khổ, khổ tức là biên giới của Phát Pháp. Con được tái ngộ Thầy trong tâm, thì con cũng cảm nhận được điều hay ý lành mà thực hiện. Còn khảo đảo ở trần gian không xảy ra riêng cho con, nhưng tất cả mọi người đều phải học. Đó là luật nhân quả, xem kiếp này có thể biết được tiền kiếp, đã tu và thiếu tu, cho nên phải luân hồi lại thế gian thọ nghiệp và giải nghiệp để tiếp tục tu tiến. Tu cho đến lúc cảm thức được phần hồn là cấu trúc của siêu nhiên mà có, thì sẽ thoát tục, tâm thức vũng vằng, hành trình rõ rệt, chẳng còn nuôi dưỡng mê tín dị đoan, hành trong nguyên lý khoa học huyền bí, cảm thức được và phát triển rõ rệt. Vui trong niềm tin bất khuất, nhiên hậu mới biết được hồn là tiến hóa vô cùng, nằm trong luật vay và trả mà thôi.

Thầy thường thấy dạy dừng ngồi
 Con thường con phải vượt ngôi thế tính
 Trở về chôn giác một mình
 Qui y tam bảo hành trình Trời ban
 Đạo tâm khai mở nhiều môn
 Trong không mà có đang hoang hờn xưa
 Vui chung kết hợp mây mưa
 Hòa tan trong thức, tâm vừa đạt thống
 Hành trình nguyên lý giữ công
 Khai vòng mở trí giữ không để hue
 Chúc con tự thức giải mê
 Trong không mà có hưởng quê của hồn./.

Qui thường,

Luông Sĩ Hăng,

N ngày 16 tháng 6 năm

Tính của Ông Tâm.

Thân dip bố của con gửi bằng thân
cuộc phòng vãn của đài Quê Mẹ đến cô BÈ, con
vội nắm lấy cơ hội "ngàn năm một thế" này
đi viết thư với vink Ông Tâm, ban cho con vài
bút day báo.

Thưa Ông Tâm, con có vài câu kết quả
con kính hỏi Ông đi Ông giải đáp cho con
những thời gian có hạn mà con loas nhiều
tâm đao đều muốn hỏi; nên con chẳng muốn
lầm mất thời gian. Bây giờ con một đêm
vết thư hỏi Ông.

Đầu tiên con muốn hỏi là con
phải làm sao để dứt hết những ý nghĩ
xấu xa trong đầu óc. Thường thì con hay
mỉm phật để gạt những tư tưởng xấu ~~qua~~
một bên - những rối rắm cũng lại đến - con
cảm thấy mình đã bán giá những tháng
liệt làm sao mong Ông chỉ dùm con. Điết
nửa là mấy năm nay sống sống bình ở
giữa lối vai thông lên cô nhà con như như
emua thông như kêu "lút, cuc" hoai. Có
phải tại con thờ không đứng một chừa
tối mũi hay không, thưa Ông?

Con có phước duyên được gặp Ông
Tâm vài lần và một lần Ông Tâm đến
thăm gia đình con ở Newcastle. Ông
Tâm đã dạy con rằng "Ràng tu nhẹ con"
thì con có nói là "còn x" cố gắng" lúc
đó đầu óc của con ngu muội giữa con
chỉ nghĩ rằng - thiện thật nhiều thì x
màu đất như gi - những đó em là một
phần mà thôi - Số của tâm tánh mới là
chánh. Con biết con ^{lớn} nhiều bề trẻ và trần
trước qua - nên tu hoặc chẳng tu - con
... .. phải cố gắng hơn thôi - chứ

... mong ông em đừng có. Thỉnh
nửa là mấy năm nay sống bình ở
giữa lối vai thông lên cô, một con như
nhỉa thông như kêu "lút, lút" hoặc. Có
phải tại con thỏ không đứng nữa chưa
lối mũi hay không, thưa ông?

Con có phải duyên được gặp ông
Cảm ơn lắm và một lần ông tìm đến
thăm gia đình con ở Newcastle. Ông
tâm đầu dạy con rằng "Đừng tu, nhé con"
thứ con có mới là "con sẽ cố gắng" lúc
đó đầu óc của con ngu muội quá con
chỉ nghĩ rằng - thật thật nhiều thứ sẽ
màu đất chứ gì - nhưng đó chỉ là một
phần mà thôi - Sau đó tâm tâm mới là
chánh. Con biết con ^{con} nhiều bề bề và tâm
trước quá - nên tu hoặc chẳng tu - con
chỉ biết là phải cố gắng hơn thôi - chỉ
mong được vào lời giáo huấn của ông tâm
giải đáp những cái gì cho con thì con gì
bằng.

Thờ con viết lưng cũng quá xin ông
đừng cười con, con xin đứng bút và em
ông tâm và có bề ngày càng vui càng khỏe

Công Sòng, công đẹp mãi mãi.

Kính Thưa
Con
V. T. K. D.

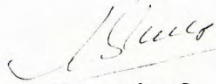
T.B : Xin ông Tâm Bám cho con
một bầu thóc ngòm để con tu cấy
đó làm lót nhái nhó cho chính bản
thân con.

Con cảm ơn ông rất nhiều.

VỦ trụ căn khôn chuyển tạo hình
THI hòa tâm sự tự phân minh
KIỂU thô sống động tâm thần thức
DIỆM phúc trần gian, giải phát minh.

Phát minh đối đạo hãn trình
Trong không mà có tâm linh hợp hòa
Tính thường sáng suốt ban ra
Qui nguyên một mối chan hòa tình thưởng
Phân minh tự xét tự lường
Trí tâm thực hiện khai đởng tự đi
Cảnh đối là bài trường thí
Dạy cho tâm thức cũng ví tính thưởng
Tự mình thực hiện gieo giống
Đường đi sẵn có, tự lường tự tu
Chẳng còn trách móc khổ ngu
Chỉ lo thẳng tiến trung tu hoai hoai
Hưởng tâm lập cảnh thanh đài
Chẳng còn mê muội, tiến hoai không ngừng
Qui nguyên cảm thức tự từng
Do đâu mà có từ trung ý trời
Cấm thông thiên địa đời đời
Giữ tâm thanh tịnh, giữ lối hũa tu
Chẳng còn nuôi dưỡng ý mù
Khai thông đối đạo trung tu hoai hoai
-Dộ tha tại thế tiến hoai
Trong không mà có đạt ngay quang vinh./.

Qui' thưởng,

Lương Sĩ Hằng

Montreal, ngày 4-10-1990

Marseille le 26/5/90

Cher Monsieur TAM

Je vous demande pardon de vous déranger pour mes affaires personnelles.

Je ne sais pas à qui me confier sauf à vous. Inutile de vous raconter mon histoire, vous devez sûrement la connaître. J'ai honte de vous écrire car je ne pratique pas comme il faudrait.

Mais comme je ne parle à personne de ma situation, j'ai le cœur très lourd. Cela me fait souffrir énormément

Il ya des jours comme aujourd'hui où suis beaucoup désespérée

Je dois continuer à vivre dans la trahison et le mensonge. Moi qui croyais en l'amour sincère. Je pensais que lorsqu'on se disait je t'aime c'était pour la vie et même après. Pour moi les sentiments ne sont pas un jeu. Je suis profondément désespérée. Est-ce normal d'accepter de subir tout cela? Est-ce que je

suis folle? Je pense que je n'aurais
jamais plus confiance en personne
maintenant. Vous êtes la seule personne
en ce monde en qui je crois. Ce sont
peut-être mes deux enfants qui me
donnent la force d'avancer, mais jusqu'à
quand!

Voilà!, j'en aurais encore beaucoup à
dire, mais je ne trouve pas les mots.
J'ai oublié aussi de vous dire ce sentiment
affreux de haine, que je n'ai jamais
ressenti pour personne auparavant et cette
envie continuelle de pleurer.

La nuit parfois j'entends dans ma tête
un bruit indéfinissable un espèce de "bzzz"
très fort et quelquefois des voix et puis
des présences autour de moi. Cela me
fait très peur.

J'espère que ma lettre vous trouvera
en bonne santé. J'espère pouvoir vous

rencontrer très bientôt.

je vous embrasse affectueusement

Respectueusement

Cathy
→

Montreal, 4-10-1990

Chère C ,

L'amour est toujours sincère, léger et heureux. Au contraire, les êtres humains ne sont pas sincère entre eux. C'est pourquoi, cela provoque des agitations et produit de l'énergie impure, et des querelles. Ils se sont oubliés eux même et n'ont qu'à se nourrir de vengeance. Et le resultat est nul. La vérité est claire et simple. La vie est toujours faite de debit et de credit. Il faut bien note ses actions. Si l'on peut se régler soi-même, on aura la chance de se réjouir, à élever notre énergie qui ne sera jamais stopper par l'impureté. Vous ne vivez pas réellement avec l'humanité, mais vous vivez réellement avec l'énergie. Libérez vous-même pour jouir de la vérité. J'arrête ici, et je vous souhaite une bonne santé.

Wong

Wong-Si-Hoat

R , 6/11/1990

Kính thưa Đức Thầy!

Con mạo muội viết thư này đến Đức Thầy để mong được về sống dưới mái gia đình đó, dưới sự hướng dẫn dạy dỗ của Đức Thầy.

Con tên là [] , sinh ngày 11-4-1960, tại Bạc Liêu. Có lẽ tên tuổi con còn quá nhỏ với Đức Thầy vì con chỉ mới ngoài 30 năm, nhưng với một tâm hồn mê đạo vô cùng, dưới sự chi dắt của sự hướng dẫn con là Phật tử Công ở Fresno, chắc Thầy biết rõ.

Gia đình con ở tại Bạc Liêu và mẹ con, ~~em~~ em gái, và em rể con cũng là những tín đồ ngoan đạo và ngưỡng mộ đức Thầy. Để con nhắc lại bài thơ mà Đức Thầy đã làm cho mẹ con; trong 1 lần Thầy ghé Bạc Liêu ở nhà ông Ông bán hủ tiếu với những người bạn đạo Bạc Liêu. Nội dung bài thơ là (mẹ con bảo con nhắc lại cho Thầy nghe).

Đó phòng chuyên đông bốn phương trời

Chỉ hơn bán tâm học đạo đời

Nhân tài văn tài hóa khí trời

Chỗ này lập hành xét ở trời

Lúc đó gia đình con gặp cảnh khó, hoàn toàn không có vụ học đạo, mẹ con đã hướng dẫn nhiều phước đức của tăng bề trên, vụ trong cảnh nghèo trong sách, tuy thiếu tiền về vật chất nhưng tình thân đầy đủ. Mẹ con nói: lúc đó mẹ nghèo phải đi bán chuối chần nấu củi em và cha đi cải tạo, ăn bữa muối tương chao mà thiên được mẹ con cũng thấy vui và dễ ao ước đứng thức khuya đầy sớm lo buôn bán, mẹ con sẽ thiên nhiều. Phải quả được trời

nguyên về mặt vật chất thì lại "thien do" nên mẹ con buồn
như mất mát cái gì vậy. Mẹ con suốt đời hy sinh cho
con, 1 người mẹ hiền luôn gặp nhiều nghịch cảnh, lúc cha con
về, dưới áp lực của cha và các cô con gái khác, mẹ con
không thể nào tiến bước được. Cha con tìm đủ mọi cách
ngăn cản ^{mẹ} con xa rời ban đạo.

Và bây giờ đã gần 10 năm rồi kể từ ngày gặp Đức
Chầy, nay nghe con nói được pháp lý và biết Đức Chầy
hiện đang ở Canada, mẹ con mừng lắm. Mẹ con cứ báo
con xin Đức Chầy 1 bài thơ cho mẹ con và nếu có dịp con
quả về cho mẹ mấy cuốn băng giảng của Chầy. Con cứ ngỡ
ngạt mãi vì thấy mình còn non kém quá, nay mới may
mắn viết thư này gửi đến Đức Chầy với 1 tâm lòng
thanh hương về đạo. Con mong được thông ân của
Chầy giúp đỡ cho con vượt qua mọi nghịch cảnh cuối đời,
đọc lòng vui học đạo Chồng con, quan niệm bất đồng,
sống trong cảnh trống vắng xuôi, kêu thối người, hằng đêm
con phải đợi cho mọi người ngủ hết mới dám ngời "thiên"
nên thường ngờ trẻ giờ. Con biết con làm vậy là tâm chí
mất quyết, cứng rắn, nhưng sao con cứ bồn chồn không yên
cứ sợ anh ấy hay đứ sẽ xảy ra những chuyện đau lòng
như mẹ con ngày xưa. (Cha con đã từng trả lời mẹ
con chỉ vì chuyện ngời "thiên") Một người chỉ nghĩ về
trần tục ^{hương thụ}, sống với 1 người mà tâm đã hướng về con đường
đạo, thật là khó vô cùng. Sự huyền con cũng thường
nói ai cũng có nghịch cảnh vì nghịch cảnh là ân sư của
mình, có vượt qua được thì mới thành công. Đức Chầy
biết không, nó con ở, không có công đồng người Việt

phải ly dị, mỗi đứa 1 đường. Mọi người xung
quanh nhìn con với cặp mắt lạ lùng vì họ không
hiểu sao con có thể bỏ chồng để theo đạo.
Chạy đi! Bao nhiêu tác động của ngoại cảnh, nhiều
lúc làm con đau buồn quá. Nhưng con cố gắng
vượt qua, trong ngày những lúc rảnh rỗi con mở
băng giảng của Thầy để nghe, để hướng dẫn tâm
thức dần theo nề chánh, bỏ đi những tông loạn
tâm tâm thức mình không hướng thượng được. Bây
giờ mỗi đêm, con nghe được từ 1 tiếng đến 1:30'
con soi hồn đã khá hơn trước, lâu trước 15', bớt
mờ, tuy nhiên từ cuối chỗ đến ngón tay thường
hay nóng lên và tê rần. Con tập trung để nghe
tiếng diển nói lên trong đầu, và đã dần gạt bỏ
được những ngoại cảnh ban ngày.

Khi vào Thiên đình, con nghe 1 lúc lại phải
mở băng niệm Phật của Thầy mỗi giờ lâu được
Con biết làm vậy là chưa rõ được hình thức của
mình, nhưng con muốn nghe niệm lúc từ bên tai
để dần dần cho tâm được chơn hoàn toàn rời bỏ
băng. Nhưng không hiểu sao, lúc này khi vào
Thiên đình, đầu óc con trống rỗng, có lúc con
quên cả niệm lúc từ theo Thầy, tuy con vẫn tỉnh
chứ đầu óc ngủ gục, đôi khi bị lạc nẻo. Nhiều
lúc con muốn tập trung từ tưởng lên đỉnh đầu
và niệm lúc từ, nhưng không được. Con cố gắng
đã nhiều đêm, và hôm nay lại may phép hỏi
nhỏ Thầy giải đáp. Như vậy là con tiến hay

lũ đầu óc con nó cứ trống rỗng, không có lý lẽ gì cả, thầy à!

Con mong muốn sao cho mình luôn giữ vững được ý chí, đi theo con đường đạo. Trước đây con không ăn chay được, nhưng từ ngày Thiên đến này con quyết định trường chay và không còn thèm muốn gì hết cả nữa. Gần đây, ban ngày con cảm thấy mờ mắt và lảm nhảm thiếu ngủ. Lúc ngủ, dream thường bị xây xẩm cả mặt mày. Như vậy là do lúc Thiên, con làm chưa đúng cách hay tại con bệnh hoàn gì đó thầy.

Con đã liên hệ được với Thiên đường của anh Vinh ở San Jose để nhờ giúp đỡ, xin 1 ít sách vở, băng giảng để nghe thêm. Tu phải bền chí không được dậm chân 1 chỗ, phải không thầy. Các anh các chị trên Thiên đường rất vui lòng đón nhận 1 đứa em đang quay về nguồn đời. Con cảm thấy vui mừng khi mình đã thoát sự khổ nhập vào với các anh em trong các huyện để tự mình một nhà. Chị Côan ở Thiên đường hứa khi nào thầy qua sẽ dẫn con lên Thiên vực với các anh chị. Nhiều lúc con cứ nghĩ phải chi con đừng có gả đũa, con sẽ lên Thiên đường ở luôn suốt kiếp bên các huyện tự, có lẽ tu sẽ mau bền lâu. Con còn năng nỗ đời qua phải không thầy, chuyện gả đũa vẫn còn rờ rẫm, chưa dứt khoát. Bây giờ con đã quyết lòng theo đạo nếu không con anh không bằng cảm được thì

tuyệt vời quyết định, lý do hoặc xa nhau.

Thầy ơi! con còn u tối quá, xin thầy từ bỏ giúp con được sáng suốt trước những quyết định quan trọng của cuộc đời. Con mong thầy sẽ thường và hơi ấm cho con, ân ban cho con những hồng ân diệu lành trên con đường tu luyện. Kính mong thầy được đời đời sức khỏe.

Kính thư
Trần Annsdram

Q @ , July 1 1990

Hình ảnh Chay!

Đây là lá thư thứ hai con gửi cho Chay, vì lo không biết lá thư đầu có đến tay của Chay không?

Nơi con ở xa xôi các Thiên đường và tu học chỉ có 1 mình, nhưng lòng lúc nào cũng cố gắng và quyết tâm đi theo con đường đạo. Mỗi ngày con đã liên lạc với Thiên đường ở San Jose để làm quen với các huynh, tỷ trong đạo và xin 1 số sách vở tài liệu, băng giảng của Chay để học hỏi thêm, hầu giúp cho tâm hồn sớm phát triển.

Về phần mẹ con ở Việt Nam, tu thiên đã 10 năm về trước, chắc Chay còn nhớ. Mẹ con lúc nào cũng nhắc nhở tới Chay với 1 niềm thương kính vô biên và mẹ con có nhờ con xin với Chay tặng cho mẹ con 1 bài thơ. Nay mẹ con nghe tin con đã ngộ được pháp lý, người rất vui mừng và mong con luôn giữ vững con đường đạo để tìm được cái chân hạnh phúc bất diệt đời đời. Con có gửi về cho mẹ con mấy tấm hình của Chay chụp ở Việt và bên Phi, lúc đi thăm các bạn đạo ở Philippines, mẹ con mừng lắm.

Không có Chien đường, con chỉ ngồi 1 mình theo sách vở
hường dẫu mà thôi. Có gì thắc mắc, con điện thoại hỏi sự
huynh, nhưng con cũng rất sợ chồng con lại gieo những
ngại ngờ không tốt cho sự huynh con. Vì vậy con cứ
dẫu mãi, con cảm thấy đơn độc vô cùng và cứ sợ mình
ngã lòng. Nhưng dần dần, dưới sự khuyên nhủ, giúp
đỡ của sự huynh con cũng các bạn bạn ở Fresno, giữ
sách vở, băng giảng đạo, video... tên cho con, con đã
dần dần lấy lại được sự thăng bằng trong tâm hồn hàng
đêm ngồi Chien, con mở băng của Đức Chay ra nghe,
nhường theo lời niệm, lời giảng của Chay con đã nghe tên
bỏ thấy rõ. Lúc trước mỗi đêm con ngồi chững 40', vậy
mà gần tuần lễ này, từ khi có băng Chay, con đã ngồi
được 1#20'. Con mừng lắm, thấy mình càng ngày càng
tiên tiến rõ. Con cũng sẽ viết thư về Việt nam khuyên mẹ
con nên cố gắng tiếp tục tu hành, dù gặp bất cứ nghịch
cảnh nào

Này giờ con viết qua đây, làm mất thì giờ rảnh
ngơi của Đức Chay, Kính mong Đức Chay cho con 1 lời
khuyên trong hoàn cảnh hiện tại, con cũng không muốn
dẫu mãi những người thân thuộc đang sống với mình

Con mong sao dưới hồng ân của Cha trời và Đức
Chay, con sẽ có đầy đủ nghị lực để vượt qua tất cả,
tu hành ngày càng tinh tấn, để theo kịp các huynh tỷ của
con đang hết lòng chờ đợi con ở cuối đoạn đường gian khổ.
Ơi ơ con con non nớt, kém cỏi, con có nói lời gì không
đúng xin Đức Chay rộng lượng bỏ qua

Chớ' thôi con Kính chúc sức khỏe Đức Chay cũng

gra quyền được van an để đi đất dân con đó
sớm trở về với cầu nguồn, với Cha trời mẹ đất

Nay khỉ!

Một học trò mới gặp gỡ Chân lý

Ngũ Sơn, Sơn

Đ 1 @ 9

Montreal, ngày 24 tháng 9 năm 1990

T S ,

Trong lúc Thầy an dưỡng, đã nhận được liên tục ba lá thờ của con, muốn giải tỏa những nỗi quả trong tâm để thực hiện đến sự thanh tịnh cho chính con. Đối với việc gia đình thì phải ý thức được duyên lành, đó là định luật vay và trả của tình đời để sớm thức tâm. Ở thế gian này, có vay và trả mới học được chữ nhìn nhục thật sự. Từ đó sẽ tiến dần tới con đường đạo pháp trong tâm thức. Ngày hôm nay con có duyên lành tái hội chồng con và nhờ đó, sự kích động và phản động dẫn con tiến tới đường đạo xa xưa từ tiền kiếp, nay cũng hội ngộ để con tự thức và tiếp tục tu thêm.

Tu về Vô Vi là thực hiện khai mở diện giới của bộ đầu, tức là sẽ về không, không mé không chấp mới thành đạo. Con đã có cả hai, nhưng tâm con con giữ, chớ có một người ở thế gian có thể ăn cắp cái tâm con được. Sửa được tâm và về với chơn tâm, thì sẽ cứu tất cả. Khi con cảm thức được điều này, con sẽ quý tất cả những sự phản động và kích động ở xung quanh con. Tuy con có xác thân, những hồn con làm chủ, chứ không phải xác làm chủ. Xác thì chỉ biết chấp mê mà thôi, con tâm thì chỉ biết tha thứ và thương yêu, người tu phải dùng tâm làm chánh, nhiên hậu mới có có hội khởi dạy điềm tử bi của chính mình mà tiến. Con nên cảm ơn tất cả những gì kích động xung quanh con, hóa tan với nó thì con mới thật sự trở về với sự thanh tịnh. Thế gian vô nan sự. Ở đời này chẳng có gì khó cả, nhưng chỉ có sự nhìn nhục là cần thiết, chữ Tiên chữ Phật cũng nhờ sự nhìn nhục mà đạt thành. Con thương yêu con, con mới chịu tu vì tu là cứu tất cả, không còn phụ một ai nữa. Con sẽ vui và hòa ái tưởng thân với tất cả vạn linh trong vũ trụ sau khi con thành đạo. Con hiểu được nguyên lý này thì con sẽ nắm được cây thước để đo lường trình độ tu học của chúng sanh.

Còn lúc con thiên và cảm thấy không yên ổn thì con nên nghiền cù lại thức ăn, vì sự ăn uống rất quan trọng. Thấu món ăn mất trật tự vào, thì cổ tạng không yên ổn được. Ăn chay là một phương thức điều dưỡng cổ tạng, cũng phải ăn cho nó đúng, không nên ăn rau sống, trái cây. Nó có thể tạo chất men xông lên bộ đầu, làm cho trí óc thiếu minh mẫn, đó cũng là tư bố ruột mà ra. Con bệnh của con là chỉ có "xúc ruột" mới trị hết được. Bộ ruột đó mới sanh ra bệnh trĩ và bón. Con nên hỏi lại thiên dưỡng, tìm chỗ xúc ruột cho nó đó.

Còn về phần má con, người đã được tu nhiều cũng nhờ sự kích động của ba con, càng kích động mà càng bí, thì chỉ biết nhờ Trời Phật cứu giúp mà thôi. Cho nên má mới có duyên lành với đạo.

Dưới đây là bài thờ của má:

ĐỒ giáng trần điều luyện xác thân
THI hòa tâm sự tỳ phân lần
VĂN tan vấn tụy tùy duyên thức
Khô cảnh trần gian, xét xét phân.

1

Xét phân đĩ đạo bao lần
Trong không mà có tối cần dựng xây
Cảnh trời thanh thản mây mưa
Dạy cho học đạo, từ nay thức hôn
Van linh cùng vấn sanh tồn
Diễn khai tâm đạo ôn tồn dựng xây
Nguyện trao tâm thức với Thầy
Đổi là tam cảnh vui vậy cầm giao
Van linh biến đổi sắc màu
Qui nguyên một mối trước sau dung hòa
Diễn hóa thanh thản do ta
Tâm ta khai mở tinh Cha trong người
Chỉ tu và biết vui cười
Cửu huyền thất tổ an vui đời đời
Cần khôn vũ trụ tinh Trời
Ban ơn không ngớt, độ lỗi nôm na
Chúng sanh học có chủ hoã
Bền tâm nhĩn nhục thiết tha độ đời
Cần tu thức giác hợp thời
Trở về thực chất đời đời yên vui
Bĩnh tâm học hỏi đạo mùi
Rèn trui tỳ tiến an vui tâm hôn
Cần khôn vũ trụ sanh tồn
Độ tha tỳ thức giữ hôn về quê./.

Chúc con vui khỏe, quý thường.

Luong Si Hang,

PS: Mỗi khi ăn, con nhớ nên nhai cho thật kỹ, đồ ăn hòa với nước
miếng mới nuốt, và thường ăn hạt kê (millet) thay cơm để trị bệnh
tao bón. Hạt kê rất tốt cho các tạng tỳ.

2

31/8/90

Thính thưa Thầy,

Xa Thầy đã gần hơn 3 tháng, nhưng sao tâm thức con vẫn cứ thấy xa xôi và nhỏ thây. Cũng nghĩ đến Thầy, con cũng thấy buồn đời cũng già tạo ra muốn dứt bỏ thây một đường tu cho lòng trong kiếp này. Nhưng vì thật vẫn bao giờ trái với bị bình thức của con, vì đời con thây cũng đi sâu vào đạo thì đạo cũng mất mình, cũng thây mình nhỏ bé, khô khạo và ảm tri. Đường đời thì cũng vẫn khốc, khô khản, già già. Và có người nói rằng: "Đi - Đạo song tu" Nói thì thây đi quá nhưng đúng phải là thây nó là một cuộc cách mạng của cả hoàn cảnh. Khi gọi là một cuộc cách mạng thì nó cứ vẫn trong mô mô ảo ảo. Thưa Thầy, sau khi rời nhà máy vi vi Plastics con đã suy nghĩ nhiều về Đạo và Đạo. Trước khi con đi vào bị bình thức của chính con, con không dám định nghĩa Đạo và Đạo, bởi đã gọi là vi cũng thì mọi vấn đề định nghĩa trở thành vô nghĩa.

Con nhận thây cho việc con, con thường phải đi làm tập làm người đạo đức, không bị hiềm, nhanh bị, nhanh nhất, phải học cái, từng thân về tha thây. Có gắng học những gì mình muốn học, làm những gì mình muốn làm, giúp mọi người chung quanh có lợi học hỏi từ kiến thức khoa học đến mọi tri thức học Đạo. Sống thế nào cho trên thuận dưới hòa, nở trổ lòng vui.

Đi thực hiện, ① con đã và đang bị bị các bộn đạo trong nhiều lãnh vực khoa

học và kỹ thuật, lập thành nhóm, hỗ trợ
nhau trên đường học tập. ② Con đề xuất một
căn nhà, có thể trung tâm thầy 9 hay bên hồ
sẽ đẹp và, với căn nhà này, con sẽ mở một
trần thầy và nơi sinh hoạt thành viên như
phần ①. Trần thầy con định đặt tên là
trần thầy Ngọc Minh vì

Ngọc trung hiền báo tử xét phân
Minh tâm bệch đạo lý tha thiết,
đáng trước bị sắp bắt đầu này, Thầy có thể
giúp con tặng con bài thơ cảm này cho trần
thầy để chúng con lấy đó làm ngọn đuốc cho
về niềm tin.

Con xin thầy một gia đình con xin được
dành lễ Thầy và cảm ơn với tâm lý chân
thực của con.

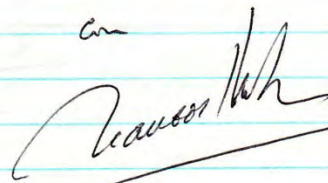
Nam Ngô A Di Đà Phật

Nam Mi A Di Đà Phật

Nam Mù A Di Đà Phật

Vạn Vật Thái Bình

Con

T - m

lm

lành báo.

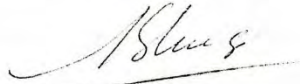
Ngày 24 tháng 9 năm 1990

Thiên Đường Ngọc Minh,

NGOC báu hửu tính đang trú ẩn
MINH tâm kiến tánh tự khai lần
Trong đời có đạo tùy duyên thức
Khổ cảnh trần gian xét xét phần.

Xét phần chuyển hóa bao lần
Tâm mê trần trước khổ lần tiên tu
Tính thường lại đắp với bù
Trí tâm thanh nhẹ tính tu hoải hoài
Cần khôn vũ trụ thanh đài
Tâm ta thanh tịnh có ngay quang vinh
Đường đi đời đạo hành triền
Khai tâm mở trí tự mình lấy lòng
Hưởng ngoài tạo cảnh lòng vòng
Khai thông nội thức tham tông thiên cổ
Chẳng còn ảo mộng giấc mơ
Tự tu thanh tịnh thiên cổ rõ ràng
Tình thương huynh đệ bạc bần
Trong không mà có khai môn đạo tám
Lý Trời siêu diệu thâm thâm
Sửa mình tiến hóa tự tâm đường đi
Giải phân ô trước sân si
Khai thông đời đạo cũng vì tính thường
Phật xưa đã mở sân đường
Người đời tiến hóa tạo gương thế trần
Tu hành đóng góp một phần
Trở về chôn thật tới cần dựng xây./.

Quý thường,

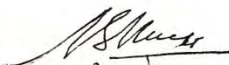
Lương Sĩ Hằng,

ĐÀO MAI

Đào Mai tái ngộ kỹ ni
Thường yêu tha thù cũng vì đạo tâm
Đào Mai học hỏi thì thâm
Đào Mai tâm đạo yên thâm đạo mũi
Đào Mai học hỏi rèn trui
Đào Mai hiểu được cái mũi đạo tâm
Đào Mai ngộ lý diệu thâm
Đào Mai hành pháp từ tâm đường đi
Đào Mai nghiêm chỉnh thực thi
Đào Mai thường nhớ tứ ghi tiến lên
Đào Mai tu luyện chuyên cần
Đào Mai thúc tính góp phần dựng xây
Đào Mai trọn ý theo Thầy
Đào Mai khai triển đường xoay chuyển đổi
Đào Mai học hỏi hợp thời
Đào Mai tinh tấn giữ lối nguyên tu
Đào Mai dẹp bỏ khổ ngu
Đào Mai thực hiện trung tu hoai hoai
Đào Mai chẳng có so tài
Đào Mai cố gắng đêm ngày lo tu
Đào Mai dẹp bỏ tiên xu
Đào Mai thực hiện cùng tu về nguồn./.

Nussdorf, tháng 9 năm 1990

Lương Sĩ Hằng,

F W , 9-26-90

Nam mô A di đô Phật vạn vật thái bình .

Thỉnh Thầy,

Con viết thư cho Thầy trên hòa để tình vì con gặp phải nhiều chuyện xảy đến bất ngờ.

Cập đến nhà con 230 sang thư từ ngày 5 tháng 9 này, chúng bây hết mũ trang và tiền mặt.

Con đã kêu cứu đến Thầy và con đã nhận được hướng dẫn, có lẽ vì thế mà chúng đi các con mua con ngựa yên với cũng không tra khảo, đánh đập hay nạy nò gì về chôn con cá. Con cũng không cảm thấy tức nữa, ^{tâm hồn}nhưng con không được bình thường khi ngồi thiền. (có lẽ vì con sợ phải)

Bây giờ thì chuyện ham ăn, ham say đã không ổn định, giờ có lẽ đi đến chỗ phải quyết định nghỉ ham. Ông chủ thì tốt, nhưng ông mới nhận bà "manager" mới tình tình không tốt hay nạy nò, lúc đi ra đi, lúc không lại bắt giá tiền, mà kiểm soát đồ này lại khó khăn, không biết làm sao cho vừa ý.

Con nghĩ, thầy đang cho vợ chồng con học bài thiền, cho chúng con chán đời. Nhưng anh ấy có chán hay không, con chưa rõ được ý; mà anh ấy đem hình ảnh về nhà thì đi các phụ hồ. (bà mẹ mới hát ngày 29-11-89)

Con có nơi khuyên anh ấy nên niệm Phật cho được yên ổn mà anh ấy không chịu. Trong khi, tôi hôm bị cướp trộm, anh ấy niệm Phật liên miên. Bây giờ thì cần nhận con, việc

đời như vậy, mà cứ ngồi thiền hoài - Còn khi
trẻ bỡ ngỡ tâm con đang nghĩ đến câu thơ của
" Nay gặp, mai đống, chỗ nọ chôn tôi". Con thấy
tư không biết đến đến đâu, con muốn nói chuyện
cho chúng con nghe, mà nói không được, không
thông, bao tâm trí con nghe quá, không hiểu gì
cả? Việc làm xếp đặt không được xuôi chảy
như những năm trước, tâm trí con lơ lửng lơ
sao ấy - Nghe đồn vô cùng - Có những tâm con
ngồi thiền, con nguyện theo trực giác mà hỏi
con nó ở đâu không biết, có lúc cái ý con
nguyện, mà cái tâm con cứ nghĩ đến đến...
Con ít thấy thấy như những năm con mới tu -
Có những lúc con ngồi, con khạc một mình, không
biết làm sao tu tiên được - Con làm 3 pháp, cũng
niệm Phật, nhưng có lết tâm con đống quá, thế
con một nơi - Con có gắng niệm Phật từ nơi
cái của mẹ ở giữa 2 đầu này nhưng không
được kết quả gì - Lúc sau đại hội ở Florida
con định "bay" đại qua ở với Thầy vài ngày, rồi
chuyến gì sang tới thì tới - Những chi Ngọc nói nên
làm như vậy thì "học bài" cả chục - Ngọc tâm
không nói - Thời thì con "hy sinh" vậy - Giờ thì con
chẳng có trốn đi "sút sút" được vì chúng con
kiểm soát soát, chiều về nhà sớm vì sợ "ăn cướp"
Lúc trước khi con tu, như một thấy hình vòng
bầu dục sang băng qua rừng già ở trước mặt (1987)
Gặp lúc ông đang qua nhà anh hai con, con
còn mẹ đặt nên con nhớ ông ấy làm sao cho
chúng con chuyện ý cho con tu - Ông bảo con có
bình tâm bình, tập mạnh, nên ông từ tay vào ngay

on, thì là ^{khả} qua² tưởng gì sang dần dần mất
 hẳn, chỉ còn lại bóng tối đen. Con gặp thầy
 2 lần, con muốn nói việc này, từ thầy
 cứu con, nhưng không nói được. Giờ thì
 con cần cứu thầy bằng bất cứ cách nào vậy.
 Con cố gắng chịu đựng tất cả. Vì con
 nghĩ con tu là con phải sẵn sàng đón
 nhận mọi việc xảy đến với mình, tốt lẫn
 xấu. Thầy dạy con cứ nghĩ mình là phát vậy
 thì tu mới mau tiến được. Những mỗi khi
 nghĩ như vậy con cảm thấy tự mặc cơ
 vì thấy mình con nhiều tiền xấu quá. Con cố sẽ
 làm xấu cái mình lúc trước thấy ai gian mình thì con sẽ làm
 niềm phát cái cho họ từng gian mình nữa,
 cái cho họ gặp việc tốt để họ từng nghĩ bây
 giờ thì con mong quá - không nghĩ rộng
 lượng được. Lần lúc nghĩ mình xấu quá.
 Đói không muốn, tu đạo không sang - rồi con
 không biết mình rồi vào trạng thái nào nữa.
 Chị Ngọc nói gần cái con đang nói, nên mới
 như vậy đó. Con không biết đúng không?
 Con xin lỗi thầy, viết thư kỹ này chỉ toàn
 câu cầu với thầy thôi, chưa "tự tu tự tiến"
 gì cả. Thường thầy hiền, nên làm phiền nhiều
 thầy nhiều - ha ha... ha... thầy thương con
 nghe thầy. gần với thầy một chút cho vui.
 Con hay chọc cười người nào mà con thích.
 Gian con, con cũng chọc cười luôn.
 Thương thầy nhất trên đời.

làm xấu cái mình lúc trước

Gửi thầy món quà nhỏ -
NĐ

N Đ

Montreal, ngày 4 tháng 9 năm 1990

Đ con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26/9/1990 với món quà. Thành thật cảm ơn con. Thầy được biết tình hình không ổn nơi địa phương của con. Đó là nghiệp chung mà mỗi gia đình ở Texas đang lo lắng. Chính người Việt không biết bảo bọc cho người Việt, thì họ làm cho người Việt càng phải đau khổ thêm. Đó cũng là một tiếng chuông cảnh tỉnh nguồn sinh, không nên tự hào mà gây họa. Vốn chung ta là không, nên giữ bình thần, tâm không, thì chẳng có gì lo ngại cả. Con người là con người chưa ý thức rõ, lòng tham là tai hại vô cùng. Luật nhân quả có đầy đủ, tao trước thì gánh trước. Tao thanh thì hưởng thanh. Con có ý chí tu luyện, thì mọi việc khổ nạn sẽ vượt qua trong tâm thức của con. Ở đời này không có gì đáng chấp và đáng mê cả. Nguyên lý nó đến rồi nó sẽ đi trong tâm khảm của mọi người. Sự có có không không là lẽ thường. Nó cũng là bài học qui giá để cảm thức sự thương yêu đối với những người vấp phải hậu quả không hay. Tương lai họ sẽ đi về đâu? Tương lai của tiền kiếp chúng ta xem ở kiếp này thì thấy chúng ta vẫn đang trôi vạt và chưa giải quyết được chuyện gì. Chúng ta chỉ có hy vọng ở tương lai tốt đẹp mà thôi. Ý chí đó mọi người đều có trong niềm tin và hy vọng thật sự. Nhưng nhìn lại thể xác thì chúng ta được cấu trúc bởi siêu nhiên mà có. Tiền của có thể tạo được những thể xác không có thể có. Vậy chúng ta phải trở về vị trí sẵn có, đó là mầm móng tha thứ và thương yêu, hầu sớm tận hưởng được sự hạnh phúc của vũ trụ. Đến đây với bản tay không và trở về với bản tay không, chẳng có gì phải luyện tiếc cả.

Tham thiền nhập định để làm gì? Thưa, để từ ổn định tâm thân trước sự biến chuyển của thời sự, nằm trong nguyên lý có có không không. Tâm là chánh, không còn sự mờ hồ ảo tưởng nữa, chỉ giữ tâm hướng thiện thì mọi việc sẽ thông. Qui về nội thức để hiểu mình hơn, có tiền duyên mới có hậu kiếp, học hỏi không ngừng nghỉ, tâm từ chấp nhận, yên ổn, thăng tiến trở về "không", tức là chánh gốc. Còn lo chuyện chưa xảy đến, chỉ tạo động cho tâm thức mà thôi. Con có gia đình chồng con, tức là con đang học bài học vay và trả mà thôi. Tiền kiếp có vay, kiếp này phải trả, không chạy trốn đi đâu được cả. Chỉ có chấp nhận nhìn nhục và thăng hoa mà thôi. Cây được mầm móng nhìn nhục và thương yêu thì mọi sự sẽ được toại nguyện ở tương lai. Con thấy thiết thối những mà nhớ đó mới có cơ hội thăng hoa, vui với cơ hội trả nghiệp mà tiến hoá nhẹ nhàng hơn. Tâm tu lúc nào cũng thoải mái, đón nhận. Càng tu càng rõ nghiệp chướng là gì. Nó là một lực lượng để cho chúng sanh có cơ hội thức tâm trong nguyên lý nhờ quả để thăng hoa mà thôi. Con có khối óc, có ngũ tạng, con cố gắng tu thiền để cảm thức chiều sâu nguyên năng của cơ thể, chúng qui tất cả đều là điện quang cả. Khi đào sâu được luồng điện chánh giác của chính mình thì lúc nào cũng sẽ được an nhiên tự tại cả, dù bất cứ ở hoàn cảnh khó hay dễ, lúc nào cũng vậy mà thôi. Tâm là chánh, cố cùng và bất diệt. Khi con hiểu được vị trí của chính con, con chỉ có nhìn nhục và thăng hoa mà thôi. Con sẽ không còn thực lui nữa, Con người không thể đứng thẳng vào một chỗ dựa nơi tuổi tác của

nó được, nhưng nó sẽ thay đổi theo chiều hướng của hoàn cảnh. Đó là luật tự nhiên. Thấy tóm tắt ít hàng gợi đến con để giải tỏa mọi sự phiền muộn có thể làm dở bản tâm thức của con trong lúc này, để con sớm trở về với sự chơn giác tự tu tự tiến của con, con sẽ không còn lệ thuộc bởi ngoại cảnh nữa. Dũng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật để từ trở về với chơn giác, sống ở thế gian nhưng tâm không còn ở thế gian nữa, thì con sẽ có tử quang để ảnh hưởng người khác. Dũng chí thẳng hoa trong thanh tịnh. Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

Kính gửi Ông Năm.

Con tên là ... ở ...

Con học PHV, KH, HBPP năm 73

Kính gửi Ông Năm.

em: ... sau khi thi xong

con năm chuyên pháp luật, thì

con thấy con xuất đi trung tâm

bộ đầu phòng ra bay như hôm

và khi lên trên con thấy con

màu áo đấm dài trắng, và có

đúng mùa, thì con bị một

me xỏ con bị xỏ, thì phải

tiền hỏi về trung tâm bộ đầu

như vậy có phải con xuất

phần lớn đi, hay là phần V.

Vậy con xin Ông Năm trả lời

Và con xin chúc ông bà
chào khỏe mạnh, hạnh phúc
trên toàn thế giới.
Và đến ngày nào ông bà
đáo về V-N.

Thích thì

96 & w hie

(H)

W

Reunion, ngày 3-5-90

H con,

Ông Tâm đã nhận được thư của con và được biết con được một phần thanh nhẹ, hòa cảm với hủ không. Đó là điều sung sướng nhất của người tu. Tu về Vô Vi thì phải dẫn thần trong đối đạo song tu. Đời là cuộc sống của thế xác. Đạo là xây dựng tâm linh tiến hóa đến vô cùng, không còn bờ ngõ, và ngóng trông bất cứ một việc gì. Căn bản của phần hủ là vô danh, vô lợi, vô hình, vô tướng. Tâm hồn lúc nào cũng hướng về hủ không đại định, mới giữ lấy phần sáng suốt để tận độ chúng sanh.

Con phải nhớ niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hướng thẳng về trung tim bộ đầu, để sớm được hòa hợp, kết tu với thanh quang, thì sẽ không còn ngoại cảnh xô đuổi con nữa. Khi con trở về thanh tịnh, thì tất cả Chư Phật với con là một. Hạnh hy sinh trên đây, đức hạnh cao độ, nhin nhục tối đa. Mọi sự sẽ hòa hợp dễ dãi. Trì tâm niệm Phật, ý niệm tận độ chúng sanh, để đóng góp cho cỗ biển chuyển sắp tới.

Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Kính gửi thầy.

Thưa thầy! Con biết khá lâu thầy ngữc aliê
lên khi nào trước thầy con, vì đang giờ, hàng ngày
thầy ngữc aliê biết bạn là thầy con ngữc aliê
thầy ngữc aliê đang bạn đến đây giờ đến thầy, con
khi là thầy ngữc aliê con, từ thầy ngữc aliê
từ bị chi? đang giờ con và đi đến nhà con một
tên con đang tu học

Thưa thầy, con tên là N T T
năm nay 31 tuổi, con vẫn lên về Khảo sát
thầy con bạn thầy ngữc aliê ở tại Palawan
philippines, hiện tại con đang ở Melbourne.

Khi vừa đến về thì con tìm đến thầy
Đường Melbourne và được anh em cùng cùng
cùng bạn học ở đây chi đang luôn luôn con
tu học, ở hiện giờ mà con đã biết tâm sự
với con ở VIETNAM

Thưa thầy! Con gặp thầy plvckhbbp đã
được khám phá, do bác mình ở nhà hàng là N T T
N T T TRAC Kuyen đang, anh con là 1 con
người mình cũng nghiệp quả, sau đó anh
con có thể học đến bô, năm nay anh con
có học rồi bô anh con đang tiếp gặp pho
b năm anh con tu của con đang có, tuy
lên con 1 lòng tin tuyệt đối, ở ngày nay
đó với sự giải bớt nghiệp,

Thưa thầy! Ngày nay anh con con con
loan đản buồn là anh con anh con tuyệt đối, con
bị chi anh con anh con, anh con anh con anh con
như anh con anh con anh con anh con anh con
con anh con anh con anh con anh con anh con
ngày anh con anh con anh con anh con anh con
khi anh con anh con anh con anh con anh con
cũng anh con anh con anh con anh con anh con
anh con anh con anh con anh con anh con anh con

chợ mua bán hoa quả thường bị mất mát
rất nhiều người và chất lượng, khi nước trời chảy
đạt vào người bán thường, mọi giá người bán phải
để cho người mua phải chịu, và nước, đầu gối của
tân, mọi thứ lại một khối đem làm con người
chúng, tuy là nước mưa mà là công phu của dân
chúng cũng phải bắt xác động và việc phải
làm nước chảy đi nữa.

Vì thế xác quả này nước nên làm
cây cao tốt đẹp, làm việc làm công phu ở
thời tiết, tuy con người của các bạn đến người
nói rằng ăn chuối này, người ăn chuối này
này con người dân nước không, kể cho các chất
đất đến với bộ của này, ít khi là nước, nước
là của, này, nước này là của này, này,
cây này nước này.

Sau đây là một điều thật mà của con người
bất cứ thế nào cũng phải nói

1. Tuy rằng thân bất luận việc của
con người này ở đời này, tuy quả này nước này
là của này nước này bất luận này, này

hỏi quả này này, này này này này này này
này này này này này này này này này này này
này này này này này này này này này này này
này này này này này này này này này này này
(Roblockner) này này này này này này này này
này này này này này này này này này này này
vả này này này này này này này này này này
này này này này này này này này này này này
đây, này này này này này này này này này này
công phu này này này này này này này này này
lần này này này này này này này này này này
việc này này này này này này này này này này
hỏi này này này này này này này này này này
của này này này này này này này này này này

2. Là phải người này này này này này
của này này này này này này này này này này
này này này này này này này này này này này

Reunion, ngày 3/5/90

T con,

Thầy đã nhận được thỏ con đề ngày 4/3/90, được biết con đang sanh hoạt theo nhu cầu đòi hỏi của gia đình.

Người phát tâm tu về PLVVKHHBPP là phải tu vun bồi ý chí, bất diệt, tiến về cõi thanh nhẹ và tu dứt khoát buông bỏ những ý nghĩ nặng trọc, nhiên hậu hành pháp mới có hiệu lực. Ý chí là quan trọng. Tuy con đang có một thể xác bên ngoài, nhưng con không hiểu nguyên do bệnh hoạn do đâu mà ra. Nó gần lắm chứ không xa. Chính nó đang nằm ở thần kinh nối bộ ruột của con. Qua cơn sãng sẩy ở quê nhà, thần kinh bộ ruột của mỗi người ly hưởng đều bị rối loạn. Ra được ngoài này, ham sống sợ chết, mê ăn mê ngủ, cuồng cuồng trong sự mê chấp của ba tât lười đã làm cho thần kinh ngủ tạng, kể cả khối óc chán đời muốn đi tu, nhưng không hiểu rõ ý nghĩa của sự tu là gì, cho nên đã rối loạn, càng rối loạn thêm.

Vậy chúng ta phải làm sao đây? Thứ nhất, phải thanh lọc bộ ruột cho những cỏ tuyên trọng bộ ruột sẽ điều hòa lại, thì trất tử của cỏ tạng sẽ được khôi phục. Tất cả đều từ bộ ruột mà ra. Vậy con nên tìm nơi lọc ruột tại Melbourne. Nói nào cũng có chỗ, chỉ dạy cách ăn uống, điều trị cho bộ ruột khôi phục lại, thì tất cả bệnh tật sẽ dẹp qua một bên. Lúc đó tu thiền mới có hiệu lực. Là thỏ Vô Vi sẽ đấng tãi cách điều trị bộ ruột để hỗ trợ cho phương pháp tu thiền, vậy con nên đến xem lá thỏ Vô Vi ở kỳ tới, và tập lại sự ăn uống, ý thức căn bệnh của chính mình, nhiên hậu mới tu được.

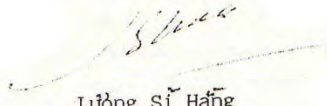
Còn nói con có một lòng tin tuyệt đối, thì con nên tin nơi khả năng thanh tịnh và sự sai lầm của chính con tu sự ăn uống đến cách suy nghĩ, nhiên hậu mới có cơ hội giải tỏa. Thầy sẽ qua Úc ngày gần đây.

NGUYỄN giảng trần khổ hạnh tiến thân
TÂN minh đối đạo đã bao lần
TÂY phủng tu đạo nay chưa đặng
Pháp giới trung tu xét xét phần .

Xét phần đối đạo bao lần
Tiên rồi lại thoái, tối cần dựng xây
Cảnh đối lão đảo mê say
Bên ngoài kích động trong tay bắt hoã
Tình người thể hiện tình ta
Trong không mà có chạn hoá yếu thường
Bình tâm khai triển mở đường
Gieo duyên đối đạo tạo gường thể trần
Bằng lòng học hỏi xét phần
Bước đi nước bước tối cần sửa tâm
Lý trời siêu diệu yên tâm
Tâm đởng khai triển, từ tâm đường đi
Chẳng còn lý luận xét suy
Trở về thực chất tủy nghi thực hành

Cảnh đời thanh nhẹ yên thanh
Thực hành đến đích đạt ranh Phật Trời
Cần khôn vũ trụ nơi nơi
Ánh quang ban chiếu không rời độ tha
Lắm người nhìn nhục học hóa
Mở tâm khai trí thiết tha Phật Trời
Thành tâm học hỏi mở lối
Khuyến người tại thế tự rời tham sân./.

Qui' thường,

Lưỡng Sĩ Hằng

Kính gửi Thầy,

Đầu tiên con kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe. Thưa thầy, chắc thầy không biết con là ai. Con tên là P + P + P + L, có một lần thầy có làm cho con một bài học với cái tên của con đó. Có nhiều lần con rất muốn viết thư cho Thầy bôm, con lo ngại thầy rất bôm. Con cũng nhớ đến thầy luôn luôn. Thưa thầy con muốn tâm sự với thầy không biết thầy có giải đáp cho con không? Chỉ số điểm của con quá thấp thầy không bắt được. Thưa thầy con bắt đầu với sự tự hành của con trước. Con vào võ vi cũng không được lâu lắm. Lúc trước kia con em ở Cali. Sống chung với Thái, Nga, Đai và dưới ánh mắt em cũng hơi hồn, pháp luân, bây giờ con về Texas có Ba con, và gần gũi có em không hành thiện thốt nữa, nhưng cũng có nhiều khi con lại sợ hoặc khi nào con nhớ thì em cũng niệm Phật. Mặc dầu con không tham thiền, nhưng em biết trong tâm em, lòng con đối xử tốt với mọi người, con không bao giờ muốn hại ai.

Ngược lại em thường người hơn chính bản thân của em nữa đó. Nói tóm lại nếu con không hành thiện em có tội gì không ha thầy hay là em có bị phạt không? Thưa thầy, nhiều khi con ngồi suy nghĩ. Cảm thấy buồn ghê, con hay khóc những lúc đầu đầu. Con thấy rằng thế hệ này phải là của em. Mặc dù em biết thực tế nó như thế nào, mình phải chấp nhận, nhưng thưa thầy, không phải em ngoan cố. Con k thể chấp nhận được cuộc sống ngày nay. Người đời xử với nhau tệ hơn xưa vật nư người ta chém giết lẫn nhau giành địa tiền bạc, vàng vng. Nam, nữ thì lương ế lẫn nhau, lời dùng nhau đi tìm thú vui, bỏ rời mà không nghĩ đến bản phận của mình và có những lần em coi tivi họ phóng vấn nữ người phụ nữ bị hiếp dâm họ đau khổ hơn con tội nghiệp và người đàn ông cũng là con gái thầy thường họ vô cùng, rất cực mỗi má em cũng chảy rơm rơm...

Thầy, trong lòng con con có rất nhiều ước
điều giúp đỡ những người vô gia cư sống
lang trên hệ phố. Những đứa trẻ mồ côi,
những người nghệ sĩ ở các nước xa và
ân cần, đau thương nhất là người Việt Nam.
Con không giúp gì được cho họ hết, con chỉ
cố ước mơ mà thôi. Tại sao những cái
mình nghĩ đến mình muốn thực hiện thì
lại bao giờ làm được vậy hả Thầy? Ngạc
nhiên, xa tầm tay của con quá. Thầy
con biết con không giống một ai trên đời
này, con khác với mọi người ở cái tư tưởng.
Mình cách, cá tính, những gì con nói cũng như
liệu làm thầy thầy, phần chi con là một
tư tiên tri, con chưa dám thầy đi.
Hồi bây giờ con muốn nói về con, thưa thầy.
Đã học con học khá lắm, bây giờ hình như
thầy con là dân. Con đã lên Đại học rồi.
Con học được hai năm. Mẹ con và hai đứa con
đi con kết lại Việt Nam, con có một anh và một chị
hai người đến bắt học hết rồi chỉ con con

là nguồn hy vọng cho gia đình con đó. Thầy đi, con
bùn lấm, con lo sợ con không học được, con
không ra trường có bằng như mọi người khác.
Nhiều khi con học mà con không hiểu là con học
cái gì, con đọc mà con không hiểu là con học
cái gì. Đầu óc của con nó lú lờ, con
không còn thấy sự thông minh và sáng suốt của
con đâu hết. Thầy ơi làm sao con có thể biết
được tương lai và ngày mai của con đây. Trước đây
biết lỗi của con có được tốt không hả Thầy?
Con cảm thấy rằng cuộc đời của con tầm tầm
lắm. Gia đình của con thì không ai hợp với ai. Chẳng
ai nghe ai nói bao giờ. Nhiều lúc như những lúc
gia đình chung quanh con cảm thấy bị khàn và cu
vì họ thích cuộc sống thành phố. Con nói về chuyện
tình cảm của con thì càng buồn hơn, con không thấy
nhiều em thật sự hết, họ lừa gạt con lắm con
thường họ thì họ bỏ rơi con. Con đã chán ghét tình
yêu và con thường hay nói là nay không có tình
"true love" như ngày xưa. Con nói với chính mình

(5)

"Bất quá tam" từ đó con muốn trốn tránh, nhưng không ngờ con lại gặp một người, anh ấy tốt với con lắm, anh ấy là một người tốt, theo con nghĩ là như vậy. Bây giờ con với anh hai đứa hai người, tại vì con muốn có tương lai, đi nghiệp cho nên con phải về Texas đi học. Thấy đi, con có thành công & hả Thây? À thấy đi, con còn có một cái bệnh này, ngay trước con khỏe lắm, nhưng bây giờ thì sức của con sa sút rất nhiều. Chắc có lẽ trình của con cho đi nhiều quá. Mỗi hôm con buồn, hay con khóc là con bị số, trong bụng của con khó chịu lắm. Con bị nôn cho đến khi trong bụng không còn gì nữa thì mới thấy thoải mái.

Thôi con đừng buồn nữa đây. Con mong Thây. Thây thấy nhiều khi con buồn không biết tâm sự với ai, nên là hôm này con nói lung tung Thây cũng trách con nghe. Con cũng biết Thây bận việc lắm.

con,

P L

Reunion, ngày 3-5-90

P I ,

Thầy đã nhận được thỏ của con ngày 6/3/90, được biết con đang bước vào thêm thử thách trong cô tiên hóa của tâm linh.

Con người có hiện diện trên mặt đất này, ai cũng phải mang một thể xác đầy dẫy sự kích động và phản động, tiến hóa từ kiến thức này đến kiến thức nọ, nhiên hậu mới thấy rõ tánh hư tật xấu của chính mình. Đây là một trường đại học của vũ trụ để xây dựng tâm linh, thì mọi người phải dự học, tiến, và rồi bỏ nó. Đó là định luật của trường học thế gian, không có gì thật cả, những chân lý là thật. Dù con giỏi cho cách mấy cũng không thể thay đổi được sự tiến hóa của vũ trụ được. Trong gia đình, cha mẹ, anh em nhìn vậy, hiểu vậy, nhưng mà tâm linh thì khác. Mọi người đều có một cơ nghiệp ẩn tàng trong nội tâm, phải gặp những sự phản trắc mới có cơ hội thức tâm. Rồi cuộc ai cũng phải ăn năn hối cải, lo tu và muốn rời cuộc sống hiện tại. Khi muốn rời cuộc sống thì phải biết ta sẽ lấy cái gì rời khỏi đây? Chỉ có phần hồn mới rời khỏi đây được. Muốn biết được phần hồn, chỉ có tu mới giải quyết được. Tu là tu bỏ, sửa chữa, kiểm duyệt trong nội tâm, nội thức, tiến hóa đến trọn lành - Đó là hồn thiêng ở cõi trời.

Còn nói con đi học, mà con không hiểu nguyên lý của sự học. Thì học suốt đời suốt kiếp, cũng không thể ra khỏi trường học được. Học để có địa vị, học để làm giàu, học để cứu người, đó là ý muốn mà thôi. Còn thực chất thì tùy duyên độ hành, tùy duyên học hỏi, tùy giũng để nhìn mặt mình, để hiểu rõ hành động thói tha của mình, để sửa chữa, hầu mới có cơ duyên giải thoát - Đó là tu!

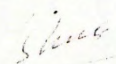
Tất cả tâm linh ở càn khôn vũ trụ này, nếu không chịu tu sửa thanh nhẹ thì sẽ không có cơ hội tiến hóa lên cõi trên được. Chỉ tiến hóa trong nhục dục, thậm chí uất hận mà thôi. Đó là con đường xuống địa ngục rất gần. Thiên có ẩn tàng trong khối óc của chúng sanh, nhưng họ không chịu tìm tòi lấy họ, thì làm sao hiểu được thiên cơ, và vị trí của chính họ. Học để hiểu, hiểu để về không, mới là chánh giác. Học để hiểu, hiểu để làm loạn, thì tự phản lấy mình mà thôi.

Còn nói con có từ tâm cứu độ chúng sanh, tại sao con không tu thiên đề lập lại điển quang quân bình trong nội tâm, nội thức của chính con? Tử quang của con sẽ phối hợp với ý nguyện của con thì mới thật sự cứu đời. Khi con buồn chẳng biết thờ thế cũng ai, con nhìn thẳng vào bầu trời, thấy có gì xa lạ đối với con không? Có chứ! Sự thanh nhẹ xa lạ đối với con, vậy con xác nhận nhẹ lỏng trời, nặng lỏng đất, thì con sẽ thấy rõ tình cảm của con sẵn có không bằng một gốc tình cảm bao la của ông Trời. Tại sao con không hướng thẳng về đó, lo tu học, giữ một ý niệm tận độ chúng sanh thì một ngày nào con sẽ đạt đến mục đích.

Con bị nôn tức là bộ tiêu hóa con không tốt. Bộ ruột của con mất quân bình, trí thông minh không được nhẹ nhàng. Vậy con nên tìm chỗ lọc ruột, hiện tại bên Mỹ có rất nhiều. Từ đó con sẽ khám

phá ra những chuyện sai lầm của chính con để sửa chữa, tiến về con đường tu học lã chánh, nhiên hậu sẽ đạt thành những ước nguyện ở tương lai. Con nên đón xem lá thư Vô Vi đăng tải về phép rửa ruột, giúp đỡ cho mọi người gỡ rối trong nội tâm cũng như bệnh hoạn. Chúc con vui tiến.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng,

Chào bố HCM ngày 19/01/1990

Thiêng gửi cha! Dừng si Hông

Sau này, con ở viết thư cho cha
chứ hay cha tương ghé thăm em
con, nên Thuận Tiên biết địa chỉ
con viết ngay; con cha thì ra sao?
con ở dưới Rô?

Riêng con thì bị dồn dập đũa
nguyên cái, từ gia đình đến
tương đối con bị vấp ngã từ
khi biết ra đời và ném mui
chưa Cay chát dặng mấn nông
mã con không sao jeans dưới,
bởi vậy con tin rằng ở con sẽ thoát
nguyên cái, đề con dưới ném cái
Thuận cái cho con dưới an yên
thành thì lìn, con mong mỗi một
ngày rất gần con sẽ được gặp
cha và mãi mãi ở con ở bao giờ
giờ mặt cha và triệu cha vi
cha là chúa tể của muôn loài
là công khôn của vũ trụ cha
đã dạy dỗ con từ "cử chi"
hàng đống lời nói của cha
mã con ở bao giờ quên dưới
nó đã in sâu tận tâm khảm
con và tồn tại vĩnh viễn ở con
mặc dầu ở có cha, con rất là
châm tiến, nhưng cha ở con vẫn
hơi trong cái khờ ỏi - cha có
biết ở? con đã khơi thăm kêu
cha và rên rĩ ở tận đáy lòng

và nó đã làm nhưn ở con trong cái
khó, trước đây ở con dưới bao
nhiên con lương bấy nhiêu, từ
đó con biết an ủi lấy con và
từ giải lấy người cần để có
điều thấy hoa tiên tiên theo
một hoa hoa, sang sang của cây
khôn vủ trư để phân hồn con
điều tiên thấy theo cha?
cha! ờ lẽ em con giờ trở
chuyển hồ cho cha, con mong rằng
sẽ đến tận tay cha đợc và giúp
con dưới bao nhiêu con lương
bấy nhiêu đó là lòng ân mà
cha ban cho con.

Con của cha

Yên

P T B

3) Thưa thầy, khi con sinh đứa con thứ nhì. Đang lúc mang thai ~~ra~~ con năm mẹ thầy được ốm 1 con công, và trước khi đi sinh 1 ngày con năm mẹ thầy ánh sáng ở 2 phòng tây. Thưa đó là điềm gì? Nếu nó là người trời sai xuống, tại sao tình tình nó không thuận theo gì hết? T. N.

4) Thưa thầy, gần đây khi con sai hôn và thiền con nghe tiếng thầy niệm "Nam Mô A Di Đà Phật" rất rõ mặc dầu con không để tape, và có cảm giác mình đang lạc vào 1 thế giới khác. V. V.

5) Trong lá thư kỹ trước, thầy có khuyên con nên trồng cây. Con cũng cố gắng thực hiện tiêu này, nhưng không hiểu sao mà con cứ cần và rồi con không có cách nào giải giới được. Con mong thầy chuyển ý cho mà con buồn về tương tu nhiều hơn để bước tương tu của con ít bị ngăn trở. T. P.

Con và các bạn con đa tạ thầy rất nhiều. Cầu mong thầy thân tâm luôn an lạc. T. P.

Paris, ngày 27-3-90

Chị P T.,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 3/7/90, được biết con có những thắc mắc không cần thiết cho cuộc tu học tiến hóa. Khi con muốn biết thời cuộc, con phải biết cở tạng của con đã được điều hòa chưa? Thân tâm của con đã được an lạc chưa? Và tại sao làm cho con càng ngày càng thắc mắc? Cũng vì nguyên do thiếu thanh tịnh của chính con mà thôi.

Những lối sấm truyền thiên cổ do con người nói ra. Nó cũng nằm từ sự phối hợp tam giới: thiên, địa, nhân hình thành những dấu điểm đó. Không cần thiết cho tâm linh tiến hóa. Không nên hưởng ngoại quá nhiều. Chỉ hưởng thường để sửa đổi tâm linh mà thôi. Sự sanh tử luân hồi đều có sự qui định, tùy có duyên mà tiến hóa. Không phải nhĩn vào những vị tiền trí mà quên cở tạng của chính mình. Chỉ gặt hái được sự bồi rối mà thôi.

Muốn sống thực tế hơn, phải tự kiểm chứng từng giai đoạn một, từ miếng ăn cho đến lối nói và cở tạng của chúng ta đã được quân bình chưa? Nếu chưa được quân bình thì phải nhĩn thẳng vào lúc sơ sanh, chỉ vơn vện mấy miếng sữa của mẹ cho, mà tư tư khốn lớn lên. Càng ngày càng lớn, càng bị ngoại cảnh thu hút, lệ thuộc bởi miếng ăn, mê ăn mà không hay. Chấp chùc mà không biết, tức là chệ món này khen món nọ, đâm ra tạo loạn cho chính mình. Ăn uống bừa bãi, bộ ruột không ổn định, tâm thần bất an, mất tự chủ, yếu hèn, hưởng về thiên cổ, không hiểu được lúc đến và lúc đi của chính mình. Đó là một đại tội. Sống trong cở tạng qui định của vũ trụ, mà không biết điều hành, tức là phản bội thiên cổ.

Còn về vấn đề họ trách thầy là vì họ chưa hiểu tâm trần trước của chính họ. Nhờ Thầy kích động họ, họ mới có cơ hội hồi tâm, để họ hiểu rõ tiên không có thể tiêu diệt hoặc mua chuộc người được. Những tâm mới có cơ hội tiến hóa, tron lãnh và hoà bình. Họ sẽ gặp nhiều lần như vậy, nhiên hậu họ mới tự rời bỏ được nghiệp tâm. Con những hình ảnh mà con thấy trong giấc chiêm bao, do biểu hiện duyên nghiệp của chính con mà thôi. Khi con hiểu định luật vay và trả, làm mẹ phải biết nhĩn nhục tối đa, nhiên hậu mới cảm hòa được những người kế tiếp là con vậy. Khi con nghe được âm thanh vang lũng khắp cõi, đó là chấn động quân bình của vũ trụ. Tiếng nói của con hiện tại cũng đang mướn chấn động của vũ trụ để tiến hóa mà thôi. Còn về việc trưởng chay, là trước hết phải hiểu tâm, và vun bồi ý chí, cùong quyết, không lam bậy và trách móc bất cứ ai, nhưng chỉ lo tu sửa trong ý nguyện tận đồ chúng sanh, thì người đó mới có cơ hội đi đến chỗ trưởng chay diệt dục. Mỗi mỗi đều đòi hỏi thời gian mỗi qui tự được. Vậy con nên tùy duyên trợ hành, tùy tâm học đạo là điều qui cho giá cang.

Chúc con vui khỏe.

Qui' thưởng,

Reunion, ngày 3-5-90

T con,

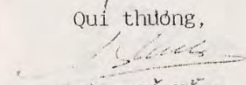
Cha đã nhận được thư con để ngày 19/1/90, được biết con đang trong hành trình vắng thâu lần lộn, nghịch thuận từng giao trong có trình tiến hóa.

Trong khổ có sướng. Trong sướng có khổ. Đó là định luật của vũ trụ hiện tại. Còn thực chất của sự tiến hóa, là ý chí vô cùng tận của tâm linh, nếu con vun bồi được ý chí này, thì đâu còn sự vui buồn nữa con, chỉ giữ tâm thanh tịnh và tu tạo một gương lành tận độ chúng sanh là điều cần thiết. Những gì gút mắc trên đường đời, Cha đã thổ thề bên tai con trước khi rời VN. May thay và lành thay! Ngày nay con cảm thức được những tia sáng ban chiếu ấy trong lúc con đang còn yếu ớt và thanh nhẹ. Ngày hôm nay con đã thức thỉ và dần dần trong nghịch cảnh, lại càng thêm thía hơn, lại cảm thức nhiều hơn. Bây giờ con mới nhìn nhận thế gian đều là giả, học xong bài học rồi, mọi người sẽ tự ra đi, chẳng có gì đáng than trách cả. Có được điều luyện mới được tiến hóa. Có vun bồi ý chí mới thấy rõ hững tâm đúng chí của chính mình. Rồi đâu cũng sẽ vào đây.

Con đã có một cò hình cấu trúc bởi siêu nhiên mà có, hiện ngang đứng thẳng giữa vũ trụ. Chẳng có ai có thể chế con ra được. Vì xác thân của con là căn bản của thanh quang, thế gian chỉ biết nhìn và phê luận mà thôi, chứ chưa có một giới nào có thể sản xuất con được hết. Vậy con nên hiện ngang sống trong lẽ sống hiện tại, nắm trong nguyên lý có có không không. Tu theo Phật. Ta là Phật, thì mới chấp nhận chưa bỏ tánh hủ tật xấu. Nhảy mất về trời chúng sống hòa bình. Vui lên đi con. Sống với một lẽ sống hiện tại, đầy tình tiết làm người hiện tại, bước từ bước một trong thanh tịnh.

Sự đau khổ của con tức là sự đau khổ của Cha. Trong khổ có sướng, trong sướng có khổ. Trong tử có sanh, trong sanh có tử. Nói ít hiểu nhiều. Phải giữ lấy sự thanh tịnh và nuôi dưỡng ý chí bất diệt, ra đi với tư quang thanh tịnh của chính con, thì mọi việc sẽ được yên vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng.

8 30. 11. 90.

Kính thăm Thầy.

Đã từ lâu Thầy bỏ xa cách - nay
con mới được dịp gửi vài hàng đến
để thăm Thầy và cầu xin ôn tiên gia
hộ cho Thầy khỏe Vạn an.

Con là Đ. on. Đ. sinh 1937
được ngộ đạo 1973. do Ông Thi Lien là
em họ giới Thiệu dẫn dắt. Nay con vẫn
cố gắng tu học. Sau con cũng xin Thầy
Ban Ân cho con 1 bài để con được
liệt căn kiếp của con để con cố gắng
Thêm. con xin dùng bút và tạ ơn Thầy
đo đầy công đức dẫn dắt con.

Địa chỉ:

Kính Bái Thầy

Con

Đ. on Đ.

NGUYỄN giảng trần tập hưởng nghĩa ân
 MỸ miêu tâm đạo nguyên góp phần
 DUNG nhân Trời đố nay tâm thức
 Học hỏi triển miên tự xét phần.

Xét phần đời đạo bao lần
 Đố hay thay đời tối cần dựng xây
 Tâm Trời quang chiếu hắt ngày
 Ánh quang nhốt đố đời thay thế tình
 Càng vui càng sống càng mình
 Đời nay thay đời chớ tâm quang khai
 Học thêm lại hiểu mỗi ngày
 Tâm ta tâm họ tâm thay đời hoài
 Thế gian chẳng có ai tài
 Lui về thanh tịnh rõ ngày quang vinh
 Đi đi lại lại một mình
 Học xong bài học hành trình tự đi
 Trở về chốn thức giấc ghi
 Sống trong bề khổ tự ghi đặt thành
 Tu thời giờ lấy thực hành
 Tâm thân quang đại các ngành khai thông
 Trí tâm học hỏi ngoài trong
 Chiều sâu Trời đố tự phòng tự tu
 Biết mình yếu cố khổ ngu
 Sửa mình tiến hóa trừng tu hoài hoài
 Khai thông nguyên lý thanh đài
 Điện nắng trời đầy đêm ngày tự tu./.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

Crestline, ngày 25-4-1991

Thưa các bạn,

Đêm hôm qua lúc 10 giờ tối, tôi được nghe qua tu sinh Bích và Quý trình bày về sự thiếu hụt tài chánh về mọi chi phí của những khóa thanh lọc tại thiền viện Vĩ Kiên, tại vì ban chấp hành tính tiền quá thấp có thể đi đến chỗ thiếu hụt trầm trọng.

Những khóa sinh về đây có cơ hội thanh lọc tứ tâm lần thân với một tiện nghi đầy đủ với giá thấp như trên thế giới này. So sánh với Tây Đức mỗi tuần phải trả 2,000.00\$ US và tại Hoa Kỳ phải trả mắc hơn.

Vậy chúng ta nên tự nguyện đóng góp cho đúng nhu cầu của chúng ta đang tham dự như sau:

Tiền lọc ruột cộng với ông lọc một lần là bỏ, đóng góp mua máy và bảo trì mỗi lần là:	30 \$
Tiền nằm máy Vibrasaun mỗi lần 15 phút là:	10 \$
Tiền ăn mỗi ngày 3 lần :	10 \$
Tiền ngủ mỗi đêm là :	5 \$
Tạp phí điện nước tắm, nước trà và súp :	5 \$
Tiền thuốc thanh lọc một tuần (nhịn ăn) :	40 \$
Tiền thuốc thanh lọc 3 tuần (có ăn) :	90 \$
Tiền thuốc thanh lọc 10 ngày (có ăn) :	50 \$

Mỗi lần điện thoại viện liên phải tự động trả tiền.

(Số đóng góp mua máy: 1 máy lọc ruột : 12,000\$
1 máy vibrasaun: 4,500\$)

Chúng ta tự động góp hình thành một cơ cấu thanh lọc đầy đủ tiện nghi cho những bạn đạo kế tiếp có cơ hội thanh lọc.

Chính bản thân của tôi cũng phải đóng góp như các bạn, tôi ước mong sự đóng góp xây dựng của chúng ta sẽ không bị hoang phí.

Cam đồng như là những tu sinh dần thân phục vụ hết mình để cho bạn đạo được an vui. Sự tạo quý như là tuổi trẻ bắt vụ lợi và thực hành đúng mức, mưu cầu cho phần hồn sớm được giải thoát.

Kính xin các bạn lượng xét và nung nấu tinh thần xây dựng trong nguyên lý phát tâm của mọi cá nhân.

Nam Mo A Di Đà Phật,
Kính thư,

Lương Sĩ Hằng

T, ngày 19 tháng 2 năm 1991

Kính thưa Thầy,

Thâm thoát, kể từ Đại hội Hai vạn hạnh hưởng tới nay đã gần nửa năm trời. Chúng con vẫn hằng theo dõi bước chân Thầy bốn ba các nơi khắp thế giới.

Thầy tuy tuổi đã nhiều, sức khỏe cũng có giới hạn mà vẫn tận tụy hi sinh đi đây đi đó vì Đạo Pháp để làm tròn hạnh nguyện và nếu gương sáng cho chúng con noi theo. Toàn thể chúng con ở tiểu bang Florida đều mong Thầy tạm dừng chân nghỉ mệt ít lâu tại Orlando hay nơi nào Thầy thích, vì nơi đây có sẵn biển đẹp và nắng ấm, tiết trời cũng sắp sang xuân. Chúng con sẽ sắp xếp để Thầy được hoàn toàn nghỉ ngơi, không bị quấy rầy.

Nếu sau khi an dưỡng xong, Thầy thấy động bào nơi đây có căn duyên với Đạo Pháp và muốn ra nói chuyện trước Cộng đồng. Chúng con sẽ tổ chức một hoặc nhiều buổi nói chuyện tùy Thầy chỉ định, để đồng bào nào có thiện duyên được tới nghe và nhờ Thầy giải tỏa những thắc mắc nội tâm mà tìm về neo Đạo.

Chúng con xin kính chúc Thầy và cô Bé sức khỏe dồi dào, thân tâm an lạc.

Kính thương,

Xin thay mặt bạn đạo tại Cocoa, Orlando và Tampa

L. t T

T.B., Chúng con nhờ chị Ngọc đại diện xin kính biếu Thầy một chi phiếu US \$1000.00 để Thầy tùy nghi xử dụng.

CRESTLINE NGÀY 22 THÁNG 4 NĂM 1991

KÍNH ANH 7

Thưa Ngon Thưa và Đũa Cũ Anh Từ Cầu,
Nhưng vì Bên Bên không có thì rồi Phúc Đạp
Về Cầu Kôn Anh Từ Cầu.

Còn về việc trở về Florida thì sau
Đại Hội sẽ có dịp tùy theo sức khỏe hiện
tại tôi đang Bên Bên về việc thanh lọc các
các Bàn Đạo Từ 4 khóa nữa mới xong và
sẽ đi nhân-hóa. Vào khoảng tháng năm tới
việc làm lúc nào cũng không hết cả
Bên cũng không có thì ăn và nấu
Kính chúc anh và cụ vui khỏe.

Dương Thuận
Dương Si-Hoan

L 9/4/91

Kính Đức Thầy Cả,

Anh Chi Trần Ngọc Dũng & Hoa, vừa gửi bản tin cho biết Đức Thầy đã đồng ý và chỉ định địa điểm, để hai bạn đạo Dũng và Lan Anh đại diện mua một Condominium trên đảo biển tiểu bang New Jersey Hoa Kỳ, dùng làm chỗ tạm nghỉ cho Thầy sau những tháng năm dài vất vả hành đạo khắp thế giới, phổ độ chúng sinh.

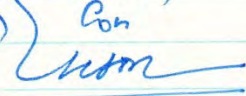
Chúng con, nhóm nhỏ chỉ gồm 5 gia đình bạn đạo tại Vương quốc Anh, xin góp niềm vui chung, với toàn thể huynh đệ từ mọi Năm Châu và nghĩ rằng dù thường để và các đảng thiêng liêng đã luôn luôn ban nhiều ân điển để giúp xác thật và linh hồn Đức Thầy được thêm tráng kiện sáng suốt mãi mãi, để có sức đi đó đây, cứu giúp nhân thế. Những với số tuổi thất tuần, trải qua nhiều thập niên Thầy vẫn hành hy sinh cứu đời giông đao, đã quá sức dư một, thời gian còn lại của cuộc đời, Thầy cần được hoàn toàn an tĩnh nghỉ ngơi.

Có được một chỗ riêng biệt dành riêng cho sự ăn uống và với sự đồng ý của Thầy, điều này hay tin, không riêng gì chúng con, mà cả lẽ toàn thể bạn đạo ai cũng vui mừng!!!

Thay mặt nhóm nhỏ bạn đạo Anh quốc, con cầu xin Bề trên ban thêm cho Thầy nhiều phúc lành nữa, tuổi thọ kéo thật dài thêm, để chúng con còn được nương tựa vào linh bóng Thầy, để có thêm sức mạnh và kiên nhẫn theo đuổi trên bước đường tu tập pháp lý Vô Vi.

Đại diện 5 gia đình bạn đạo tại Vương quốc Anh: Kính,

- Gia đình chi Oanh Whittingham (SLOUGH)
- chi Liên (Manchester)

Con

- Anh Trần Văn Quan (London)
- Anh Nguyễn Văn Bình (Nottingham)
- và Trần Ngọc Sơn (London)

T n S (London)

- Chúng con kính nhờ Cụ Vũ Đình Mãn ở San José California chuyển số bạc 500 dollars để đóng góp phần nào trong dự án mua nhà này.
- Cũng ít những lòng nhiều, kính xin được thấy hoan hỉ chấp nhận sự phát tâm của nhóm bạn đạo chúng con.

Kính.

Tháng 12: Anh chị Dũng & Hoa.

Chân thành cảm ơn anh chị

đã gửi cho bản tin "TIN VUI".

Nhờ vậy, nhóm bạn đạo Anh quốc mới biết được tin Thầy chấp nhận từ Anh và Cố Lan Anh đại diện mua nhà, để ^{thầy} ~~ta~~ chỗ riêng biệt an tĩnh nghỉ ngơi. Lớn nữa, xin đại diện nhóm b/đ Vương quốc Anh nhân lời cảm tạ.

Thân kính

NSM

T. N. S.

CRESLINE APRIL 24TH 1991

Kính gửi anh chị em và tất
cả Ban Đạo

Vui nhận được thư bạn cũng các Ban
Đạo đã Phật Tâm giúp đỡ chúng tôi trong
tuổi trẻ, trong những trình kỷ niệm sau
ít dần học lẫn nhau thật là quý giá, chúng
tôi không biết nói gì hơn là tri ân sự Phật
Tâm của tất cả Ban Đạo.

Còn số tiền 700 của anh chị em
anh chị em đừng lo lâu về việc mua nhà.

Hiện ở Houston tôi đang đi nhiều hơn
thanh lọc kết quả rất khả quan. Ban Đạo
đi này cũng đều vui khỏe và tăng
cơ thể năng trên khối óc.

Sau đại hội ở Montreal tôi sẽ về nhà
nhà đã mua, nghỉ một thời gian rồi sẽ
quyết định đi Âu - Châu, nếu có dịp tôi sẽ
viếng thăm các Ban Đạo tại bất quốc.

Kính chúc anh chị em và tất cả Ban Đạo
vui khỏe - /

Quý Thượng,

[Handwritten signature]

Liên lạc - 1986

Mềm Dịu Lam

Thầy ơi! Vừa này vậy thuyên thuyên
Là vậy Voui là vậy bóng và không có diện thầy
Hồng thò lời thầy đó và mắt ngay nào thầy lời?
Đề có một bài dạy đó tâm u tối của chúng sinh
Nhớ và trong thầy đó thò này và một ngay nào
Có lẽ do mới diện lãnh thuyên Đề
Cho thầy lời Bateauaux gian dạy chúng con
Nghề nhớ như thầy ơi!
Trong gặp thầy này trước kỹ mắt kiếp.
Đề đó dân Bateauaux lời gian

Riêng con xin hình Dịu Lam và biên vài chữ phía sau
hình carte postale →

- Và lúc ban ngày vậy miền Nam Mô A Di Đà Phật nếu
o ngắm miếu (khi ngời ban việc, nghi lời là niềm mắt mỗ
có được o? Con lúc rãnh là đi nhiệm là nhấm mắt mềm lời.
- A, ở A Dông và bà Bova, 2 người do Ghua Lạc ra
vậy chỗ có?
Vi thoy thien Dan du kỳ nơi là ở đas Ló và bà
Me ...
- Và Jour de Babel thoy kinh Thành nơi vậy chỗ có đúng
vậy nên chúng ta hi đó chia ra nơi nhiều thú hiếng?

Thần con, là 1984 có lên Paris làm, nghe Voui: cousine
Berthe Lê Luân Lan mới (ở Bagnoux), nay về Bateauaux,
con mới thăm Voui và miền yêu Voui; cassettes do chú Lassar
Marie Nguyễn ở Glamart giới xing nhưng

- Videos cách dạy thò o ro, tiếc quá vì khó tập
vậy Dịu Lam có cái nào thâu cho ro để xem để học này so t.

- Con con trai con đầu, nhớ ở Lam thuyên thuyên chăm chú
cháu cho nó tỉnh lại ...

và con rết cam ở Ông Lâm.

Hãy vậy có thể vẽ hình và video cho rõ.
xin Cám ơn Ông Lâm

T.B. Con mới làm thụ Janvier 1991

Sang sớm có 5 đ; để cassette Ông Lâm nghe, đống của phụ, đống của
voletta ^{lưu} _{ngôi} ghế lót gói sau lưng cho thoáng, sơ lộn 5'

còn nằm trên tapis đủ người nằm thứ 1 tới 12,
1 tới 11. rồi 1 là hết.

Xong ngồi (thực lúc) trên ghế, tay 2 cái chép lại nghe
cassette Ông Lâm tiếp. Vì trong phụ 2 ôn ào tới khi con
nghe

- Nhưng tuy ngay nếu đi làm có chuyện tức, về nằm trên
giường thì vài cái (củ sang sớm đã thứ 1 tới 12 rồi)
có được 2 } còn thứ 12 cái nửa năm

Còn cassettes con khi buồn là nghe ôn cassette máy nhỏ có 1 prise
ở phụ (trước khi đi ngủ hay sang đây sớm hơn 5 giờ) là
bấm cassette nghe, xong ra nhà bếp có sẵn prise là ghim vô
máy nghe. Hiện ôn còn gạo lúc + mề rầy say nhuyền + muối, ít thịt
Vậy hãy gì con hỏi xin Ông Lâm trả lời trong cassette cho
con nghe.

T. B. Con học Couvent des Oiseaux Salat
1988, và chi² học tiếp Phay.

Thầy đi phi² nhiều đất đai nào ở 5 châu
phó² bhatcauxox này vậy boy² thầy
Vấn boy² thầy là mô² cái ở ai chi² dạy
lời² Chúa ở có lấy gì² hiểu học
Đ² đời² tính² tính² xấu xa đời² lời²
Amphion đi² ngay² mới² trời²
La cách² ở ngay², nhg² thú² ở nhiều² trên²
May² rầy² mới² đây² có² chỗ² gọi² là² thuyền² đung²
Đ² đây² chú² con² được² hiểu² của² kỹ² cưỡi².
Lên² thầy² có² lai² jhe² lâu² lâu² đi²
Châm² củ² và² lời² gian² dạy²
Hiểu² biết² Chúa² và² Phật².

Phật như² thánh² François d'Assise
Lui² bỏ² cha² mẹ² gian² say²
Nói² và² hát² một² thời² loài² vật²
Là² bay² là² b² của² Chúa² sinh² ra
Lại² có² thánh² Antoni de Padone
Mới² đây² lai² có² cha² Pio (chết² ở² Ý² và²
xuất² hồn² đ²)
Cung² đ² jeh² hank² mà² n²
Ca² v² Chúa² và² hợp² c² Phật² giúp² chú² s².

Vĩ Kiên, ngày 24-4-1991

Chị T H ,

Được biết đầu óc của chị đang lung tung tưởng Chúa, tưởng Phật, nhưng không biết lấy gì đỡ đần cho nó đúng.

Nếu muốn tu học phải dụng tâm tưởng Chúa hay là tưởng Phật, một trong hai mà thôi. Không nên ý lại nói bừa phép, tự gạt mình và sẽ bị gạt. Nếu muốn tu về PLVVKHHBPP thì phải tự dẹp bỏ tất cả những sự mê tín dị đoan. Tâm tử phải dứt khoát thực hành đúng theo pháp đã chỉ dẫn, và phải thường nghe băng giảng để cái tiền tâm lắng. Không nên đặt mình vào chỗ ham muốn nhiều chuyện trong lúc không có khả năng. Tu để làm gì? Tu để xây dựng đời sống cơ bản ngay cả thân tâm. Lúc ấy mới biết rõ giá trị của Trời Phật, chứ còn lu bù, nghĩ đờng một chút, tày một chút cũng không khác gì mồi đồ xào lợn xợn, ăn vô chí đau bụng và iả chày mà thôi - không lợi ích gì cả.

Tu về VÔ VI đã có phương pháp sẵn sàng thì phải đọc cho kỹ và nghe băng cho kỹ trước khi hành sự. Nó sẽ cái liền chân đứng của cơ tạng và khối óc vượt khỏi những sự trở ngại ở trước của trần gian. Cuộc sống sẽ đơn giản và tự quang sẽ được phong phú. Lúc ấy mới hiểu rõ diệu pháp dạy dỗ con em bằng tự quang sẵn có của chính mình. Nhìn như tôi đã thì mới có cơ hội học hỏi và tiến hóa. Nếu có ý chí tu học thì đọc sách cho kỹ, nghe băng cho kỹ thì sẽ có lối thoát cho chính mình, phát đại nguyện thực hành cho đến cùng để giải quyết những sự nan giải hiện hữu trong cuộc sống hiện tại.

Chúc chị vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Lương Sĩ Hằng

SAIGON, ngày 12-01-1991

Thính Ân Sư

Lâu lắm, tôi không được tin tức Ân Sư.
Tôi cũng không viết thư thăm Ân Sư được, kính
mong Ân Sư thứ lỗi cho tôi.

Nay tôi viết thư này trước Văn An Ân
Sư, sau đó, tôi xem cảm tạ BÀ TÂM đã
gửi cho tôi 20 us và Bà Mỹ đã gửi cho tôi
50 us. Tôi rất cảm động vì BÀ TÂM và các
bạn hữu không quên tôi.

Thính Ân Sư, nghe nói Ân Sư bị bệnh
phổi năm bệnh viện xức rượt. Có lẽ Ân
Sư ốm lắm! Còn sức khỏe của tôi dạo này
yếu lắm. Có nhiều lúc tôi muốn bỏ xác đi
nhưng không đi được. Vì sao, Ân Sư có thư
cho tôi biết được không?

Tôi có gặp Mã Tú Anh và hỏi thăm Ân
Sư. Còn nữa lắm về Mã Tú Anh ở VN
thế nào chắc Ân Sư cũng biết rõ.

thứ nào chắc An sẽ cũng biết rõ.

Một lần nữa tôi xin cảm tạ Bà Trâm
và Bà Mỹ.

Năm cũ đã qua. Năm mới đã đến.
TẾT VN sắp đến, tôi kính xin chúc An
và cũng quý gia đình Vạn an. Xin cho tôi
chuyến trở thăm hỏi các bạn hữu được
như xưa nhé.

Trân trọng chào An và

COMB

M C

Vĩ Kiên, ngày 24-4-1991

Chú Ngẫu,

Nhân được tiếp chú đề ngày 12-1-1991, được biết chú vẫn được bình an. Người tự tụy theo quyên nghiệp mà tiến hóa, hoàn cảnh là ân số, tùy hoàn cảnh mà sống, tùy hoàn cảnh mà tiến.

Tôi ra đây với ven chỉ hai bàn tay không, đi đây đi đó, nhờ sự quý mến của các bạn tạo hữu năm châu giúp đỡ và yêu cầu sự cố gắng của tôi khắp các nơi, tuy nơi duyên đồ tu học của họ. Ở thế gian này chẳng có một ai có thể sống vĩnh cửu tại mặt đất cả, phải tự lo nhiệm nhục và thăng hoa phần hồn đến giờ phút cuối cùng, cũng không bao giờ là bỏ hạnh tu và giúp đỡ người khác. Hạnh đức tròn đầy, đó là đóa hoa dâng Phật.

Tu để cho người khác được tu, nhiệm nhục cho người khác sẽ nhiệm nhục và thăng hoa.

Lúc này tôi đã thanh lọc chỉ còn phần nửa thôi, nhưng sức khỏe vẫn dồi dào, tiếp tục trong hành trình thuyết giảng khắp năm châu, làm việc đến giờ phút cuối cũng mới thôi.

Kính chúc chú và quý quyến vui khỏe.

Quý thường,

LƯỜNG SĨ HẰNG

T.P.H C M 6-3-1991

Kinh Hãm Cầu Mỏ

Hôm nay con viết thư kính Hãm Cầu Mỏ lời đầu tiên là
những câu chúc tốt đẹp nhất kính gửi đến Cầu Mỏ - kính chúc
Cầu Mỏ mãi mãi mãi khỏe an lành hạnh phúc.

Chưa Cầu Mỏ, hôm trước Tết có bạn của bà chị Eleanor đi
về và con đã nhận được quà của Cầu Mỏ gửi cho con cùng
những lời chúc con - con thật vui mừng cảm động trước hướng
lòng của mẹ Cầu Mỏ đã dành cho gia đình con - con xin
cảm ơn Cầu Mỏ rất nhiều.

Con được xem hình Cầu Mỏ hồi thăm biết Cầu Mỏ vẫn
khỏe, con mừng lắm. Cầu Mỏ luôn rộn ràng mà từ lúc về
đau ốm của bé Thi con lo quá quên làm đến đến con thật
nhiều và Cầu Mỏ đã là người hết lòng lo lắng giúp Eleanor đi
tích cực. Con cố gắng để được mọi không đạt được, mọi
vấn đề không đến gần nên con đã quên lãng. Năm ngoái sau khi
nhận giấy báo lãnh của bác sĩ Garcia như các phác đồ, con
chúng con thật nhiều hy vọng, nhưng rồi theo tục qua báo
khẩn nên vô cùng con quyết định gửi bỏ mọi việc, mọi
hy vọng ngoài tầm tay và chúng con đã quyết định ở đó
đều theo con đường chữa trị xa xôi nữa - và 2 đứa con
đã nói: "quả thật lo cho con từ cái nhà ở đây thì đâu
cũng là ý trời" nên khi con xin hỏi phát giúp Eleanor hết được
bình yên con bình mấp quôn ra tạo thì ra - sau quyết
định đó con sáng 2 cháu ra cấp 1 tuần để đi đi, bỏ tiền
giáo cho mẹ sinh con - rồi hướng sao 1 tuần ở cấp 1
không lên con yên, da lưng lưng bác sĩ ở cấp báo
vào thì đi ứng mọi tưởng - chúng về lại Saigon nó trở lại
yên - con bỏ ra 30 ngày thì đẹp nữa của hết
cả vật việc làm hoa bán hàng đi để nhà được thoáng, rồi
nội sáng đưa cháu đi tập dưỡng sinh - và dịp may tốt
ngay là có người bán con cho nó sống khỏe, khỏe, giọng
đường phổi chúng lên - và hết quả theo quy định từ đó đến
nay nó khỏe con hết mệt, hết, yên và bây giờ cả Hãm
Hãm con lại chúng cho nó sống khỏe ngoài kia ra
hiện là nó - cảm động con yên. Năm nay nó đi học đến
mà được lãnh phần hướng học giỏi giỏi nữa nữa.

có rất giờ toàn lúc nào cũng 10 đêm - chúng con Hiền yên tâm và cảm ơn trời phật đã giúp con qua khỏi lúc nạn gần và rồi - nay thì nó vẫn còn mập cũng vẫn còn đến đi chăm sóc sức khỏe của cha mẹ - con định sẽ từ từ cho nó tập thể dục để ốm bớt - lúc gần này vì con bị bệnh và lại lo việc bán hết nên không dám nó tập dợt gì mình được.

* Con quá bán rớt, lúc này đã trở thành 1 bà mập o còn cái cảnh hàng ngày đi lễ tâm, đi dạo phố với em quyết ngày xưa - con có thuê người quay video 1 cuộn Film bán hết 29 và 1 cuộn 30 hết mất cuộn $\frac{1}{2}$ giờ con sẽ ghi qua đó câu mẹ xem cho vui và coi sinh hoạt bán hết của đứa cháu ngày xưa đã được câu chú Chuông khuyên khéo khéo khi con chấp chúng khác với nghề làm hoa.

Chưa cần mẹ, mà con lúc này cũng chưa đi được yên tâm càng ngày càng ốm, nhìn mà con ai cũng đau lòng - mấy ngày hết ngày này cũng cũng qua phải sản tức mà con - con có ý định đem mà con về ở với con, chắc là con sẽ thu xếp việc buôn bán gọn lại để dành thì giờ sống cho mẹ con, con muốn những ngày sẽ được sống cho mẹ con để mai sau không ăn hối hận - câu thơ cho con đủ sức khỏe để đảm đương việc mọi bề - con đang đem đẹp dần để nhà của gọn gàng khang sáng này hôm nữa là có thể dọn mà con qua.

Lần này con có qua phép không? dù việc ra đi chữa bệnh cho cháu thì không đạt được thì con vẫn một đời mang ơn câu đã lo cho cháu quá nhiều cũng như lòng hết của Bác sĩ Garcia, của Ông Báo.

Con thật vui nhận những quà thật đẹp mà cho con nhưng con biết mẹ phải đi làm cũng không đủ giờ đi thăm mẹ để đến chỉ dùng - bên này con cũng đủ sống tự lập được - con cảm ơn mẹ nhiều.

Kính chúc câu mẹ tròn may mắn bên đường tạo hạnh phúc cho con kính lời thăm ba đi, CHÚNG CHÉ VÀ THĂM EM QUYẾT -

Cháu của Câu mẹ

Phước

T.T.K - P

THỜI VIÊN KỶ - KINH ANH - -

@Hau 7

Câu đã nhận được thư của @Hau với hình ảnh
tốt đẹp, Câu rất vui được biết con đã nhận được
tiền bởi về đưa Bác Duyệt Bà con của Anh.

Tận nhận lực Tri Thiên, Mạnh, Sức Chết Do
Trời Đỉnh, năm nay mà con với Câu cũng đều lớn tuổi
sống được ngày vui với đời này này.

Lúc này là lúc các con ~~đ~~ có cơ hội Phát Tâm
Giúp đỡ Mẹ Hiền Trong Tình Thường và Đạo Đức.

Câu cần sống một ngày cũng ước mong giúp
đỡ mọi người được khỏe mạnh. Từ Tâm (phần thân).

Rất tiếc mà con không có cơ hội Gần Cửa,
Bệnh của mẹ Câu ở Bên này cũng đã giúp đỡ được
nhiều người thoát khỏi và trở lại Bệnh hết Thành
Lạc.

Hiện tại Câu đang mở nhiều khóa Thanh Lạc tại
Mỹ, Bà con Bên Đạo Thực Tâm rất nhiều, Sự Sống
Là Do Tâm Chứ không Phải Tiền, nếu người có tiền
mở khóa Tâm thì Chết cũng như Chết vậy thôi.

Và Chết Tiền có Gặp Câu tại Thiên Đàng, lúc
này Câu rất bận rộn về việc làm ăn, sống tại Mỹ không
phải như ở Việt Nam, lúc nào phải lo trả nợ cũ, về
Hội và Nhà ở Đâu phải Thiêu Nô Ngân Hàng và phải
trả góp Hòn Thôn, @Hau hình thì Thấy Đẹp nhất
xét kỹ lại thì nó nặng đây mình, Cho nên cuộc gặp
lời cũng rất khó khăn.

Cũng vẫn mình cần đòi hỏi nhiều, Chết Do Tài Do
của Mỹ là Chết Do Siêu Công Sản, tức là mọi người phải
Đánh Góp, Đủ Hết là mình Lớn Hết.

@Hau và Gia Đình vui Khỏe. 1. Dieu Thieuok,

Câu
Hau

9 , ngày 15 tháng 11 - năm 90

Kính thưa Thầy .

Quả là con không thể thăm hỏi sức khỏe thầy, kính mong thầy thông cảm và tha lỗi cho con.

Hiện giờ thầy đã về Canada hay vẫn còn dạy đạo ở các nước khác, tuổi thầy nay đã già, không biết đến bao giờ con gặp được thầy trên đất Việt Nam. Con nhớ lại quá tiếc và quá ngu, con có duyên được gần cận thầy, được thầy dạy đạo, dẫn dắt trên việc hành đạo được tiến nhanh, mà không chăm lo học hỏi nhiều thêm & tiến, để khi thầy xa rồi muốn gặp thì khó, muốn hỏi những thắc mắc thì không nghe lời.

Thầy nay tuổi đã lớn, sức khỏe thầy vẫn tốt? và bà Tâm chắc cũng khỏe, chị Hai (pháp) em gửi lời thăm ông và bà Tâm.

Phần tu, con thầy biết lúc còn ở VN, đến bây giờ cũng vậy chưa tiến triển.
Con gửi tình chị Hai, hân hân mấy

Đức con chi (Thu, nhân và các cháu) ^{T. Chi Ông} vượt
bình lúc cấp tàu dầu nhất bị sóng lớn vô
chìm chết bỏ xác luôn ngoài biển. Gia cảnh
chi hai bây giờ cũng khổ, chi tính bán
lên căn nhà số 15 Nguyễn Huệ (Thiên Đường).

Con xin đừng buồn, kính chúc thầy sẽ
khỏe tốt luôn gặp vạn sự như ý trên đường đạo
và gia đình thầy vui vẻ, nhiều may mắn.

Con thầy.

Loan

cc v

trà chi con:

Vĩ Kiên, ngày 28-4-1991

H con,

Thầy nhận được thư con để ngày 15-11-1990 được biết con được khỏe mạnh. Lúc này Thầy vẫn khỏe, đi đây đi đó thuyết giảng. Như con đã hiểu, luật nhân quả không sao tránh khỏi, chỉ có tu mới giải quyết được tất cả những sự thối nát của mình. Luôn luôn bị nghiệp duyên theo đuổi những khi chúng ta thiếu giác ngộ phần hồn, chúng ta chỉ biết có chấp nhận để tiến hóa mà thôi. Như tình cảm của chị Hai hiện tại, không nên lưu luyến chuyện đời nọ, nhưng chỉ cố tu là duy nhất. Lúc Thầy ở VN, Thầy vẫn khuyên bảo mọi người phải lo tu để tránh những nghiệp quả sắp tới. Nếu con mê muội về tiền bạc, nhà cửa, duyên tình thì cuối cùng sẽ chuốc lấy sự khổ mà thôi, chẳng ai cứu được ai cả, chỉ con có một con đường tu thôi và từ cứu mình thôi. Nay Thầy cũng 69 tuổi rồi, cuộc sống sẽ thay đổi rất nhanh, không thể hứa chắc có cơ hội gặp con nữa. Vậy con nhớ những lời Thầy thuyết giảng và lo tu cho phần hồn được thanh tịnh là điều cần thiết nhất trong cuộc đời.

Chúc con vui khỏe. Thầy gửi lời thăm chị Hai,

Qui' l'huông,

Luông Sĩ Hsing

29-1-91

Thưa thầy,

Sự chỉ dạy của thầy đối với con rất là chí phải. Vì bỏ rời nguyên lý, nên con sanh động tâm, xin xỏ này nọ.

Con nhớ cái nguyên lý đó là "KHÔNG" mà thầy nhắc với con nhiều lần, con xin lặp lại lời nhắc đó hồi 87:

" Bao lâu, thầy dạy bao lâu
Thân, thường nói nhỏ, nói gần, nói xa
Nhưng con cứ đi ta bà
Xa với sự thể chẳng ra cái gì. "

Khi ra đi, con đã xa cách cái âm thanh điển quang do một bạn đạo tiếp nhận được của thầy mà con chắc chắn không sai, vì ngôn ngữ hoàn toàn chân lý, chánh pháp. Do đó cho nên con trở về động loạn. Nay gặp lại thầy thì con nhớ lại và con xin thầy cần sửa dạy nhiều hơn nữa vì con muốn tiến bộ.

Con tự đặt mình vào cái KHÔNG trong mọi trường hợp, bất cứ lúc nào. Tất cả chỗ không tâm, mặc cho chân lý diêu động.

Kính chúc sức khỏe thầy trong năm Tân-mùi đi rồi con hồi ngộ.

Con

T

Vi Kiên, ngày 13/4/1991

H T ,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 29-1-1991 được biết con đang mong đức tâm thân hướng về tu học.

Mọi việc trên đời này chỉ là tạm mà thôi. Không nên đem tâm hướng về sự lo âu, nhưng chỉ nên hướng về con đường đạo vô tận của Thượng Đế. Trí tâm niệm Phật, khai thông trí tuệ, hòa tan với mọi sự kích động, nhận thức chơn tuồng của chính ta là ánh sáng - vô bí, thanh nhè vô cùng. Tất cả đều là bọt nước, trong tù có tan. Đối với người tu học, phải tự giải nghiệp và hướng thẳng về ánh sáng tử bi, khai mở thức hỏa đồng thì mới tái độ được tâm thân. Ngày Đại hội sắp tới tức là ngày 20-7-1991 tại Montreal đã đăng trong lá thư Vũ Vi, con nên liên lạc với anh Thuận, thiện tuồng Montreal, số điện thoại số 514-931-9283 để tham dự.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

Thưa thầy,

Con xin gửi đến thầy bài thơ của bạn đạo Nguyễn đình Dung, 45 tuổi ở Tuy Phước, Bình định, người đã tu qua bài võ do con gửi đi từ Saigon.

" Xa thầy vạn dặm quan san,
 Nói lòng ray rứt hoang mang đủ điều
 Tâm tư khắc khoải kêu rêu
 Vì con muốn biết những điều trong tâm
 Có khi cảm thấy lỗi lầm
 Điện quang chiếu diệu trong tâm dạy bài
 Trong lòng khắc khoải khó phai
 Nhận lấy trách nhiệm tự khai sáng mình
 Nhưng mà tự hiệu tự mình
 Tánh còn tật xấu chẳng hành cho thông
 Ngồi thiền định tánh ngộ ý loạn
 Chỉ nói rằng trong khoản hư vô
 Nào nùng, vui sướng xô bồ
 Đều là huyền hoặc tự xô lấy mình
 Nhiều khi mình thấy khó mình
 Hào quang phát hiện nghĩ mình là ai
 Rồi tự ngạo cho mình tài có
 Khó từ tâm chẳng rõ được chi
 Hiểu ra học đạo vô vi
 Phải tự sửa tánh những gì bỏ bê
 Đảo đổi hai ngã khó chê
 Người thời lạc lối, đường về nơi đâu
 Nhiều nhướng, lắm chuyện cơ câu
 Nghĩ mình gian dối cơ đời làm gì
 Khi động loạn, sân si, tự mãn
 Thấy tâm mình hoãn loạn quá đi
 Xin thầy giảng giải tâm tri
 Mở lòng, Bồ tát con ghi, tâm lòng
 Phúc lành đau khổ vô song
 Nó đưa con đến long đong, tháng ngày
 Sông huyền hoặc khổ thân này
 Mê mê mẩn mẩn, nửa thầy nửa cha
 Đạo vô vi rộng bao la
 Xin thầy dẫn dắt, gọi là từ tâm
 Để con tu sửa lỗi lầm
 Gắng công tu học khỏi lầm khỏi mê
 Từ nay con gắng dựa kê
 Qua lời thân thực để về thiên căn
 Bao nhiêu chuyện con hằng mong đợi
 Chỉ cho tâm biết lỗi mà đi
 Thân này tự hiệu tự ghi
 Viết vài lời gửi những gì con mong
 Bao nhiêu phiền muộn trái ngang
 Xin thầy thông cảm luận bàn cho con

Xin thầy cho con, TÔNG, biết ngày nào đại hội vô vi, để con đi thăm thầy, xin phép tâm sự cùng thầy trong nửa giờ, gọi là xa cách đã lâu
 Đến nay đã được 17 năm từ ngày theo thầy và hiện nay con đã sẵn sàng dứt tục, chỉ tâm tu luyện vì con ý thức được sự lợi ích vô biên của người được giác ngộ.

Con. NGUYỄN ĐÌNH DUNG

Con. H T

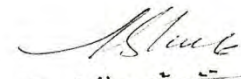

Vĩ Kiên, ngày 12-4-1991

Đ D ,

Thở con đã đến tay Thầy
Biết con ao ước muốn gây nội tình
Tu hành thức giấc tự mình
Về không mới rở hành trình Trời ban
Chốn tâm ánh sáng Đấng hoàng
Tử bi thanh nhẹ cảm an cảm hòa
Tình Trời thể hiện tình Cha
Tình đời Thấy bạn dạy ta hiểu hờ
Tự mình thức giấc thật thà
Ta là ánh sáng chan hòa tình thường
Qui về một mối tự dưỡng
Trong không mà có rở dưỡng ta đi
Cảnh đời tạo lập sân si
Dạy cho hiểu Đạo kỳ ni thực hành
Khí trời bạn rải thanh thanh
Nguyện làm trần thế thực hành thức tâm
Sở dĩn khai mở diệu thân
Dung hòa tình đẹp sáng ngấm tự tu
Trở về thực chất trung tu
Chàng còn vọng vọng nhân ngu tại trần
Thực hành thực chất góp phần
Cần phần đời Đạo ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Giữ tâm thanh tịnh vui vậy cảm giao
Thế gian chuyển hóa muốn mau
Về không mới thấy đời đầu vấn không
Chàng còn ước nguyện cầu mong
Bình tâm học hỏi lòng vông tiêu tan
Tham thiền thanh tịnh Đấng hoàng
Qui về ánh sáng khai mở Đạo tâm
Con thường con nhớ con tâm
Con là ánh sáng dưỡng âm cảm hòa
Chàng còn tình bạn tình cha
Trở về thực chất chan hòa tình thường
Đến đây cố gắng mở dưỡng
Trở về ánh sáng gieo dưỡng thế trần
Thầy nay dưỡng góp một phần
Chúc con vui tiến an cần dựng xây.

Qui thường,

Lương Sĩ Hằng

S ngày 22-11-1990

Kính thưa Ông Đám,

Con đã nhận được thư Ông Đám, con rất mừng! không có quà gì làm con vui hơn! Về sự ăn uống của con Ông Đám đã cho con biết thế nào là ăn cho đúng để tiêu hóa và không hại es thể! lúc chưa có thư của Ông Đám, con ăn cơm trước bữa, con đã cho nước chấm. và nhai không kỹ nuốt không, vì vậy, nửa giờ gian của con rất ít! em còn đi làm! từ nay con sẽ cố gắng nhai kỹ hơn.

Đã ngày ba con mắt, có một bà bạn đạo già ở chung một giờ gian, con bây giờ con ở một mình! với con ở, con đã viết thư thưa Ông Đám nói: là nói bình ở đồng lứa lên hơi thúi! và khi đọc làm đau các đồ si và đến bầm! Như vậy có hại cho es thể của con không? xin Ông Đám cho con được rõ.

Còn vấn đề công phu hằng đêm, nhưng con không bao giờ dậy đúng giờ thối ở tuần lễ, có đêm trễ đến gần 11 giờ sáng

con rất buồn, nhưng con không bỏ bữa nào
cả. con bị ngứa, con hãy con bôi bôi! Và
con ngứa vẫn tới tận! nhưng bỏ dần chút
con thì có lúc nóng, lúc mát, nhưng lúc mát
con ngứa rất khỏe! Con bị tiết mồ hôi mồ
đọt! chắc kiếp trước con ác ôn lắm rồi nên
kiếp này con phải long đong, nếu không gặp
Ông Đám em đã tiêu rồi!

Hồi năm 1973 ở TĐ Hỏa Hùng Ông
Đám có hỏi con phải đi chữa bệnh làm
kính! con đã không đi vì hoàn cảnh đi
có hai cha con mà con phải đi làm nữa!
Nói đúng ra lại hỏi đó con không thì (vì con
là kiến nghị NH đến tiền thời thì chắc
không sao! Về phần con làm việc đi
chữa bệnh nữa!) Bây giờ nó ảnh hưởng
đến sự sống của con, con không thể
hài lòng, ngứa mà dãn óc em ngứa lung
tung! Nhờ đến bác Hồ Ông Đám cho
em ở TĐ Nguyễn Biền = giúp con:

Nguyễn Sa vào tiền mê nạn giá
Thi hi quân lữ ý khó bán
Hiên lung chuyên đở cũng gặp khổ
Bác Hồ rất dài, con chỉ chép bẻ cần thôi!

V/ coi thế em bây giờ mới hiểu duyên nghiệp
em rất nặng nề! em nhớ Thầy như bạn
giúp đỡ em và em cũng cố gắng chiến đấu
bên ngài để hóa giải một phần nấc nghiệp
quá của em, và em cũng cố gắng tu tâm
sửa tính trở về chân ngài tìm đường giải
thoát, sớm gặp Thầy, bạn ở cõi trên học
đạo! Thế mà em như rùa bò, cứ ngơ
i một chỗ! đi không được! hay năm
chiêm bao lung tung có khi thấy ba con
nhà! như vậy là ba em con chưa siêu
thoát! và em vẫn ở cõi thế gian!

Ông Đám ơi! nếu em không gặp
Ông Đám và hành pháp này thì giờ này
em đâu có ngờ đây viết thư cho Ông
Đám và tâm sự kể lể này kia, no v.v...
em rất xúc động được thư Ông Đám, vì
em từ nhỏ thiếu tình thương, có cha mẹ
em không gần và em không được nghe
những lời nói dịu dàng của cha mẹ! em
rất yếu đuối! mê tình thế! từ ngoài
con lạnh lùng, bên trong rất tình cảm!
Cách đây năm năm, em cố gắng một,

bạn đạo họ lý, con rất yêu hương và
kinh mến bạn ấy rất nhiều! em thân ao
vóc được bạn ấy làm thầy, cũng như đố
đạo song tu. Có lẽ bạn ấy hiểu ý con, nên
đã giúp đỡ em bằng cách tình yêu hương
hương thay vì hương ha như hương tình
của thế gian v.v... Và hàng tuần đến chỗ
nói chuyện để dẫn tiễn con! Bài học này
em học cũng vất vả thầy ạ! Có lúc khóc
thần, buồn tủi, và ghen nữa! Bây giờ thì
con đỡ nhiều và thân cảm ơn bạn ấy rất
nhiều và bạn ấy hương con chân thật như
tình đồng đạo "vì niềm thân thân" như thầy
đã từng nói ở T.Đ. Nhờ bạn ấy, con sẽ
đốt tình xấu của con, giúp vẫn chưa trọn
lành để được xuất hồn lên cõi trên học
đạo. Em đang cố gắng tu tâm sửa tánh để
đi đến chỗ quân bình trong tư tưởng và
thành kính trong tâm hồn, để sớm gặp Thầy
gặp bạn hiền mãi mãi! Em nhớ Thầy giúp
gặp mãi mãi và cái chân tiễn của
em.

Hiện tại óc con vẫn còn nghe loảng

3/ Thoảng thấy nói: khi thì chốc phía em,
khi thì khen em. em nhớ lời Thầy nói
năm xưa ở T.Đ hơn bảy là đừng có nghe,
hay là lâu không nghe, lại nhớ! Họ biết
hết cả ý nghĩ trong đầu óc và đôn
râu lên, em cũng biết! Nhưng em thấy
bỏ đi, làm như họ nói ai đâu không
phải mình, làm thành, từ lâu bình
phường. Bên ngoài thầy Thầy à! em bên
trong còn chưa được như bên ngoài. Bây
giờ em đang tập trong ngoài thì là một
thời! em đang cố gắng để khỏi phải
thầy và bạn đã hết lòng giúp đỡ
em! Nên con chấp nhận và thầy kể
hết những gì phải tập!

Bây giờ em quay vào trong sửa
lại, sửa lại để mong học ngữ Thầy
bạn! Hiện tại em đang hành, bạn và
mọi, bao thế, em cũng thầy kể luôn.
Khắp chí ý tốt và lo ăn uống cho

đấy vì thế thôi, cứ gầy bỏ thâu
ôi, và cũng họ hoặc một phần nào
thôi! vì đời sống ở đây phức tạp và
khó khăn lắm!

Con xin ngừng bút -

Con kính chúc Thầy được vui mạnh
kính thưa Thầy.

con
lun

N + L

Vĩ Kiên, ngày 6-4-1991

L. con,

Ông Tam đã nhận thư của con được biết tâm thân con bất ổn, cần phải thanh lọc nhiên hậu mới được bình thản. Vậy Ông Tam gửi kèm theo đây một cuốn phương pháp uống nước chanh để cho con xem theo đó và thực thi cho đúng. Nếu tại VN không có maple syrup thì con lấy đường mạch nha hay là nước mía thay thế. Con cố gắng thực thi đúng đắn rồi chỉ lại những người bên nhà, và chỉ pháp thiền cho họ sau khi thanh lọc. Còn chờ ở thì con cố gắng tìm chỗ thanh sạch, tránh sự hối hận tu hành mới được tinh tấn. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

C. K. ngày 26 - 3 - 1991.

(1)

Kính thầy!

Con xin tự giới thiệu con tên U. Hôm nay con mạo muội viết lá thư này xin thầy mở lòng từ bi cứu rỗi linh hồn và thể xác con đang đưa vào chỗ tăm tối. Con thật lười nhẽ và không biết phải tìm sự với ai, con sợ mình không vững đang lâm phiền thầy, nhưng các bạn đã có thành ý đưa địa chỉ và khuyên con nên kể rõ bệnh tình cũng những chuyện đã xảy ra trong đời con; để nhờ sự sáng suốt của thầy mở cho con một lối thoát trong cuộc sống hiện tại. Con xin phép thầy được kể lại từ đầu.

Con năm nay tuổi Meo, 41 tuổi, con đã có chồng, những năm 1976 - chồng con qua đời, đến năm 1979 con gặp được pháp sư U của thầy con như kẻ chết đuối gặp được chiếc phao, con tranh phao tích cực và kiên nhẫn gặp các ban đạo, vẽ vô vi con chưa thấy được gì những tâm hồn con có nhiều thay đổi, và sức khỏe cũng thấy khá hơn; con tập ăn chay tương. Gần khoảng 3 năm sau, có thể con bắt đầu bỏ bệnh lại, con cũng không rõ bệnh gì, chỉ cảm thấy có thể mệt mỏi, chiều đến thì cặp mắt thâm đen, tinh thần uể oải, chiếc vòng nhiều loại thước bỏ vẫn không thấy khá. Mỗi đêm con vẫn cố gắng chống chọi với sự mệt mỏi, cố gắng thức, thiên đưng giờ những cơn lảo đảo rồi thì con thường bị trạng thái mê man, tay chân bực rức không kiềm được, đến khi hơi tỉnh lại thì con đã xoay mặt vào hướng khác rồi, đồng thời toàn thân cảm thấy mê mẩn, từ tháng này kéo dài đến năm 1987 mới gần dần về bực giờ thì con bị xoay hướng nữa, nhưng không ngồi lâu được. Thời gian đó con rất khổ sở, bỏ thì không đản mà ngồi thì cứ gầy tím trong đó, các ban có dân con đến chú Sáu Lung, chú dạy con sỏi hồn bước sỏi mới nguyên, nhưng vẫn không kết quả, con cũng tìm gặp được ông Hai Satec, nhưng ông bảo con bị vong của chồng con theo đuổi, dạy con cũng vẽ đúng nghi tướng về anh ấy. Con đã thức hành mà vẫn không hết bệnh, về thiên vẫn không tiến bộ. Vào năm 1984 con đến gặp ông Văn Cao nhờ chữa cứu tại bệnh viện ở đây con đã phạm sai lầm và gây đau khổ cho tâm hồn con mãi. Ông Văn Cao bảo

bệnh của con là do bởi âm dương bất hòa, vì con không có chồng lâu ngày
 nên sinh bệnh, con đã dày dặt tin lời và chấp nhận quan hệ sinh lý
 với ông ấy một cách lén lút, con luôn bị đau xéo của lòng tâm và
 lý trí, vấp hồ không dám cho gia đình biết chuyện, sợ Bà mẹ đau
 lòng vì xấu hổ, con luôn tự dằn lòng phải rất thật thà, đúng lời đúng
 ông ấy bất cứ điều gì, để giảm nhẹ tội lỗi của mình, ông ấy biết
 con có chút tình của hơi môn, nên mở lời muốn con làm vợ, con
 lại nghĩ rằng ông ấy nhiều điều lắt nhắt như quả sẽ không dám đương
 mặt hay cướp đoạt của con; và con đã cho ông mượn tiền sau 3 cây
 vàng; mãi đến sau này con vẫn chưa thấy ông làm ăn được gì.
 con nhớ người đến đờ lại số đó thì ông chỉ trả lại hơi được 1 cây 2
 rồi bảo là chưa có khả năng trả, con cũng thôi đi không muốn nghĩ
 vấp cho ông; sau đó con đi học nghề ở tỉnh xa, và ở đây con
 lại gặp một tai nạn khác, người dạy nghề cho ^{con} bảo rằng thường con và
 đã cùng biết con; và đến khi con rời khỏi dưới nỗi đó, thì thể
 xác và tâm hồn con đã quá ê chề và đau đớn, lại thêm sấm sét
 in năm tội lỗi, mong ở trên ăn xá cho con; nhưng chưa đầy 1 năm
 sau, có 1 anh bạn đàng thấy con bệnh quá, mới giới thiệu thầy tại bệnh
 cho con, và trong thời gian này anh bạn đàng đã lại quan tâm đến con
 vì con đã hứa giúp anh 1 ít vốn, lúc gia đình anh ấy đang gặp khó
 khăn, (trong lúc giúp con chỉ nghĩ rằng bạn bè không bỏ với nhau, hơn
 nữa con mong làm được ^{vào} thiên này để giải bớt nghiệp lực) không ngờ
 anh ấy cứ theo đuổi mãi, con chống chọi không nổi, nên lại thất
 bại, con có đến gặp Ông Hai thì Ông Hai bảo rằng đây là nghiệp lực
 trong tiền kiếp của con, nếu không trả, kiếp sau phải trả gấp đôi.
 hơn nữa có chồng rồi, vậy làm sao con mới không bám theo được
 nếu để thâm nhập lâu quá sẽ gỡ không nổi. (gia đình con biết
 chuyện vì không chấp nhận cho con quan hệ với người đã có gia đình
 con đành lại phải lén lút gia đình giúp vốn cho anh ấy làm ăn
 mong tạo được sự nghiệp để báo đáp cho 2 gia đình; nhưng không
 biết tại sao anh ấy lại làm ăn thất bại và nợ nần tứ tung.
 con thật sự phẫn hận không biết phải tiến thoái ra sao cho đúng

③

với số phận của con. Gặp gỡ anh ấy là con đang giải bỏ nghiệp hay đang lao ra nghiệp lúc mới, con đã từ chối con bao nhiêu lần nhưng không trả lời được. Con kính xin thầy trả lời hộ con câu hỏi trên. Con đã trả hết nghiệp cho anh ấy chưa và bây giờ con có thể rời xa anh ấy, mà không bị quá báo ở sau này hay ở kiếp sau không? Thưa thầy chấp nhân cái này con thật cảm thấy đau khổ và vẫn khổ, xin thầy giúp con tránh được nghiệp dư hôm nay.

- Thưa thầy gia đình con có giấy xuất cảnh đi Mỹ, con có nên nhân cơ hội này theo gia đình đi xa không?

- Hiện giờ sức khỏe của con rất kém. Con nên ít khi được đứng giờ và không ngồi lâu được. Con đi đi tại nhiều thuốc Tây và thuốc Tàu nhưng vẫn không hết. Bây giờ Bác sĩ bảo rằng con bị viêm ruột và bao tử thủng, nhưng càng trị thì con lại càng mất sức. Kính xin thầy chỉ giúp con phương pháp nào khỏi phục lại được sức khỏe để con có thể thiện đạt kết quả.

Ông thầy gần đây có thân dạy cho con 1 cuốn băng tại bệnh phòng phương pháp nội khoa tâm lý của Bác sĩ ANATOLI, giống như phương pháp thời miê; Thưa thầy tình trạng bệnh của con có thể nào xem cuốn băng này mà hết bệnh không?

Con xin kính chúc thầy được nhiều sức khỏe. Con mong rằng sau này sẽ có nhân duyên tiếp xúc với thầy để học hỏi thêm về Đạo và Đời.

Kính Thầy.

NAM MÔ A-DI-ĐÀ-ĐẠT.

Tài bút: Con rất mong thể hồi âm của thầy. Xin thầy trả lời theo địa chỉ con ghi dưới đây.

V

Los Angeles, ngày 12-4-1991

M t N ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 26-3-1991, được biết con đang trên đường lặn lội về nghiệp duyên đạo hoa tai trần.

Những chuyện con đã kể trong thư là một cơ hội rất quý để con thực tâm. Con muốn tu về Vô Vi thì phải thực tâm thực lòng nghiên cứu cho kỹ phương pháp công phu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phát Pháp. Chỉ có làm mạnh cho con người và không gây bệnh hoạn cho người, trừ phi những người tham dục và yếu hèn, không dứt khoát tâm đối thì làm sao vun bồi được tâm đạo mà tu. Tu tức là tu tâm, tâm không có không bao giờ tu được. Con chết chông, con phải biết thương con. Thường con không phải cái xác, nhưng mà nó là cái hồn, thì phải trí chí khai thác lấy tâm thần của con thì con mới rõ được cảnh huyền vi trong nội thực của chính con. Cho nên phải thiên đề định. Định tức là giải, khử trừ cội nguồn, tu mình thực hành cho đến đích, trốn kiếp này, phải tự nung nấu sự giải thoát chứ không ôm ấp bệnh hoạn thân vana mà nó biến thể đến sự tham dâm bất chạnh, động loạn mê mờ không có lối thoát.

Con nhớ kỹ hàng ngày con đang ăn diện nặng của vũ trụ, tức là cơm gạo phát triển từ mặt đất lên, nuôi dưỡng cơ thể của con thành người duyên đang tại trần, nhưng mà chôn thức tử bi là sức mạnh của chính con có trách nhiệm điều khiển lấy thể xác, dứt khoát tu học, tiến hóa tới vô cùng mới là người đan ba đứng đắn, có đầy đủ nghị lực trở về thực chất của chính con. Cuối cùng là ánh sáng tử bi. Quan Âm Thị Kính đã thành đạo nhờ sự nhìn nhục của Ngài, con thiếu nhìn nhục, lăm vào trần đồ mê loạn mà đành quên gốc nguồn của chính mình.

Vậy từ nay trở đi, con nên ăn năn hối cải và tìm phương pháp thanh lọc độc tố trong cơ tạng hỗ trợ cho bộ tiêu hóa tuổi tốt và thân kinh bộ ruột ổn định thì điện năng khối óc con sẽ được dồi dào và để tham thiên hơn. Rất tiếc không được gặp mặt Thầy, nếu con có cơ hội đi Mỹ, nên đi Mỹ và gặp Thầy sẽ có cơ hội điều trị cho con khôi phục lại tất cả. Trong lúc này con không nên tin bất cứ một ai, họ nói được nhưng không làm được. Vậy con nên lo thủ tục đi Mỹ càng sớm càng tốt. Đến đất Mỹ rồi, nhờ liên lạc với Thầy, Thầy sẽ cứu bệnh cho con.

Thầy không có trách bất cứ một ai, nhưng khi con hiểu lấy con rồi, con nên tự trách và tự sửa, thì con mới có cơ hội tiến hóa.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

G

, ngày 02.04.1991

Kính thưa Đức Thầy,

Trước hết, con kính thăm sức khỏe của Thầy. Gần đây, con nhận được thư chị Thu Nguyệt cho hay cháu Thi hôm trước định qua Pháp chữa bệnh nay đã gặp được Thầy thuốc giỏi tại gần hết bệnh nên không còn dự tính sang đây nữa. Con mừng khi thấy mọi việc an bày tốt đẹp.

Sau khi phổ biến tin về chương trình "Ghi nhớ ơn Thầy", con đã nhận được một số thư ủng hộ (danh sách bạn đạo phát tâm đính kèm theo đây). Bạn đạo đóng góp được 48800 F. Con xin gửi đến Đức Thầy một ngân phiếu 40000 F trước (theo giới hạn chuyển ngân ra ngoài quốc). Phần còn lại con sẽ gửi qua mandat và xin Thầy cho con biết phải gửi về địa chỉ nào tiện nhất.

Con rất mong tin Thầy và ước mong Thầy được dịp ghé qua Pháp trong năm nay.

Con xin kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe.

19/4/91

Kính thưa Thầy,
con nhận được 40000 FF
và đặt tiền vào compte của Thầy.

Thầy
Thầy

Kính thư

M B

DANH SÁCH ĐẠO HỮU PHÁT TÂM

1.	M ^{me}	NGUYỄN THỊ THANH MAI	300
2.	M	CHAPUIS ROBERT	200
3.	M ^{me}	TRẦN KIM DUNG	200
4.	M.M ^{me}	HUYỀN MINH BẢO	1000
5.	M ^{me}	LÊ THỊ HẬU	550
6.	M.M ^{me}	TRẦN HÀ LAI	1100
7.	M ^{me}	PHẠM THỊ TRÂM	550
8.	M ^{me}	NGUYỄN THỊ NGỌC MAI	2000
9.	M.M ^{me}	TRẦN NGỌC AN	200
10.	M	HÀ KIM QUAY	2000
11.	M ^{ell}	BEGAM	4500
12.	M ^{me}	REGINENT MÔNG HOA	500
13.	MM	THAI HOANG LONG	2000
14.	MM ^{me}	KASSIM	3000
15.	M	GARCIA RAYMOND	5000
16.	M ^{me}	HỮA HUI LAN	500
17.	M ^{me}	LÝ BÍCH HƯƠNG	200
18.	M ^{me}	THAI	5000
19.	M	TRIỆU LIỆP BIÊN	10000
20.	MM	TRIỆU VĂN BA • UNG SIÊU TIENG	5000
21.		SENG KY	5000

U. KIÊN

M. B.

Thầy đã vui nhận được thư của con kèm theo bản danh sách phát tâm của Ban Đạo, để Chung lo cho Thầy có một nơi trú ngụ yên ổn trước khi Thầy rời khỏi trần gian. Tâm lòng hiếu thảo của các con đã rung động tất cả những người miền Diên Phước về tâm linh.

Thầy không biết nơi Gi. Hên, tuổi giờ Thìn yêu giờ đũa các con một tình thương sâu đậm vô tri ân sự hiếu thảo cao đẹp của các con.

Ở Diên còn lại nếu con muốn giờ thì giờ cho nhà ở Diên ở Boston hay là nhà Diên cũng được.

Lúc này Thầy đang thanh lọc cho nhiều Ban Đạo Hân Xuân, kết quả rất khả quan.

Sau đại hội tùy theo sức khỏe của Thầy và Thầy sẽ đưa pháp thêm các con.

Chúc các con vui khỏe. /

Đức Thầy.

Thầy

S. ngày 11 tháng 1 năm 1991

Ông Nội kính mến:

Đầu thư con xin chúc Nội được "Phước Thọ An Khang"
"Sống lâu ngàn tuổi"; và cho con gửi lời thăm Bà Phật, Bai Di,
chị Tuyết đều được "Đời dào sức khỏe và Vạn sự như ý".

Đã lâu con không có viết thư cho Nội, con cũng mong
Nội đừng buồn con Nội nhé! Tuy không thư từ nhưng lúc nào Ba
mẹ và tui con đều nhớ đến Nội, vì Nội là Nội của tui con mà.
Thơng thư con có kèm theo 7 tấm hình cho Nội, Nội xem các cháu
của Nội có già đi tí nào không? còn Ba Mẹ con thì mấy năm
nay đã già nhiều, Nội có cảm thấy vậy không? Về phần anh
Kiết thì già dĩnh cũng chẳng hy vọng gì rồi, nên các cháu gái
của Nội rất buồn, vì mong sao có công làm nên sự nghiệp để
Ba Mẹ con có thể an hưởng tuổi già, đó là điều tâm nguyện của
chúng con. Có 1 tấm hình con có đeo kiềng, đó là kiềng của Nội
cho con, Nội thấy con đeo có đẹp không? con thích lắm.

Thời con im lặng bút, các cháu gái của Nội hy vọng
sớm được tin vui. Cuối thư con xin chúc Nội năm mới được

"Phước thọ an khang, Vạn sự như ý".

Kính Bà Phật, Bai Di, chị Tuyết năm mới Sức khỏe dồi dào
và gặp nhiều may mắn.

Nhớ và thương..... Nội nhiều
cháu của Nội

T B T

THIỆP VIÊN VĨ-KIỆN NGÀY

B 7

ÔNG TÂM ĐÃ NHẬN ĐƯỢC THƯ CON VÀ HÌNH ẢNH ĐƯỢC BIẾT CHỈ CON VÀN BÌNH AN VÀ SUM HẠP TỐT.

Hôm trước Ông Tâm có đưa Thạc Sĩ nói chuyện với Bà Con, nếu Pác H- Hông muốn đưa Canada thì Ông Tâm một Bản lý lịch để rõ tên tuổi và nghề nghiệp, tên cha mẹ và nơi trú ngụ.

Khi con nhận được thư này, nếu cần đi gặp thì gửi gấp ~~thư~~ lý lịch qua Tả Lữ Hoàng Bấy này Ông Tâm sẽ về dự Đại Hội tại Canada.

Chúc các cháu và Bà mẹ được vui khỏe. 1,

Đức Thọ,

Ngũ

MISSISSAUGA, ngày 12-1-1991.

Kính gửi Thầy tâm.

Kính thưa thầy, khi lễ này đến tết âm lịch (Tân
mùi) còn 1 tháng 5 ngày. Con nghĩ giờ này thầy đang
giảng pháp cho các em bạn đạo chúng con tại Úc-
châu. Hôm nay, giờ này trời bên chúng con đang
sao tuyết. Thường thầy cho các lễ thời giờ Tu' con
không có pháp. Các họ chỉ ngồi nhìn ra ngoài trời
mà than. Thời giờ Tu' con, ôn thời phật, thầy giúp
cho biết pháp, nên chúng con cố không mấy lần
lặng vì chuyện nắng mưa bão lụt. Ngồi đến
cũng ôn đó, con biết lấy gì báo đáp cho vức.

Hôm nay nhân dịp sang xuân Tân mùi, con
gửi lá cò chứt lông trâu, lộc 4 con, 1 con xin
gửi về chùa chi' của thầy để mừng tuổi nam mô
và cũng là để cầu cầu đầu năm thầy đã được
đồng cha trời, chúng con, giúp thầy được
hết bệnh tật. Chúng con dần dần chi' biết ngay
câu ôn tu' của thầy đời đạo siêu thoát
để dần dần các em bạn đạo nam châu chúng con
tên đường giải thoát.

Kính Lay thầy.

Nam mô vi' - Kiên phật.

con: A a L

Ưu

Vĩ Kiên, ngày 6-4-1991

Kính gửi anh L ,

Trong thời gian bận rộn đi đây đi đó, không có thời giờ đọc thơ từ mãi cho đến hôm nay mới có dịp rảnh phúc đáp quý thơ. Xin thư lỗi cho.

Chúng tôi rất cảm động khi nhận được món quà đầu năm. Thành thật cảm ơn.

Cuộc sống ở đời này lúc nào con người cũng cảm thấy lạnh lẽo, nếu mất đi chầu tâm và phần hồn sáng suốt. Ngược lại, chúng ta có cớ hối may mắn, kiệt kiệt và tự thức và tự trở về nguyên lý âm áp sát, cơ của Trời Phật ẩn ban thì nhìn thấy tuyết lạnh cũng không khác gì người vô hồn đi xe mỗi bánh, chỉ cơ biệt đối mà không chúng ta nên trở lại con đường đạo đời song tu không khác gì người đi xe hai bánh, lúc nào cũng thấy rõ luật quân binh trong tâm. Đó là nguyên lý sống âm phần hồn

Sự cảm thức của người tu lúc nào cũng dứt khoát hướng về thanh tịnh, tức là ánh sáng từ bí thì không có gì thức mắc cả. Kính chúc anh chị và các bạn đạo được vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

Tính thấy -

Chúng con có vài hàng kính chúc
thầy năm 1991 được nhiều sức khỏe, và
vời Dữ - cao dài mà thấy đời đời.

Luôn tiên chúng con xin trình báo thầy
nó là chúng con có 1 đứa con gái tuổi
Mười Thăm năm nay 23 tuổi, vì chuyên
luộc hành, thông thạo nửa ý, nó
rất thông minh, thích đọc sách báo
tâm học, và vì tuổi quá nhỏ này,
mũi đầu thân khỏe, nó luôn luôn bắt
mẫu, với gia đình, với người chung
quanh, thông thạo nửa ý, và
có ý định muốn đi Tây-Tây học
^{Thầy}
~~Thầy~~, chúng con nghĩ đến thầy, xin
nhờ thầy thường giúp đỡ cho nó,
cho nó được khỏe, tinh lại, hết đường
tu, vì thiên ở đâu cũng có thầy bên
trời phật, và nếu có biết thầy con cầu

²
Quả mà nó, - cho nó đi đúng hướng,
như dịp tháng 7, có thầy trở về
Canada, thầy có cách nào chỉ
tuổi con, hoặc gửi hình nó qua cho
thầy, thầy làm cho nó qua gặp
thầy, thầy dạy dỗ vào vào cho
nó. Chúng con hình mong thầy
thông cảm với lòng, của kẻ làm
cha mẹ, và thầy giúp đỡ chúng
con, vì thầy thì tuổi con hết từ
đầu, còn ở tây tạng thì tuổi con
không hiểu nó.

Chúng con rất mong được ở
trái lời của thầy - hình

Car

Vĩ Kiên, ngày 6-4-1991

Kính gửi bà L ,

Tôi có nhận được thư bà, được biết bà nóng lòng vì đứa con muốn đi tu, đó là cái duyên của chính nó.

Còn về phương pháp tu học của chúng tôi thì phải thanh lọc trước khi tu. Vậy tôi xin kèm theo đây một cuốn sách thanh lọc để cháu đọc và hiểu rõ để nhận ăn trong một tuần hay là 20 ngày tùy theo sự cảm thức của cháu thì thân kinh khối óc của cháu sẽ được khôi phục tốt đẹp. Lúc ấy mỗi liên lạc với hội ái hữu Võ Văn Pháp xin bằng nghe cho rõ rệt và thực hành cho đúng pháp thì cháu sẽ tìm lại hạnh phúc cho chính nó. Sau khi cháu thành công thì nếu phát nguyện truyền cho người kế tiếp với phương pháp tinh tấn và thanh tịnh này.

Kính chúc bà vui khỏe.

Kính thư,

Lương Sĩ Hằng

Kính thưa Thầy Tâm,

Con tên là Đ T T L năm nay con 27 tuổi ta.
Con xin kính thư này đến Thầy, mong được Thầy hiểu được đâu
đui câu chuyện của con để thầy giảng dạy cho con.

Đã gần 5 năm nay, con làm bạn cùng anh M. em của chị
F. Tui con ở ngờ rằng thời gian và tình cảm đưa đến chúng
con ngày hôm nay. Mọi bạn đâu con ở được biết gì về anh M.
Anh ở có nơi gì về pháp môn thiền vô vi cho con biết cả. Mai đi đến
3 năm qua, tình cảm của con lúc đó tràn đầy đối với anh M.
thì anh nói sơ về pháp môn cho con nghe và nói rằng anh ta hành
pháp từ bên VN.

Con nghe anh nói về pháp môn thật si rỗng con ở ngờ
rằng anh ở thế này. Riêng con khi con được biết anh nói như
vậy thì con rất là buồn. Muốn cho thân phận con gái của con.
khi con thuộc anh ta, con tưởng rằng 1 ngày nào đó con sẽ làm
vợ anh. Muốn quá nhưng làm sao đây khi mình đã lỡ hướng
rồi? Con ở làm sao dứt khỏi tình cảm được vì tình con quá
sâu đậm, nếu kéo con qua nhiều. Sau đó chúng con nghỉ
thường bao giờ nghỉ đến, duyên đến thì sẽ đến. Sau đó, con có
biết rằng anh ta có hỏi ý kiến Thầy sau 1 khóa học và chị
anh ta mới biết được rằng anh ấy quen con. Lâu lắm anh
ấy mới nói lại cho con nghe là thầy nói nếu anh ấy lấy vợ thì
chúng ở có sự giúp, phải lo đây đủ, nhưng tuy anh ấy là đơn.
Sau đó 1 hôm chị F và chị S có điện cho anh ấy
lúc đó con có ở nơi đó. Anh đưa ông nghe cho con nghe lúc
đó con chưa hề biết chị của anh ấy mà cũng chưa biết
ngôi thiền. Con nghe chị F và chị S kêu M : "Đồ đi
M đi, đồ đi, DỨT KHOÁT ĐI..."

Lúc đó con nghe xong sao con cảm thấy ghét mấy chị em anh
vô cùng, con nghĩ sao mà coi con quá rẻ như vậy? Từ đó con bị
cham đi và con chỉ có biết khóc mà thôi. M khuyên con đừng
hèn hèn vì mấy chị ấy là người tu nên mới như vậy. Con
muốn quá con nghĩ rằng tại sao mới như vậy, tại sao chia rẽ 1
đôi bạn khi họ đang thương nhau? Con đâu phải là bạn người
đôi thì đâu kính khi như vậy? Con sanh trong 1 gia đình đang
học học thức mà sao như vậy? Bao nhiêu câu hỏi con bắt
đầu từ đó. Sau đó con chỉ buồn thâm trong bụng mà thôi vì con
quá yêu thương anh ấy mà con cố gắng chịu đựng tất cả.

Lúc ấy con nghĩ đến khi anh ta quen con, anh ta ở có
1 công cụ chuyên làm, 1 nghề nghiệp gì và đi 3 nơi này năm ba

hôm, nói nó năm ba hôm. Con khuyên anh ấy đứng
lịch biếng, cố gắng đi học ngoài thiên đi sau đó đi làm.
Con nhớ quen với 1 người có 1 căn phòng cho thuê, con
nói anh ấy nên có 1 căn nhà mà sống chui ở đây đó, lời
thời quá đi, và khi con quen với anh ta, anh ta bỏ mấy
chi ở Limoges lên Paris, chui em gian ở 1 lần về thăm, con
thấy anh ta lơ lửng chui em riết thết, con khuyên anh
nên về thăm các chi. Anh ta nghe con trở về mỗi mùa
giáo dục sinh thăm chi ở E. Lúc đầu con mừng thấy anh
ấy lâu chuyen phải cho đến, khi anh ở con lang bang vừa
thì mấy chi chui hê thấy con lại biết bỏ con đi. Làm
sao con ở tui hồ cho phần con gái này? Con cũng đứng
biết M đã làm khổ rất nhiều người đàn bà, con
gái vì anh có nói cho con nghe và nói với con rằng
giở anh ta thường con, và chui biết là có thường đi
nhất 1 mình con thôi. Sau đó mỗi khi mấy chi đi
cho anh, anh nói lão rằng anh đã bỏ con rồi. Nhưng
thưa thấy, con rất là bị oán thấy ở. Thường hợp cứ
tiếp tục như vậy và 1 hôm anh có nói rằng nếu anh
thiên, con cũng thiên thì các chi có lẽ ở chúng đời hôn
nhân của 2 đứa đầu. Con nói anh chui con thiên, anh ta
chui cho con cho đến năm ngoái, lúc Tết, ba má con
bắc đầu thấy con vì quá thường anh nên vì ba má con
thường con nên chấp nhận cho con đem anh ấy về nhà
giới thiệu cho ba má con.

Lúc đầu ba má con biết con quen với anh, ba con
ở bưng lòng vì nghĩ rằng anh ta là ăn đồ lái, dù thú
chuyen hết, con mẹ con thì vì thường con nên cứ
ngay đêm nói xui với ba con. Ba má con chui có
mình con là con gái nên thường con mà bưng lòng
chấp nhận anh M. Khi ba má con cho phép con
đem anh ta đến nhà ăn cơm Tết, thì luôn anh ta
và luôn cả con đều mừng. Lúc đó anh ấy đứng
1 người lớn tuổi quen đã giới thiệu cho anh với
lâm hãm mấy bay. Ông bà bác đó rất là ghét

anh M. Vì chúng biết anh M. hồi xưa chi? lo dưới
bởi, o làm ăn gì, đến sự nghiệp. Nhưng sau vì ông bà
bác đó thấy mình con, coi con như con nên mới hiền
hoan cảnh của 2 đứa mà có giúp giúp cho anh và
đi có công cụ chuyên làm để mà đi hỏi con làm vợ.
Anh ta có nói là sẽ như ông bà bác đó đứng ra làm
người đi hỏi con.

Sau khi ba má con đã gặp anh, ba má con biết rằng
từ đó đến giờ chi anh ta chưa hề gặp con. Ba má
con là con sau buổi ăn với nói là con dai như quả.
Tại sao quen nhau gần 3, bốn năm mà o biết gia
đình của anh ấy. Biết đâu gia đình anh ấy o diu
con ba má con mất mặt với gia đình bên anh.
Con buồn, con khóc và con nói là o phải anh gạt
con đâu vì anh muốn nhờ ông bà bác quen o
vô đứng ra hỏi con. Con mấy chi vì tu hèn o muốn
đính liêu vào chuyên của anh. Ba má con bác nước là
phải có mấy chi hãy chi lớn lên hỏi thì mới gả.

Sau đó con buồn quá biết nói sao đây, con đành nói
với anh ta. Anh ta có là con tại sao gặp quá vậy?
Thưa thầy trong mấy năm quen anh ta, làm bạn gái
anh ta mà lúc nào con cũng từ chối ~~con~~ là anh là
chồng con chứ có bao giờ con gọi là 1 người bạn
đâu! Mấy tháng tới quá, ông bà bác hỏi anh sao
o đi hỏi con đi, anh nói rằng vì chưa có tiền.
Ông bà bác nói o tiền, thì làm đơn sơ nhưng
cũng phải ra đàng lý dục như vậy hoài o được.
Anh ta hen lâu và nói từ từ, đâu có gì gặp đâu.

Sau, có 1 hôm ba má con la rầy con và nói là con
chưa trả hiếu mà đã làm khổ cha mẹ rồi. Con
lại đi nói với anh ta. Sau đó anh ta mới nói là
anh ta đã có 1 đứa con rồi cách đây 6 năm rồi vì
vậy chi anh ấy o nhận 1 ai khác hết!

Thưa thầy xong, anh ta có 1 hôm nói mãi như
vậy, con buồn quá, con chi muốn chết mà thôi.
Anh đâu con 1 đứa bé mà o biết gì từ ngày quen
anh. Con như bị ai bỏ búa vào người con.
Kính thưa thầy, lúc đó con đang mang thai của anh
vì o biết làm sao khi anh ta o bưng lòng giữ nên

con ở giữ được nó. Khi ngừ sai con làm vậy
mình tội lỗi vô cùng! Nhưng con biết làm sao?
Chuyện này chưa bao giờ ai biết ngoài anh ta và con.
Xin thầy giúp cho mấy chi. anh biết, ~~o~~ con ở hiểu
rồi sẽ ra sao.

Sau khi con biết anh đã đưa con đưa con ra
kia, con buồn vô cùng, tuân đó con có đi 1 buổi
đà hội VN, có các bạn trai gái của anh đi. Nhưng
con ở muốn anh biết là con đi hôm đó, con đã
đổi anh và nói rằng con đi về nhà đi ăn tiệc
với ba mẹ con. Và anh đã nghĩ là con đi vào đêm
đà hội đó vì anh biết các bạn của tụi con có
ru' con. Sáng hôm sau, anh hỏi con có đi tiệc
mì ở? Con nói sự thật là con đi với các bạn đã
ru' con hôm qua. Từ đó anh ấy nói là như
vậy thì anh ta ở bao giờ lấy con làm vợ?

Nhưng thưa Thầy, hôm đó con đi con ở có
làm gì cho bạn bè khinh khi anh cả? Con chỉ
vì buồn, mà đi thôi. Anh cho là con đổi an'
Thầy ơi con tức đến nỗi ở hiểu sao anh ở nghĩ
lại là anh đã đổi con trong máy nam trước cửa
tré kia? Và ở nghĩ đến 1 chút nào nữa tré
mà con mang trong khi đó được gần 2 tháng.

Con cảm thấy mâu thuẫn quá với anh, con khóc
vô cùng, anh còn nói hoài với con cho đến bây
giờ rằng anh ta tính với con thật sự nhưng
vì con đã làm như vậy thì đừng hòng anh lấy
con làm vợ! Thầy ơi, có lẽ anh ta mâu thuẫn
đến nỗi quên rằng con đã chờ hơn 3, 4 năm
trước khi xảy ra câu chuyện, mà anh con ở
như một đá tảng rơi trên hôn nhân.

Con ở hiểu sao vậy mà lòng con cũng con yêu
anh ta tha thiết. Tất cả là lỗi của con. Lúc nào

anh ta cũng nói như vậy hết.

Sau đó con chỉ biết sống ngày qua ngày mà thôi, chưa thấy. Nhưng con ở nhiều sao oan thì con cũng có oan, mà thường sao con còn thường quá thấy đi.

Cách đây gần 1 năm, anh ta có dẫn con xuống T. và nói với mấy chú rằng con muốn thiên lương và học hỏi trên con đường đạo.

Thời gian qua và lúc sau này con bị nước dãi bình niên. Con nước dãi mà còn bị kéo lên dây gần bên 2 miệng tượng nên 2 con mắt con nó nước theo.

Và con đã cảm thấy lúc mới thiên, thì con giải được mộng gần nhưng lúc sao này thì con bị mộng gần, từ đó và bị tức ngực vô cùng. Con ở sao ở ngôi đến cái duyên tình ngang trái và lơ lửng của con. Con muốn có nhiều lúc con muốn oá lên bước cho người đi nơi buồn của mình. Phải làm gì hơn khi con ở thế nào dứt với cái cuộc tình kia. Tại sao con vẫn còn thường anh vậy chưa thấy? Con khổ quá rồi mà tại sao con còn nhiều khổ làm gì? Con anh ta thì nói thường anh đã chọn anh ở lấy ở đâu. Thấy đi con phải làm sao đây?

Hiện giờ con ở con tin tưởng gì nơi anh và luôn cả chính con. Anh thì với con rằng anh chỉ biết có 1 mình con và coi con như vợ anh. Ở con 1 ai có thể làm cho lòng anh xao xuyến đi mà anh bỏ con. Nhưng sao con cứ ngày đêm nghĩ xấu cho anh. Con nghĩ rằng anh nói lao, anh coi con như 1 đồ vật, khi cần thì người ta xử tượng, khi chán thì người ta bỏ xó rất. Con khổ tâm vô cùng vì ngày đêm con bị 2 đứa bé ám anh con hoài. Kết quả là con rời của anh, 1 đứa là hơn mấy mà con đã nghe lời và đứng ý lui điết nó! Sao con ngu dại quá vậy chứ thấy? Giờ con xin thầy giúp con khỏi bệnh ghen tuông và bệnh nghĩ xấu cho người khác.

Con khổ tâm lắm thầy à. Con có đi xem bác sĩ tư bệnh tâm thần, họ nói vì con quá sợ mất anh mà con nghĩ thiên lương, con nghĩ mà ở nhiều lý lẽ vì sao con nghĩ nên con ở giải được muốn thiên lương mà còn lại như thế này. Con mới đi đến bác sĩ này khoảng 2 tuần nay thôi, nhưng ông ta có nói cho con rằng nếu mà còn đến

trẻ hơn 3 hay 4 tháng nữa, có lẽ sẽ đem con vô
bệnh viện chữa trị chức ở phổi Hưởng. Ông nói vì con
hì thất vọng và thất tình, Đem đến cho con oán hận.

Chưa thấy con có nói cho chi F. nghe nhưng làm
sao con có thể nói hết tất cả cho chi hiểu được, chi
cho con số Telephone ở Canada của Thầy. Con có phone
cho thầy nhưng bác Tuấn nói thầy đang đi thuyết
đạo ở Mỹ nên khuyên con nên thư cho thầy.

Mong thầy thưởng con đừng bỏ con thầy đi. Xin thầy gửi
vật lấy con và đồ cho con đừng bao giờ ghen tương giữa
anh M và bao người con gái khác. Và con đừng
ngại xấu cho mọi người. Con khổ tâm quá chi có
Thầy xin thầy giải dứt con và cứu đồ cho con.

Con mong muốn lúc nào con cũng phải tin tưởng
với M, lúc nào con cũng đừng bao giờ ngại xấu
cho anh ta, cho bao nhiêu người khác. Con mong
mọi đừng bao giờ con oán hận ai cả vì con có thể
nếu mà ghét người nào thì lại ghét người ta như
chết, mà con thưởng thì cái gì cũng thưởng.

Thưa thầy, sẽ đi con ở tin với M và hay người
ngỡ anh ta là vì anh nói anh thưởng con, chi có 1 mình
con mà thôi nhưng sao anh ta gặp người nữ nào
cũng liêt và như họ vậy thưa thầy? Và lại anh có hay
thích cô bác mà mấy chi đâu có biết. Con ghét cái
cách sống của anh lâu thưa thầy. Hết thuốc rất
nhiều, cô bác thì cũng ở ~~lại~~ chữa. Làm sao con
ngại trừ là anh đã trở thành 1 người đang hoang?
Xin thầy cứu giúp con, con như điên như khùng.
Chưa bao giờ con ngại rằng con sẽ là 1 chiếc ghế
rách thưa thầy. Nhưng ngay hôm nay thật sự con
là hơn người ăn xin. Tâm tư con có độc quá
- B. T. A

Hiện giờ có lúc con em muốn học mà thôi, ở con gì đi cho con cảm thấy hứng thú trên con đời này. Con nghĩ rất nhiều, quá nhiều về chuyện lập gia đình, nhưng con ở muốn lập gia đình với 1 người mà mình ở thường yêu làm sao có thể dài lâu. Lúc này con vẫn đi coi bác sĩ thường xuyên. Con ở hiện sao ý nghĩ bây giờ của con quá trầm trọng. Tuần này anh ta chặn ngăn công việc làm trong sở và nghỉ bình 1 tuần, con lại nghĩ rằng có lẽ người đàn bà kia đặc con ảnh lên mà ảnh dẫu con. Hết nghỉ như vậy thì con lại nghỉ đến nhưng cô gái mà anh đã quen. Ở lẽ vì thế VN nên anh ta vô nhà nhưng cô đó thêu họ.

Con học quá thầy a, chúng biết tin hay ở nơi anh ta vì có nhưng lúc con ở hiện anh ta dù con hay nhưng con thật sự. Tại sao sinh lý thì anh vẫn còn đời hơn con quá nhiều mà anh ở cười con làm nó? Con đâu phải nhưng cô gái giang hồ mà anh ta đã biết qua đâu! Xin thầy giảng dạy cho con. Con ở làm làm môn mà cha, ở biết nói lên với viết về này cũng ai con mong thầy nhưng con mà đừng cho thơ của con vào 1 số và xin thầy trả lời cho con rõ nhưng gì con ở hiện.

Hiện giờ vì bác sĩ khuyên con nên ngưng thiên vì nói rằng con tương con làm cho con nhưng trong đầu óc con lúc nào cũng số mất M nên con làm em, cho anh mà thôi. Ở ít lời gì ở bây giờ nhưng con bị thần kinh chân đứng. Ông khuyên con nên có giúp nhưng nghỉ bây giờ rồi từ từ ông sẽ giúp con chữa bệnh.

Bây giờ mỗi khi con đi ra ngoài, con thấy 1 dấu cười, hay ban học con đã lấy chúng lấy nó hay con thấy cái áo cười lễ con hay giờ cười, giờ khóc và giấc ngủ, tại sao vậy thưa thầy? Con phải làm sao để đừng bị kích thích như vậy? Xin thầy giảng dạy con.

Này giờ con đã lấy đi quá nhiều thời giờ của thầy xin thầy trả lời cho con nhưng vì con quá cô đơn con ở biết hỏi ý kiến và xin lời giảng dạy của ai ngoài thầy ra. Mong thầy đừng bỏ con. Con nhưng thế của thầy nhiều. Nếu thầy có lời khuyên cho con xin thầy cứ gửi như sau. Đây là địa chỉ của anh M vì con ở muốn ba mẹ con gặp thì thầy có lẽ sẽ muốn cho con:

8/

Xin thầy cho con xin 1 bài thơ tên con. Nhưng nếu mà thầy có thời giờ thì hãy o, con o dám làm phiền thầy.

Con mong thầy ngày đêm, xin thầy đừng bỏ con và tha lỗi cho con.

Con, 1 tâm hồn cầu xin thầy cứu độ cho con.

D. Ull _

Vĩ Kiên, ngày 24-4-1991

T L ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 14-2-1991, được biết trong thư con đã kể lể toàn là việc già ở ở trần gian hình thành một giấc mộng mà thôi.

Cuộc sống giữa nam nữ ở tạm cảnh trần gian này tuy duyên thục lành mà ngộ đạo đồ thời. Con biết yêu thương cha mẹ nhưng mà con không giúp trọn chữ hiếu. Cha mẹ lo những gì cho con? Lo sự trình tiết của con, những ngày hôm nay con đã liều lĩnh trao hoa cho một người ngoài sự hỗ trợ của cha mẹ con là một điều đáng trách. Hiện tình đã lỡ rồi, con nên chấp nhận. Nhân sự kích động đó con nên học một bài học nhậm nhục tới đây, được mất cũng không cần thiết, chỉ cần tâm con thức giấc, hiểu rõ cảnh đời là tạm, dồn hết tâm lực hướng về con đường tu để báo hiếu cho cha mẹ, đó là một điểm chính cuối cùng trong cuộc sống của con hiện tại. Không nên hướng tâm về một người thanh niên dâm dục, không biết gì về hiếu nghĩa. Cuộc đời đầu cơ nghĩa lý gì nữa, những tâm tâm của con cũng cảm ơn anh ấy, nhờ anh ấy ngày nay con mới chán nản cuộc đời và tìm về con đường giải thoát, tức là phần hồn của chính con, vẫn tuổi đẹp.

Con tu để gạt hái được phước đức đó cho cha mẹ lúc tuổi già được bình an và giải thoát, và đó cho người thanh niên kia thức tâm rất ráo tu học hơn. Đó là vai trò của con phải bước vào vị trí cứu độ hiện tại, thì tâm thần của con sẽ được an lạc. Con sẽ nhận thức rõ được việc làm của con có ý nghĩa hơn những người xung quanh con. Cố gắng mượn những buổi giảng của Thầy về nghe cho nhiều để giải quyết diện năng ở trước trong cơ tượng của con.

Điện năng do đâu mà con có? Do cảm gạo ở mặt đất hình thành, nuôi dưỡng con. Có thể con cho điện năng của vũ trụ hình thành, thức tức là hồn của con đang làm chủ thể xác, chứ không phải thể xác làm chủ phần hồn. Cho nên ở thế gian này, không có một ai có thể chế con ra được, nhờ sự âu yếm của cha mẹ mà có sự hiện diện của con ở mặt đất này. Vậy con phải làm một điều có ý nghĩa trọn đầy và thanh nhệ độ tha tại trần, tức là giúp đỡ những người đã lâm vào tình trạng của con được cứu rồi. Quên đi quá khứ, chẳng cần tưởng lại, để quyết định vị trí hiện tại của chính mình - phát triển vô cùng là thức tế.

Chúc con vui khỏe.

Qui thòong,

A stylized, cursive signature in black ink, appearing to read 'Lương Sĩ Hằng'.

Lương Sĩ Hằng

50

G

ngày 10 Tháng 1 1990

Kính gửi Thầy!

Được con kính tham thầy được
vạn an và luôn khỏe và thường yêu
diện thân chúng con hân hưởng đạo đức.

Sau kính tham các anh chị ở hai
Điền tu tiên.

Kính bái thầy! Sau bao năm
gian đoạn đến nay đến nay con mới tìm
được địa chỉ của thầy, cũng nhờ chị con
lưu hộ M. Địa chỉ của anh Phạm Cao Phụng
ở Pháp của thầy đó.

Kính thầy! Xin cho con tờ đồ lễ
về quê để của kính con.

Con và gia đình tìm được pháp thầy
ở các anh chị hàng nước địa phương.

Sau một năm con kiên trì được thầy
và nhờ sự giúp đỡ tận tâm làm rất xuất
sắc thầy cũng các anh chị ở hai ngoài.
Mỗi lúc con được an tâm hành pháp
tên năm mỗi lúc con bị gian đoạn liền
lạc với thầy của đến nay.

Đ kính thầy & nhà con vì có bệnh nên

anh phay chui bao lâu thi mat.
(Ng Kim thi mat ngay 11 thang 12. 1988)
de lai cho con si dua tre.

- Con cung hieu song chat la le
thuong cua nguoi viet dao. Nhung cung
lo au vi cac con cua con la gai ma
lai khong me. Ga trong nuoi con biet
co bang me chung khong. Hoi nua
trong canh tang thieu, kinh te kho khan
hen con lo au vo cung.

- Bing phan con luon luon tu nhu
phai dung duc cho chung ta hien
thanh do la bon phan. Luon tung hoi
khanh phap, co gang de duoc giai thuat.

- Kinh phay cung cai anh chi do tro
vi con quyet tim dung giai thuat song
song vo nhien dao.

Con hy vong duoc hie chi dan diu
dat cua thay trong duong dao phay.

Sau cung con xin goi tin thay long
thanh kinh va cac anh chi, trong do co
chi pan trang Anh co ban goi bai
giang va anh cua thay cho chung con.

Con xin kinh chuc cac anh chi

luôn tu tiên trong lúc hành pháp
Kính bái

WHL

Vĩ Kiên, ngày 6-4-1991

P L ,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 10-1-1991 được biết con được hiểu một phần tâm lý tu học không ngoài định luật sanh tử luân hồi.

Nay con có nghiệp tức là lo cho người kế tiếp, chuyện này ở thế gian ai ai cũng phải học sự giải vác nặng nề thì mới có cơ hội thức tâm và nhìn nhục. Hoàn cảnh cũng khó khăn cũng đặt nặng vào sự nhàn nhọc để mưu cầu tiến hóa từ tâm lẫn thân. Con người tu Vô Vi phải hiểu rõ nguyên lý pháp lý Vô Vi khoa học huyền bí phát pháp. Pháp Lý là bản luận rõ rệt, Vô Vi là không không thanh nhệ, Khoa Học là tiến tử hoàn cảnh này đến hoàn cảnh nọ mới nhận thức được chân tướng biến thể của vạn linh tại thế. Phát Pháp là đứng đi thanh tịnh và thanh nhệ. Thầy thấy ở trần gian này đều là bọt nước trong tù có tan. Cuối cùng chỉ gạt hái được ánh sáng từ bi là Như Lai Tánh mã thời. Vậy chúng ta, cố gắng lo âu nữa. Thầy thấy ở thế gian cuối cùng cũng buông xuôi và ra đi, tùy duyên trở hành, giữ pháp tu thân. Hoàn cảnh là ẩn sự, con sông đến ngày nay học không ít nguyên lý của căn khôn vũ trụ: sanh trụ hoại diệt và hồi sinh. Vạn vật đồng như thế, chỉ có bao nhiêu công chuyện đó thôi. Khi nhận thức được rõ rệt mọi việc đều nằm trong nguyên lý, thì lúc nào tâm của chúng ta cũng tịnh cả, không phải đời giờ tịnh mỗi tịnh. Cảnh đời là bãi trường thi, đến đây học hỏi rồi cũng phải ra đi, sống với cát bụi phải hòa với cát bụi. Không nên chê và khén. Con người ở thế gian phải chấp nhận ba lần khổ mới biết được Phát Pháp, nay con đã đứng trong phạm vi Phát pháp, chỉ giữ tâm thanh tịnh lo tu thì mọi việc sẽ được viên mãn ở tướng lai. Đó là biết thường mình và lo cho mình ở kỹ tối. Chúc con vui khỏe.

Quý thường,

Lương Sĩ Hằng

S

Đ. tháng 12 năm 1990.

Hồng Thưa Cậu Mệ,

Đã quá lâu - gần hai năm rồi chúng con không nhận được tin tức của Cậu mệ, nên không biết Cậu mệ có được khỏe mạnh không - nhất là tuổi ngày càng cao, sức khỏe sẽ ngày càng giảm theo qui luật của tạo hóa.

Xin báo tin Cậu mệ biết là chúng con đã xin về nước. Con đi chính thức ở nhà số hiệu từ tháng 8 năm 1990, con nhớ con cũng đang chuẩn bị nhận số hiệu.

Về cái cháu cũng xin báo tin ông bà mừng: cháu lớn (cháu gái) đang phụng dưỡng tại trung tâm trong ký túc xá Đại Học Kinh Tế Nam Việt Nam. Cháu đang theo học năm thứ I. Còn cháu thứ 2 (cháu trai) đang trường Sơn đang theo học lớp 8. Cường tương mừng là được về ông bà rồi thật rồi? Còn bên bên mình cũng tương đương không quá nhỉ. Cháu phải năm Đỉnh Viên một vài tháng nữa và nay đã gần như bình phục trở lại.

Về số chúng con có nhận được 600.000⁺ do Công ty dịch Vụ Kiều hối Bình An chuyển đến. Họ nơi là ở Huyện Đa Giỏi từ Ca ra để cho chúng con. Chúng con đoán là Cậu mệ đã gửi cho chúng con qua đó rồi. Chúng con xin cảm ơn Cậu mệ. Nó đi ông bà vui: khi nhận tiền cháu Sơn nói cháu ông thấy con ốm (bệnh) nên gửi tiền về mua thuốc cho cháu đây!

Chúng con đã dọn về nhà mới ở
hơn một năm rồi. Thật chúng con không
bao giờ nghĩ đến lại trong đời mình lại
có nhà riêng để ở. Có lẽ đây là "ơn
phước của mẹ con" nhà của mẹ
đời vì nhờ câu nói ta biết chúng con có
hoàn cảnh như thế này. Và hình tượng
hoàn cảnh đó những ngày mới vào Sài Gòn
chúng con đã làm cái điều mà phải đến
đó suy nghĩ bao lâu là câu mong sẽ giúp
đi của Câu nói. Thật những ngày đó
sẽ giúp từ kịp thời của Câu nói quý báu vô
cùng. Lúc này chúng con xin cảm ơn Câu
nói đã chú ý nhiều đến chúng con và các
điều.

Có thể nói ngay phần đất do nhà mới
cấp, ngôi nhà của chúng con được dựng
lên như sự giúp đỡ của bà con thân thiện
và không thiếu thốn, của bạn bè. Thật
là một ngôi nhà tình nghĩa của mẹ ả.

Con không bao lâu nữa muốn nói lại
đến từ đất nước xa xôi chúng con và các cháu
xin chúc Câu nói luôn mạnh khỏe, thành
đạt trong sự nghiệp của mình.

Nếu có điều kiện Câu nói cho chúng con
ít giống và hình ảnh gần đây của Câu nói -
Chúng con

J. Mont
Đ. V. H

Ngày 26/2/1991

H ọc, con,

Cậu đã nhận được thư con đề ngày 2/12/1991 được biết con đã nhận được quà của cậu. Lúc này cậu vẫn khỏe mạnh, và đi đây đi đó để giúp đỡ những người thích tu thiền. Ở đời này, không có gì thích hơn là tu tu tự thuật. Như con cũng vậy, ngày hôm nay đã trở thành một nghiêm phụ của gia đình, biết lo lắng cho các con là điều quý của xã hội, nhưng cũng phải tu tâm thì mới cảm thức được rằng chúng ta từ đầu đến đây rồi sẽ về đâu, nhiên hậu mới chấp nhận hoàn cảnh hiện hữu trong ý thức nhin nhục, thăng hoa và xây dựng thì chúng ta sẽ có một công đồng tốt đẹp ở tương lai. Sự hình thành chung dựng ở mặt đất này cũng là một duyên lành do thiện năng của căn khôn vĩ trụ hình thành. Giữ con người và con người thường rêu rao, chế được vật này, khắc phục được chuyện nợ những chưa có ai có thể chế ra con người được, tùy duyên trợ hành mà thôi, mà lập đi mà không biết được mình ở đâu đến đây và sẽ về đâu, luôn luôn thối thụt trong cỗ tiến hóa, khi nhân và khi không nhân do thôi. Cậu đang nói chuyện với con trên giấy trắng mực đen này, chính con và cậu cũng không ngờ trước được. Vậy chúng ta nên ý thức chiều sâu của sự việc mà tiến thân.

Lúc này cậu vẫn đi đây đi đó thuyết giảng và hỗ trợ cho những người thích tu.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Lưỡng Sĩ Hằng

Ngày 26 tháng 11 năm 1990
Kính Thưa Đức Ông Tâm

Lâu nay chúng con không dám gửi thư qua kính
Thăm Ông Tâm vì ngại làm phiền Ông Tâm.
Tuy nhiên trong lòng con luôn luôn nhớ đến
Ông Tâm và mơ ước Ông Tâm luôn luôn hồng
hải khỏe mạnh.

Lâu nay chúng con thường xuyên tên chi
được nhờ Chăm cứu trị bệnh và hướng dẫn
an ủi tinh thần vì gặp qua nhiều nghịch
cảnh. Càng cần càng chịu đựng càng cố gắng
tỉnh táo thì nghịch cảnh đến hoài không thấy
đứt. Con tham nhờ hỏi đờ Ông Tâm khuyên tu
thi tại nạn qua, lúc khỏe già tăng vô bệnh
hoan tiêu tu. Không hiểu con có sai điều
gì hay là thờ Sai. Con lúc sau này tự nhiên
đang khỏe bỗng dưng yếu và nhiều lúc hỏi
hợp quá, tiếng động ồn ào thì xông lên
đầu chịu không nổi. Chích thuốc Tây cũng
hỏi hợp và xông lên đầu chịu không nổi.

Muôn nhớ rằng mà thích thuốc thì bán
thế chịu không nổi, rồi một chút thì hồi
lớp. Sức khỏe kém không bình thường - Con
cái xin Đức Ông Tam cho con bị sang suốt
đời nghề lúc để hết qua nơi thì thối và
xin ông Tam chữa bệnh cho con chóng bình
phục. Tháng 9 vừa qua chúng con đã nhận
được Hộ chiếu để sang Hoa Kỳ. Chúng con
ao ước được gần Ông Tam để được hưởng
đàn trong tình thương ấm cúng của Ông Tam
chúng con có xin chú được. Con và gia
đình mong được như ý!

Chúng con kính chúc Đức Ông Tam vạn
sức khỏe. Chúng con mừng và con mong
ước được gặp Ông Tam vì con rất
nhớ!

Kính Bai!

R. H. và gia đình

Ngày 26/2/1991

M C ,

Ông Tám rất vui mừng nhận được thỏ của con, được biết con sắp được sang Mỹ. Đó là điều mừng mà cũng là điều lo âu cho chính con, khi bước sang một hoàn cảnh mới.

Vì do điện năng trong khối óc của con phân tán thay vì hướng thường trí niệm lục tự Di Đà, cho nên có thể xảy ra khi mệt khi khỏe.

Còn, về con người chơn tu thì phải tự cảm thức sự hiện diện của chính con cũng ngoài sự mong muốn mà hình thành trên mặt đất. Người tu trí chí sẽ gạt hái được kết quả tương đương tử cội nặng tới cội nhẹ. Vậy con nên lấy sự trở ngại làm ẩn thì con mới tiến được mỹ mãn về nền tảng đạo pháp. Tu để tiến, tu để thức, chứ không phải tu để lùi. Không nên đem sự sáng suốt của chúng ta phục vụ sự tranh chấp mà đánh quên năng lượng tự ~~gi~~ của chính mình, sẵn có từ bao nhiêu kiếp.

Con nên nhìn lại cở tạng của chính con là một diệu pháp của căn khôn vũ trụ đã hình thành, vậy con nên dùng diệu pháp hòa với diệu pháp, thì chơn tâm mới được thanh thản, tức là ăn uống có mức độ, không nên ăn phức tạp, sanh ra tai hại đến bộ tiêu hóa, thì tâm bất ổn.

- Cũng như ăn cơm với rau thì bộ tiêu hóa không hại, ăn cá với rau thì bộ tiêu hóa dễ tiêu, còn ăn cơm với cá, thịt thì khó tiêu. Ăn cơm phải nhai cho kỹ, hòa tan với nước miếng mới nuốt, thì điện năng của khối óc sẽ được đổi dào, và tu thiền dễ dẫn hồn. Khi con ý thức như trên thì tất cả đều chung sức lo xây dựng cho con, con sẽ hướng tâm vào trung tâm căn khôn vũ trụ thì mọi việc ổn ổn ào ào, rồi cũng sẽ đầu vào đấy. Khối căn nuôi ý tưởng lo âu vô ích. Thấy không những nó sẽ có, thấy có rồi nó sẽ không.

Chúc con an lành trong chơn thức.

Quý thường,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L. Si Heng' with a stylized flourish at the end.

Lường Sĩ Hằng

S

, 15 janv 91

Kính thưa Ông Tám,

Hôm nay con có vài hàng gửi thăm Ông Tám và kính chúc Ông Tám được luôn an mạnh.

Con vì đang học ở Sherbrooke, nên không có về Montréal thường, nhất trong mùa đông lạnh này. Lau quá con không có gặp được Ông Tám, có khi Ông về Montréal con chỉ qua thăm Ông rồi lại phải đi liền. Con có vài thất mắc, nhưng rất tiếc thì giờ không có. Cho nên hôm nay con xin Ông cho con được hỏi vài câu, mong Ông giúp con.

Thưa Ông Tám, từ khi con có duyên gặp được Ông Tám và Vô Vi, lúc đó con mới 12 tuổi, cho đến hôm nay con 23 tuổi, trong lúc khó khăn mà đời đưa đến, con đều nhớ đến lời dạy của Ông, và cố gắng tu tâm sửa tánh, cố gắng học nhìn nhục, thường yêu và hòa đồng với tất cả. Những hôm nay con thấy mình đã làm mất đi một thời gian quý báu chẳng học được gì cả. Đáng lẽ con phải tiến triển nhiều lắm, nhưng ngược lại con cứ dờ cho đời tạo duyên con lên, rồi con buồn và thấy mình vô cùng tử thân. Có khi con tỉnh, có khi mê, có khi điên khùng. Rồi khi tỉnh lại thì tâm con vô cùng ăn năng, con nhớ đến Ông Tám, đến Trời Phật, nhớ đến người đời, muốn về lắm, nhưng không cách nào được, thì con lại khóc nhiều lắm. Con tu được hai ba ngày, thì hai ba ngày lại loạn lên.

Cũng như bay giờ, ở đại học, mỗi ngày con học trung với những người như tuổi con. Con tiếp xúc với họ với tâm hòa đồng và thường yêu. Nhưng con ngược lại không thích bàn luận nhiều về truyền đời, con hay răng kẻ răng và niềm phát đề từ trải lấy bệnh điên của con. Con cũng không thích thức khuya, đi nhẩy nhót, ăn nhậu nhấ họ. Khi họ thấy vậy thì họ lại không thích con nữa và họ coi như con là con người thiếu xã giao và "trop sérieux" không biết ăn chơi. Có khi con cố gắng theo họ đi trời đất, nhưng khi lúc đó thay vì con vui vẻ, thì con thấy tâm mình bị như đè ép, buồn bã và tủi thân. Con không hiểu tại sao. Có phải con không biết thật sự hòa đồng và thường yêu là gì, cho nên con mới như vậy.

Con về việc học hành, vì con ngu xi đần độn, học hành rất kém, may gặp được một ông sử phụ rông lông nhận con làm đệ tử cho con cơ hội để học lên cao. Con tận tâm hết lòng làm việc và học theo như ông thầy con chỉ bảo. Nhưng thấy mình quá ngu, không làm sao mới được trí óc, thì con lại buồn, mỗi ngày con phải cố gắng đấu với chính con để mới học được. Và như vậy con rất mệt mỏi, thần kinh suy nhược. Nhất là khi cảm chán nản lên thì con ~~lạ~~ hơn nữa. Con có nguyện là nếu con có học được con sẽ hết lòng đem tài để giúp đỡ người đời cũng như con đã được người đời giúp con trong lúc mà con thấy mình không còn cơ hội nào nữa. Nhưng Ông Tam ở làm sao con có thể thành công khi con đang nửa điên nửa tỉnh.

Con nghe băng của Ông giảng, con hiểu là cuộc đời này chủ² là tam bảo thời, xuống đây là đề học hỏi, phải gặp đồng thì mới biết và tìm được tình. Nhiều khi con chỉ ước được cuộc sống yên tĩnh như người nhà quê, sống qua ngày.

Những hoàn cảnh đưa đến và thúc đẩy con phải tiến lên, tiến lên cao hơn sự thông minh của con, có khi con sợ, không hiểu con có tiến đúng hay tiến vào con đường vật chất ăn thua của khoa học thời nay.

Lâu rồi con muốn hỏi Ông những điều thắc mắc này, nhưng mỗi khi muốn nói ra thì con lại dốt² lẽ không sao nói được. Con không hiểu tại sao lúc này con hay khóc nhiều lắm, có khi đến 5 đêm liên tiếp khóc lóc, Con tìm cha Trời, tìm Phật, tìm bạn trong tâm, nhưng chủ² thấy có cô hồn và từ khuyên mình là tình cảnh cuộc sống đâu có gì mà dốt² khóc lóc.

Con xin Ông tha thứ cho con đã làm phiền Ông trong lúc nghỉ ngơi, con biết việc làm của Ông rất là cực nhọc.

Nhưng trong cơn chán nản vì nhớ những lời khuyên của Ông qua băng cassette qua kính sách, mà con không nản chí và cố gắng cho đến ngày nay. Cố gắng giữ tròn hiếu đạo với cha mẹ, thường yêu cuộc sống này. Mong rằng kiếp này con sẽ có cơ hội giúp đời và tu ở Trời Phật đã ban phước cho con được cơ hội đề² học hỏi.

Con xin cảm ơn Ông Tâm và kính xin chúc Ông Tâm và Bà Tâm qua xuân mới được đời dài sức khỏe và Vạn sự bình an.

Kính Thù
Cháu: T

Ngày 30-1-1991

T con,

Ông Tam đã nhận được thỏ của con đề ngày 15-1-1991, được biết con đang trên đường tiến hóa của đời lần đạo.

Con nên nhận định rõ rệt sự hiện diện của con trên mặt đất này, tức là ánh sáng. Thế xác của con đã và đang được cấu trúc bởi điện năng của vũ trụ. Con ăn cơm mà lớn, nhưng phần hồn đang làm chủ cơ năng này, cho nên con vừa thích tu, vừa thích phát triển về đời khoa học hiện đại. Khi con ý thức rõ rệt vị trí của chính con là ánh sáng, thì càng lúc ánh sáng tưởng đến Trời Phật thì ánh sáng càng ngày càng thanh nhẹ hơn. Chỉ có vui và chẳng có buồn. Hiện tại con đang học về ngành y học, thì con thấy rõ đầu óc của con tập trung sáng láng, thì mới hiểu được nguyên lý của mọi sự việc thì đời đạo lúc nào cũng vui cả. Con không nên bận rộn và cố chấp, không chịu hòa vui với mọi điện năng của chính con và của tất cả mọi người. Con nên chỉ biết vui để học, vui để tiến, vui để tận độ, thì con mới ý thức được sự học hỏi không ngừng nghỉ, xuất phát từ chân động của khối óc của con liên hệ với càn khôn vũ trụ đều là không ngừng nghỉ, chỉ có phát triển và không có thoái bộ. Gần đây ông Tam có giảng nhiều băng nói về ánh sáng, vậy con nên xin mẹ liên lạc bác Thuận lấy băng về nghe, thì tất cả những sự phiến muộn sai quấy của con sẽ được giải tỏa.

Chúc con vui khỏe.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

C , I Dec. 13. 1990

Kính thưa Ông Tâm

Kính xin Ông Tâm đừng ngạc nhiên vì sao hôm nay con viết bức thư này. Thật là Câu Ông Tâm một mình đi đã gần 30 năm ra đời. Cứu nhân đồ thế. Chết tình trong lòng con đã 54 tuổi đầu rồi. Sống gắng khổ này đây mai đó từ thuở cũ thì mẹ miết ốm mới có 7 tuổi gặp lúc năm Thìn bầy nòi nên không thể tả sao cho hết nỗi lòng của con khi chết tình con ác mộng vô tình biết rõ được Căn nguyên của Ông Tâm. Con chỉ xin Ông Tâm cho phép con cúi lạy Ông Tâm & lạy đi để được mát ruột lòng con.

Kính thưa Ông Tâm. Gia đình con có 4 người ngoài vợ con ra còn 2 đứa con trai và con mang qua Mỹ này được thêm 2 thằng cháu trai con người Arab. Cả 4 người ra đi vào trước năm 1977 sau hơn 2 năm miền Nam mất nước. Qua đây từng rặng sau 7 năm từng rặng tình hình đã được yên ổn vì con được làm working supervisor electronic production for school & Hospital bởi sản xuất các loại điện thoại system two way (communication) làm rất chạy và con cũng cố học hỏi thêm lấy được bằng (electronic engineering) không may cứ bị bệnh sốt mũi hơi lạnh một chút là sốt mũi nhức đầu rồi cứ quen uống thuốc aspirine là khỏi. Bắt đầu vào đầu năm 1985 B.S khám phá con bị cancer ở bên trái từ mũi xuống dưới gần cằm. Có hong. Sau 4 tháng chữa trị bằng radiation bệnh viên cho về đi làm lại và rồi đã hết Cancer rồi. Chết lên đó con gặp đại nạn, nên lúc bây giờ con gặp được Ông Tâm sớm một chút thì mọi việc sẽ êm xuôi. Không ngờ 3 năm sau bệnh nhức đầu liên tục

lại xây ra dữ dờ mà nếu con có phước tiên chúng
giã định qua vùng âm áp thì có lẽ không sao. Khi
nói bố job cũ thì tức hơn nửa tháng cháu trai nó
đau nhứt tướng ở high school nên được mời học bổng
học ở university of Chicago (cháu muốn theo ngành y khoa)
vì tháng cháu khờ thớ mình rên các đài T.V các hời.
đoạn và ngay cả Thống Đốc, Mayor đều gửi thư khen
ngời vì nó cháu là người ngoài quốc mà còn học giỏi
khôn cả con của Mỹ nữa. Vì vậy tôi như đầu què
không bác sĩ nào khám ra bệnh, mặc dầu ngay
vấn đề làm sau đó vào university of Chicago Hospital
thì các bác sĩ lại bảo con vẫn bị Cancer mũi
bên trái như cũ. Lần này họ mổ con, cắt xen
đủ chỗ những bệnh không hết mà sự chết thì hơn
hơn ở sau lưng. Con chịu đựng đã 3 năm nay rồi
các bác sĩ bảo cứ uống thuốc cho vì hiện giờ họ
không thể làm gì hơn được nữa. Nếu con không có phước
tâm thân tốt thì đã chết từ lâu rồi. Con đang như
kẻ sống mà như người bị chết dưới giữa biển cả
sông họ bao lớn thì may thay Chầy là biển cứu con
thời đất vô bờ để sống lại. Vì sau khi vô con muốn
điều của một chi đàn đã học được 4 năm rồi. Chi
cho tôi mượn cuốn Video Tape mà thầy giảng dạy cần kể
Con với vàng bắt chước theo học ngay 12 tới 3 lần
tự nhiên thấy người tinh hơn ra, mai tươi ở môn
không còn Chầy ra nữa bụng thay đổi. Tất cả thức ăn
trái cây chất lỏng kể cả thuốc đều bơm qua ống
nylon gắn ở bao tử đã 3 năm nay rồi vì kuông
không bị radiation làm tổn thương không thể nào nuốt
1 giọt nước là qua cuống họng tới kuông bao tử con được
Con hieu như ăn chay niệm Phật 14 năm nay rồi bây
giờ con theo phướng Pháp Vô Vi T.B.P.P. Con cảm thấy
thật linh nghiệm và rất có thể giúp con sống lại.
Hiện giờ con chỉ bị vài điểm khó khăn một chút là:

3)

răng rể hàm trên cũng như hàm dưới bị hư hết
vả một phần hàm dưới bị cắt ra làm hai xuống
đến cằm tuy đã dính liền song răng mất hết nên
khó tập "Răng Kê Răng" Con dưới công lên thì
được. Con vẫn đi lại như thường nhưng hàng
ngày phải uống 2 thứ thuốc: cứ 4 giờ lại uống
4cc morphine 20mg. và ban đêm 1 lần 1 viên
Halcion thuốc ngủ và liên ngày như thường phải
vô vi này con ngủ được nhiều lắm. Tuy mới thức
hiện có 2 tháng thôi mà con đã thay đổi rất
nhiều không còn mê mẩn hoặc suy nghĩ về mọi
hơn Cảnh ở ngoài (như tham sân si hi vọng ở
Đức) kể như gần bên mặt chỉ còn 2 bà chue
phần trăm về nóng dân (chúng này trước kia đi dờ
lắm không thể kiểm chế được) Tỉnh thần rất
thanh thối chỉ khi nào thấy đau là con niệm thần
chủ hay làm phép Sơn thần, Pháp liên chuyển.
Đến nào cũng đúng 12 giờ con bắt đầu làm phép Sơn
hình. phép này luôn chuyển rồi ngồi thiền đến 3
giờ sáng vẫn không thấy mệt mệ con yên ổn nửa
cho nên chấy dờn chỉ tập 2 phép đầu khi mới học
tới 6 tháng nhưng con không hiểu sao nếu cứ ngồi
thiền lâu chừng nào thì chúng đau bắt bần đờ
vả dờ nhiều khi thuốc nữa / Con tập như vậy có
nguy hiểm gì không? Kính mong Ông Cảm ban phước
lành mà cứu giúp con như người đã chết đi sống lại
nhiều lần. Hồi viết biên tượng chết rồi, đến bây giờ
Cả BS V.N đều nói với con là con không phải Cancer
do đau vì ông bần loam quá mà phát lớn lại dùng
quá nhiều thuốc. Con kính xin Ông Cảm mở lòng
từ Bi giúp con ta luôn. Con chắc chắn tuân theo
mọi điều chỉ giáo của Ông. Con là gia đình Phật Giáo
rất tử tôn không bao giờ bắt uống rượu, hút thuốc, nhậu
đâm mào dờ ở Saigon con là người có uân hàng

Tình Chưc Ông Cam' thim tâm An Lạc
giúp đợ chúng sanh đang lăn lúp trong bể
khổ trên gam, mà con là một tơn phạm
chỉ cưu sống thêm ngày nào đợ ăn nếm xam hoi

Củ lầy Chầy

T L (T L)

TB. Tô giữ tiên đợ
cung nuông vô hoi V&V Friendship association

Không có ai tiếp nhân vô thủ lại loan lại không
biết tại sao, chỉ cho biết tin tức.

Ngày 1-2-1991

Kính gửi anh T L ,

Tôi đã nhận được thư anh để ngày 13-12-1990, được biết anh đang gặp phải bệnh nan y về tâm lẫn thân.

Người đời vì lâm phải bệnh hoạn đau khổ mới có cơ hội thức tâm, tìm đường về với chính mình, ấy là Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, nằm trong nghiêm luật tử tri và tự thức, cho nên anh đã bỏ công thực hiện những điều mà tôi đã giảng giải, không nhiều thì ít anh cũng đã gạt hái được một phần kết quả trong chiều hưởng thanh nhẹ. Theo tôi đọc qua thư anh thấy rõ bộ tiêu hóa của anh không được tốt, biến thể của nó là bệnh hoạn nan y, tử tâm lẫn thân. Vậy tôi xin đề nghị như sau: anh nên tìm chỗ lọc ruột (colonic irrigation trong yellow pages), anh đến đó lọc ruột một tuần bốn lần (3 tuần như vậy) và hỏi người ta chỉ dẫn cách thanh lọc (detoxification program) mà vẫn tiếp tục uống thuốc tây. Sau một thời gian anh sẽ cảm thấy nhẹ hơn. Anh nên liên lạc với hội ái hữu vô vi để xin băng giảng gần đây, nói về ánh sáng. Nghe để hỗ trợ cho tâm thức trong lúc thanh lọc ba tuần. Địa chỉ của hội như sau:

Vo Vi Friendship Association
PO Box 2522
Garden Grove, CA 92642

Hội ái hữu vô vi có Lá Thư Vô Vi hàng tháng, anh có thể yêu cầu gửi đến nhà để dễ theo dõi và có thêm tài liệu tu học.

Chúc anh mọi sự may mắn.

Kính thư,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'L.S.H.' with a flourish at the end.

Lương Sĩ Hằng

VÔ VI ASSOCIATION OF CANADA

2590 ALLARD ST

MONTREAL, QC

H4E 2L4

CANADA